

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๓ ชุดที่ ๔
ครั้งที่ ๖/๒๕๒๖ (สมัยวิสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๒๖
ณ ที่ประชุมสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๑๖ คน

(เนื่องจากนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ประธานสภาผู้แทนราษฎร และนายสอาด ปิยวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ ไม่อาจมาปฏิบัติหน้าที่ได้ นายเทียม ไชยนันทน์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๒/๒๕๒๖ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖ ที่ประชุมได้รับทราบรายงานผลการตรวจสอบบัญชีเงินกองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๒๓ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๑.๒ ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๒๖ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๔ มีนาคม ๒๕๒๖ ที่ประชุมได้ตั้งกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. .... จำนวน ๒๕ คน ดังมีรายนามต่อไปนี้ ๑. นาวาอากาศเอก ไพบุลย์ ธารีเกษ ๒. พลเรือตรี ชชาติ ดิษฐบรรจง ๓. พลอากาศตรี ธนุธรรม ประมวญทอง ๔. นายธรรมนุญ ลัดพลี ๕. พันเอก ทวีวิทย์ นิยมเสน ๖. พลเรือเอก ประพัฒน์

๖๐๘

จันทวิรัช ๗. พลอากาศเอก ประพันธ์ ชูประเดมิย์ ๘. พลโท ประสิทธิ์ ใจชื่น
 ๙. นายปลั่ง มีจุล ๑๐. พลอากาศตรี เป็รื่องวิทย์ หงสนันท์ ๑๑. พลอากาศเอก
 พะเนียง กานตรัตน์ ๑๒. พลตรี ไพศาล รุ่งแสง ๑๓. นายพิศาล มุลศาสตร์สาทร
 ๑๔. พลเอก วาท กุญชรานุสรณ์ ๑๕. ร้อยเอก ละเมียน บุญยะมาน ๑๖. พล-
 อากาศโท วันชัย พิไลพงษ์ ๑๗. พันเอก สงวน คำวงษา ๑๘. นายสมภพ
 ไทตระกิตย์ ๑๙. พลเอก สิบ อักษรานุเคราะห์ ๒๐. พลตำรวจเอก สุรพล จุลละพราหมณ์
 ๒๑. นายसानนท์ สายสว่าง ๒๒. หลวงอรรถไพศาลศรีดี ๒๓. พลเรือเอก โอภาส
 จามิกรณ์ ๒๔. พลเรือโท ปรีชา สงวนสินธุ์ ๒๕. นายอานนท์ ศรีวรรณะ

๑.๓ ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาชุดที่ ๒ ครั้งที่
 ๔/๒๕๒๖ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๔ มีนาคม ๒๕๒๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบกับร่าง
 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดระยอง พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติ
 ประจำตัวประชาชน พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ร่างพระราช-
 บัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณา
 ใหม่ พ.ศ. .... ซึ่งกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ผมขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ ต่อกไปเป็นเรื่องกระทู้ถาม เชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร ทุกๆ วันเราก็ไม่ได้มี
 กระทู้ถามกันแล้วเราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กระผมจึงขอเสนอญัตติว่า วันนี้ก็ขอให้
 ปฏิบัติไปดังเช่นทุกๆ วัน ขอให้มาพิจารณากันในเรื่องเกี่ยวกับวาระที่ ๔ เลยครับ ขอ
 เสนอเป็นญัตติครับขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วาระที่ ๔ อย่่างไรครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : คือขอให้งดเว้นให้ผ่านวาระเรื่อง กระตุ้มถามขอเลื่อนไปครับ แล้วขอให้พิจารณาวันที่ ๔ ต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วาระที่ ๔ จะเอาเรื่องอะไร บ้างครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่า น่าจะไม่ถูกต้องกับข้อบังคับนะครับ ก็จริงอยู่ครับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่าทุกวันนี้ไม่มีการตอบกระตุ้มถามกันอันนั้นก็เป็นที่เอกลสิทธิ์ของผู้ยื่นกระตุ้ม ซึ่งมีจัดระเบียบวาระเข้ามาทุกวันครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าข้อบังคับ ข้อ ๑๔ ชัดแจ้งนะครับท่านประธานครับ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อการจัดระเบียบวาระการประชุม เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าน่าจะ ยืนตามข้อบังคับนะครับ เพราะว่าสภานี้เราประชุมกันโดยข้อบังคับ เพราะฉะนั้นการที่จะ ยืนญัตติขอให้เลื่อนไปแล้วอ้างเหตุผลว่าทุกครั้งมีการประชุมนั้นไม่มีกระตุ้ม แต่อันนี้กระผม ขอกราบเรียนว่า เป็นเอกลสิทธิ์ของผู้ยื่นกระตุ้มที่จะตั้งใจหรือไม่ แต่สำหรับกระผม นั้น กระผมตั้งใจครับเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ นะครับ เป็นเรื่องปากท้องของประชาชนทั้งประเทศ ผู้บริโภคน้ำตาล แล้วการตั้งสำนักงานกลางน้ำมันตั้งเลื่อน ผิดกฎหมาย เดี่ยวกระผมจะ ชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎร เราจะรักษาผลประโยชน์ของผู้บริโภคน้ำตาลใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คือว่าคุณยังไม่ยอมให้ เปลี่ยน

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ไม่ยอมครับ ผมถือว่าระเบียบวาระท่าน ประธานจัดมาเพราะว่าท่านประธานมีอำนาจในการจัดระเบียบวาระการประชุมครับผม แล้ว จะอ้างเหตุผลว่าไม่มีการถามทุกครั้งนั้น กระผมคิดว่าน่าจะไม่ต้องครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ แต่ว่าเรามีสิทธิ์ที่จะขอ เปลี่ยนระเบียบวาระได้ครับ เมื่อมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ผมก็ต้องขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใด เห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่คุณธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ เสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรไม่เปลี่ยน ระเบียบวาระคงไว้ตามเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เปลี่ยนระเบียบวาระที่ ๗๖ ให้คงไว้ตามวาระเดิมที่จัดมี ๔๓ ครั้ง ก็เป็นอันเปลี่ยนระเบียบวาระ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระผมสงสัยครับว่าผู้เสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระ แต่ไม่ได้บอกที่ประชุมที่ขอเปลี่ยนอะไรบ้างนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอว่าเสร็จจากที่ท่านเปลี่ยนของท่านเรื่องหนึ่ง ผมขอสงวนสิทธิ์ หลังจากเรื่องนั้นผมขอถามกระทู้ผมต่อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวขอซ้อมความเข้าใจใหม่ คุณเปลี่ยนระเบียบวาระอย่างไร

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : กระผมขอประทานกราบเรียนครับ กระผมขอใช้วาระที่ ๔ ต่อไป ซึ่งมันยังมีอยู่หลายเรื่องที่เป็นเรื่องด่วนซึ่งกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วนะครับต่อไปเสร็จแล้วก็ไปขึ้นระเบียบวาระที่ ๕ ต่อไปตามลำดับ คือ กระผมขอเปลี่ยนขึ้นมาในวันนี้นะครับ ข้ามเฉพาะกระทู้ถามครับ ข้ามกระทู้ถามไปครับ ส่วนใครจะเปลี่ยนเรื่องในวาระที่ ๔ จะเอา ๔.๒ มาพิจารณาก่อน ๔.๓ หรือ ๔.๔ หรือจะเอา ๕. อะไรมาพิจารณาก่อนนั้น กระผมเข้าใจว่ามีผู้เสนออื่นกับท่านประธานเป็นลายลักษณ์อักษรไปแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณพินิจว่าอย่างไร

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ซึ่งกระผมและคณะได้เสนอญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระเป็นลายลักษณ์อักษรถึงท่านประธานไปแล้ว กระผมใคร่ขอเสนอตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดชุมพรได้เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระไว้แล้วนั้น กระผมขอเสนอดังนี้ ระเบียบวาระที่ ๑ ขอเปลี่ยนเป็น ๕.๖๑ ครับ อันดับหนึ่ง ๕.๖๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๕.๖๑ นะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ๕.๖๑ ครับ วาระที่ ๒ ๕.๓๘ ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) วาระ ๓ ๕.๔๙ ร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดหรือยังละ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : อันดับสุดท้ายครับ ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบางส่วนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขที่อะไรละ โอนกิจการ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ๕.๕ ครับ

นายดาบชัย อัครราช (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ดาบชัย อัครราช ส.ส. จากจังหวัดสกลนคร พรรคสยามประชาธิปไตย ตามที่ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ คุณพินิจ จันทรสุรินทร์ ขอโทษที่ต้องเอย่ยาม ได้ขอเปลี่ยนระเบียบวาระใหม่ตามมติขัตติของท่านผู้มีเกียรติ โดยเอาวาระที่ ๕ ขึ้นมา ความจริงผมก็เห็นกับท่าน แต่อย่างไรก็ตามผมขอเสนอให้นำระเบียบวาระที่ ๔.๑ และ ๔.๒ ขึ้นมาพิจารณาาก่อน ทั้งนี้เนื่องจากว่าในเรื่องวาระที่ ๔.๑ และ ๔.๒ นั้นได้ค้างพิจารณาาก่อนแล้ว แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเสนอก่อนนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียว ๆ คุณเอาอย่างนี้ พอเสร็จอันนี้แล้วค่อยไปต่อของคุณไปจะดีกระมัง

นายดาบชัย อัครราช (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ ของผมนั้นรอการต่อมาหลายครั้งหลายหน ก็เลื่อนมาเรื่อย ผมเองก็ไม่พูดสักทีครับ เพราะเกรงใจเพื่อนฝูง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไม่ใช่ ทางนี้เขาตกลงไว้ก่อนแล้ว เขาเสนอไว้ก่อนแล้ว คุณเมื่อกันไม่ได้เสนอ เพิ่งมาเสร็จทีหลังนี้ เอาไว้ต่อทีหลังดีกว่าครับ เอาไว้ต่อทีหลังเถอะครับ

๖๑๒

นายดาบชัย อัครราช (สกลนคร) : เอ๊ะท่าน ผมต้องกราบขออภัยโทษ ท่าน
พินิจหน่อยครับ ถ้าจะพิจารณาให้ของผมเข้าก่อนจะดีไหมครับ เพราะเรื่องวาระ ๔.๒ นั้น
ได้ค้างมานานเหลือเกิน ทางประชาชนก็รอพึ่งผลอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่หรอกครับ ว่าอย่างไร
ครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์
สุตสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย กระผมขอต่อตามที่
กระผมได้ขอร้องในที่ประชุมแห่งนี้ว่า เรื่องที่ค้างพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาการอยู่ดีกินดีของ
ประชาชนหรือระเบียบวาระ ๕.๔ เรื่องพิจารณาจัดตั้งกรมวิชาการทำการศึกษานโยบายที่ดิน
ป่าสงวนแห่งชาติ และที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับเป็นแนวทางแก้ไขและช่วย
เหลือเกษตรกรได้ทำกิน กระผมขอต่อสุดท้ายเลยครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้เสร็จเรื่องนี้ ค่อยขอ
อีกทีเถอะครับ เพราะว่าเป็นระยะ ๆ ไปเถอะครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่..)
พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เชิญครับ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่
เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ....

ทั้งนี้ โดยมีหลักการว่า เพื่อให้มีการเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญาใน ๕ ประเด็น

ประเด็นแรก เพื่อให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่มีสิทธิที่จะพบและปรึกษาผู้ที่จะเป็น
ทนายความได้สองต่อสอง ซึ่งเป็นแบบอย่างที่เคยมีสิทธิอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย และยังได้มีสิทธิได้รับการเยี่ยมและสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลในระหว่าง
ถูกสอบสวน เมื่อได้มีประกันตัว

ประเด็นที่ ๒ เพื่อให้ผู้ต้องหาและจำเลยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งที่อนุญาตให้ปล่อย
ชั่วคราวตามคำร้อง

ประเด็นที่ ๓ เพื่อให้มีการเพิ่มอัตราโทษในกรณีที่ศาลมีอำนาจพิจารณาและสืบ
พยานลับหลังจำเลยได้จากอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน สามปีเป็นอัตราโทษจำคุกอย่างสูง
ไม่เกินสิบปี และอัตราโทษปรับอย่างสูงไม่เกินห้าพันบาทเป็นอัตราโทษปรับโดยไม่จำกัด
จำนวน

ประเด็นที่ ๔ เพื่อให้จำเลยที่ยากจนในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปี
มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ ๕ เพื่อให้มีการสืบพยานบุคคลซึ่งจะเดินทางออกไปนอกราชอาณา-
จักร อันยากแก่การมานำสืบในภายหน้าไว้ทันทีก่อนฟ้องคดีต่อศาลรวมทั้งกำหนดหลัก
เกณฑ์และวิธีการในการสืบพยานดังกล่าวด้วย

ทั้งนี้ โดยมีเหตุผลให้สิทธิแก่ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่จะพบและปรึกษาทนายความ
ได้สองต่อสอง มีสิทธิที่จะได้รับการเยี่ยมและรักษาพยาบาลโดยเพื่อให้มีการคุ้มครองตาม
สมควร

เพื่อให้สิทธิแก่ผู้ต้องหา หรือจำเลยที่จะอุทธรณ์คำสั่งศาลที่อนุญาตให้ปล่อย
ชั่วคราวได้ถึงศาลสูง

๖๒๐

เพื่อให้ศาลมีอำนาจพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลย ในกรณีที่มีอัตราโทษ จำคุกอย่างสูงเกินสามปีแต่ไม่เกินสิบปี หรือปรับเกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทำให้ ศาลไม่สามารถเร่งรัดการพิจารณาได้โดยรวดเร็ว

เพื่อให้ศาลได้ตั้งทนายให้แก่จำเลยที่ยากจนได้ในอัตราโทษสูงเกิน ๕ ปีขึ้นไป และ

เพื่อให้อำนาจศาลสืบพยานบุคคลซึ่งจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดี

จึงเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เป็นการคุ้มครองสิทธิทางฝ่ายผู้เสียหายผู้ถูกจับ ผู้ต้องหาหรือจำเลยและทำให้การพิจารณา พิพากษาคดีอาญาดำเนินไปด้วยความรวดเร็วอำนวยความสะดวกและความยุติธรรม ช่วย เหลือจำเลยที่ยากจนให้ได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายมากขึ้น รัฐบาลจึงเห็นสมควร ที่จะตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้น

(นายบัญญัติ เกสรทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ฯ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอ ประทับ เมื่อคืนมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอเสนอญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระและเสนอ ต่อท่านไปแล้วไม่มีผู้รับรองครับ ตกไปแล้วครับ รัฐบาลเสนอเต็มสภาไม่ได้ครับ เมื่อคืน คุณพินิจเสนอไม่มีผู้รับรองครับ ญัตติคุณพินิจตกไปแล้วครับตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้น รัฐบาลเสนอไม่ได้ครับ ขอรับรองอีกไม่ได้นะครับ นอกจากจะเสนอใหม่เอากันใหม่ ตก ไปแล้วครับ ญัตติใด ๆ เสนอต่อสภาจะต้องมีผู้รับรองครับ ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเขาขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ มีผู้รับรองแล้ว

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ไม่มีครับ เมื่อคืนเสนอแล้วไม่มีครับ เขาเสนอด้วยวาจาในสภา ท่านต้องขอรับรองอีกครั้งหนึ่ง ไม่ใช่เอาเอกสารข้างบนไปขอ แล้วสมบูรณ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเขาขอยื่นเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย แล้วขอเปลี่ยนระเบียบวาระและมีผู้รับรองถูกต้องแล้วครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : เมื่อกี้ไม่มีครับผม ไม่มีผู้รับรอง เขาเสนอจบแล้ว ท่านรัฐมนตรีก็ขึ้นเสนอเลยครับ ตกไปแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาขอเปลี่ยนมาแล้วครับ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่ผู้เสนอเข้ามา มีผู้รับรองถูกต้องครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระทบไม่ได้เถียงท่านครับ แต่ตอนคุณพินิจเสนอนั้นไม่มีผู้รับรองครับ ที่ยื่นขอเสนอญัตติที่เปลี่ยนนั้นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอรวมกันไปนี่ครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานครับ ไม่เป็นไรครับ แต่กระทบทั่วไ้ท่านั้นละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้จะขออภิปรายในพระราชบัญญัตินี้เชิญครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี พรรคสยามประชาธิปไตย กระทบอยากจะประทานกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.... ซึ่งทางรัฐบาลเป็นผู้เสนอนั้น กระทบอยากจะประทานกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า เป็นความคิดของฝ่ายรัฐบาลที่มีความคิดก้าวหน้าที่จะเปลี่ยนแปลงกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งไม่เหมาะสมและล่าช้า ซึ่งกระทบต้องยอมรับและเคารพท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คือ ฯพณฯ มารุต บุนนาค ไว้ ณ ที่นี้ด้วย นอกจากท่านจะแก้ไขกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว ยังแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาหลายอย่างซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเพราะฉะนั้นกระทบเองจึงเห็นด้วยในการที่ท่านเสนอกฎหมายนี้ขึ้นมา เหตุผลที่กระทบเห็นด้วยกระทบอยากจะประทานกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานเพื่อให้ที่ประชุมนี้ได้รับทราบไว้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ให้โอกาสมีการสืบพยานบุคคลก่อนที่จะดำเนินการพิจารณาในศาลหรือก่อนที่โจทก์จะนำคดีขึ้น

๖๒๒

ฟ้องต่อศาล เพราะกรณีนี้จะทำให้ศาลได้เร่งรัดการสืบพยานบุคคลได้ทันกับเหตุการณ์ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า ในกรณีสืบพยานคดีในศาลนั้นเราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเมื่ออัยการยื่นคำฟ้องต่อศาลเมื่อศาลประทับฟ้องแล้วก็จะมีการชี้ความคือถามตัวลูกความหรือจำเลยว่าจะรับสารภาพหรือ ปฏิเสธเมื่อจำเลยให้การปฏิเสธศาลก็จะกำหนดวันสืบพยานโจทก์เป็นนัดแรกก่อน ซึ่งจะกินระยะเวลาจากวันชี้ความเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๐ วัน หรือ ๑ เดือนเป็นอย่างช้า จึงจะมีการสืบพยานโจทก์ในขณะที่สืบพยานโจทก์นั้นอาจจะมีปัญหาเกิดขึ้นเนื่องจากพยานบุคคลที่จะมาให้การในวันสืบพยานโจทก์นั้นต้องเดินทางไปต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเมื่ออัยการส่งหมายไปยังพยานให้มาให้การในวันศาลนัดสืบพยานโจทก์ก็จะมาไม่ได้ เมื่อมาไม่ได้ก็จะเป็นเหตุทำให้ฝ่ายโจทก์หรืออัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอเลื่อนคดี ซึ่งจะต้องเลื่อนคดีไปอีกนัดหนึ่งในการสืบพยานโจทก์เป็นเวลาอีก ๑ เดือน ถ้าหากพยานปากนี้ยังไม่สามารถมาจากต่างประเทศได้ ก็จะเลื่อนคดีไปเป็นนัดที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ไปเรื่อย ๆ เป็นเวลา ๗, ๘ เดือน และจะมีการสืบพยานจำเลยในนัดต่อ ๆ ไปก็จะเป็นเวลาปีหรือ ๒ ปี ซึ่งทำให้การดำเนินคดีหรือการพิจารณาคดีในศาลเกิดความล่าช้ามาก ซึ่งกระผมเห็นว่ากระทรวงยุติธรรมได้มองเห็นความสำคัญอันนี้จึงได้เสนอกฎหมายนี้เข้ามาเพื่อเป็นการสอบพยานบุคคล ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องเดินทางไปต่างประเทศให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสืบสวนทำการสอบสวนหรือทำการสืบพยานเอาไว้จะเป็นในลักษณะใดก็ตาม ซึ่งเป็นการเร่งรัดให้การสืบพยานในศาลเกิดความรวดเร็วขึ้นซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตัวลูกความทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งฝ่ายโจทก์ฝ่ายจำเลย เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังที่กระผมได้ประธานกราบเรียนมานี้ กระผมเห็นว่ากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ทางรัฐบาลเสนอมานี้ สมควรที่สมาชิกสภาแห่งนี้จะต้องให้การสนับสนุนในขั้นนี้ด้วยครับ กระผมขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณบัญชา

นายบัญชา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมบัญชา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมขอประธานกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วยในหลักการและร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี

พิจารณาความอาญาตามที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้นำเสนอต่อสภา
 กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนอีกสักนิดหนึ่ง กระผมขอยกย่องท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมท่านนี้ที่ท่านยังผดุงรักษาไว้ซึ่งสถาบันของความยุติธรรม แต่กระผมไม่อาจ
 จะเปิดเผยในที่นี้ว่า กระผมได้กราบเรียนเรื่องอะไรกับท่านไป เพราะฉะนั้นกระผมขอ
 กราบเรียนว่า ท่านรัฐมนตรีผู้นี้กระผมเองขอยกย่องท่านที่ท่านยังรักษาไว้ ซึ่งมีผู้หนึ่ง
 พยายามที่จะเอาฝ่ายบริหารนั้นเข้าไปดำเนินการให้ฝ่ายกระบวนการยุติธรรมนั้นขาดความ
 ยุติธรรมไปโดยใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร แต่ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ได้เป็นผู้พิทักษ์รักษาไว้
 กระผมไม่อยากจะพูดในที่นี้ ถ้าพูดไปแล้วกระเทือนกันอีกหลายคนหลายอย่าง กระผม
 อยากจะฝากไว้เป็นข้อสังเกตว่าฝ่ายบริหารนั้นอย่าคิดว่าตัวมีอำนาจหรือว่าตัวเองมีผู้ใหญ่ที่จะ
 ให้ความเชื่อถือแล้วดึงเอาผู้ใหญ่นั้นไปเกลือกกลั้วกับกระบวนการยุติธรรมไปใช้อำนาจเพื่อ
 ให้ความยุติธรรมนั้นขาด ซึ่งเป็นที่พึงของประชาชนในเบื้องสุดท้าย เพราะฉะนั้นวันนี้
 กระผมพูดตรงนี้ก็คงมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบข้อมูลนี้
 ดี กระผมขอกราบเรียนว่า ความริเริ่มหรือความตั้งใจจริงของรัฐมนตรียุติธรรมนั้นที่เสนอ
 พระราชบัญญัตินี้เข้ามาแก้ไขก็ดี อีกหลายเรื่องก็ดีนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกระผม
 ขอให้ท่านยืนหยัดต่อสู้กับฝ่ายบริหารที่ใช้อำนาจเข้าไปบังคับหรือสั่งการให้ฝ่ายกระบวนการ
 ยุติธรรมเพี้ยนไปจากความยุติธรรมกับประชาชนแล้วบ้านเมืองประเทศไทยเราจะไม่มีที่พึ่ง
 เพราะฉะนั้นกระผมขอยกย่องท่านไว้ ณ ที่นี้ ท่านกับกระผม ๒ คนรู้จักกันและท่านก็ต้องรู้
 กันหลาย ๆ คนในคณะรัฐบาลของท่านกระผมขอกราบเรียนว่ากระผมยังสงสัยในมาตรา ๗
 ทวิ ในข้อ ๒ ที่ท่านเขียนว่า “ได้รับการเยี่ยมเยียนตามสมควร” อันนี้ก็อยากกราบเรียน
 ด้วยความสงสัยว่าถ้าไม่เขียนไว้แล้วผู้ต้องหาจะไม่ได้รับการเยี่ยมเยียนหรืออย่างไร เพราะ
 ฉะนั้นก็ฝากเป็นข้อสังเกตว่า ในกฎหมายนี้กระผมเองไม่ได้ขัดข้องในหลักการพร้อมให้การ
 สนับสนุน แต่สงสัยในข้อ ๒ ว่าถ้าไม่บัญญัติในกฎหมายแล้วเขาจะไม่ให้เยี่ยมหรืออย่างไร
 ครับ ขอขอบคุณครับ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่
 เคารพครับ กระผมขอเรียนชี้แจงย่อ ๆ ในมาตรา ๗ ทวิ (๒) คำว่า “ได้รับการเยี่ยมตาม
 สมควร” นั้น ธรรมเนียมพนักงานสอบสวนย่อมจะต้องให้เยี่ยมอยู่แล้ว ถ้าไม่มีปัญหาประการ

๖๒๔

ใด แต่กฎหมายนี้ร่างขึ้นมาจากความคิดริเริ่มของบุคคลหลายฝ่าย ผู้ที่มีประสบการณ์ในทางกฎหมายแม้แต่พนักงานสอบสวนเองก็เห็นว่าควรจะได้ใส่ประโยคนี้ไว้เพื่อเป็นการเตือนให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจบางท่านที่อาจจะละเลยหน้าที่ไปบ้างจะได้ตระหนักถึงสิทธิ์ของผู้ต้องหาที่ถูกขังอยู่ในกรณีที่จะต้องได้รับการเยี่ยมเยียนปรึกษาหารือญาติพี่น้องต้องการพบ ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่เขาถูกจับในคดีสำคัญ ๆ จะต้องได้รับการเยี่ยม มิฉะนั้นแล้วจะเกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป (นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ได้ยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิชณูโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา จากพิชณูโลก พรรคชาติไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ทางรัฐบาลได้เสนอเข้ามาั้น กระผมอยากจะขอประธานอนุญาตกราบเรียนว่าเป็นพระราชบัญญัติที่ก่อให้เกิดการคุ้มครองสิทธิ์มากขึ้น แต่ว่าทางรัฐบาลนั้นเกาเกือบจะถูกที่คั้นแล้วนะครับ ผิดไปนิดเดียวเท่านั้นเอง ปัญหาต่าง ๆ ที่มันเกิดขึ้นในระหว่างผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมนั้น แล้วถูกการสอบสวนนั้นมันยังอยู่ตรงที่ว่า ฝ่ายจับกุมกับฝ่ายสอบสวนนั้นยังอยู่ในคนคนเดียวกันหรือว่าในลักษณะงานที่เป็นหน่วยงานเดียวกันเท่านั้นเองปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นตรงนี้ครับท่านประธานเพราะฉะนั้นกระผมขอประธานอนุญาตกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าน่าจะให้ความสำคัญสักนิดหนึ่งกาลงไปให้ตรงถูกที่คั้นเถอะครับ สิทธิของประชาชนนั้นเราถูกละเมิดกันอยู่ตรงนี้มากที่สุด หลายคนที่ถูกจับกุมนั้นโดยการกลั่นแกล้งนั้นก็มีมาก หรือถูกจับกุมจนเกินกว่าเหตุก็มีมาก แต่ว่าเมื่อถูกจับกุมไปแล้วไปถูกสอบสวนซึ่งอยู่ในหน่วยงานเดียวกันก็ย่อมปรากฏแน่ชัดว่าจะต้องมีความผิดจนปล่อยให้เรื่องไปถึงถูกการส่งฟ้องถึงศาลแล้วเราก็จะไปแก้กันตรงที่ศาลไปให้สิทธิ์เขาได้แก้ตรงที่ศาลให้ทนายได้เข้าเยี่ยมจำเลยหรือผู้ต้องหาตรงนั้นได้ กระผมว่าตรงนี้จะครับเป็นการที่เกือบจะไปแก้กันที่ที่ปลายเหตุ เพราะฉะนั้นลองตรงที่ต้นเหตุสักนิดเถอะครับตรงนี้กระผมอยากจะฝากไว้เป็น

ข้อสังเกตสำหรับ ขพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าถ้าหากเราจะแยกอำนาจการสอบสวนและอำนาจการจับกุมออกไปเสียได้ก็จะทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนมากขึ้น จริงอยู่อาจจะไปคำนึงถึงภาพเก่า ๆ ที่ว่าถ้าไปแยกอำนาจการสอบสวนออกไปแล้วปัญหายุ่งยากจะตามมาอันก็คือ ตำรวจจะไม่ทำงานอะไรอย่างที่เราวิตกกังวลกันหลาย ๆ คนมักจะพูดถึงในกรณีที่จะให้เกิดความเป็นธรรมแก่ราษฎรนี้มักจะไปพูดถึงในทางปฏิบัติ ว่าจะทำให้เกิดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่มีกำลังใจทำงานนั้น กระผมเห็นว่าเดี๋ยวนี้ตำรวจเขาก็เข้าใจหน้าที่ของเขาได้ดีขึ้นน่าจะแก้กันตรงนี้จะเป็นการเกาที่ถูกต้องที่คั่นจริง ๆ กระผมอยากฝากไว้เป็นข้อสังเกตในการพิจารณาเท่านั้นครับท่านประธานครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพก่อนอื่นกระผมขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ได้เสนอความคิดเห็น ความจริงเรามีความคิดตรงกันนะครับในปัญหาที่ว่าจะแก้อะไรก็แก้ให้มันสมบูรณ์ ปัญหาอำนาจสอบสวนควรจะอยู่กับใครนั้นถ้าหากว่าศึกษาประวัติศาสตร์แล้วจะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี ๒๔๗๘ จนถึงปัจจุบันนี้จะมีการโอนอำนาจสอบสวนระหว่างตำรวจกับมหาดไทยฝ่ายปกครองมากมายหลายครั้งจึงเป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อนจะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ ซึ่งควรจะเป็นเรื่องสภาสัม্মัญหน้าที่จะให้การสอบสวนอยู่ร่วมกันหรือจะให้พนักงานสอบสวนโดยฝ่ายปกครองเป็นฝ่ายหัวหน้า ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มากแล้วก็เคยแก้กันในสภามาหลายครั้งหลายหนแล้ว ส่วนปัญหากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฉบับนี้ กระผมเรียนด้วยความจริงใจว่าในร่างเดิม นั้นมีข้อความกว้างขวางกว่านี้หลายประการ เช่นในจุดหนึ่งในร่างเดิมของกระทรวงยุติธรรมนั้นเราต้องการให้ผู้ต้องหาที่ถูกจับมีสิทธิให้การในชั้นสอบสวนต่อหน้านักกฎหมายหรือญาติสนิททำนองเดียวกับที่มีอยู่ในหลายประเทศ และทำนองเดียวกับผู้ต้องหาที่เป็นทหารมีสิทธิจะให้การต่อหน้านายทหารพระธรรมนูญทำนองนั้น แต่นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ก็ได้มาชี้แจงในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีว่าถ้าไม่อาจปฏิบัติได้ในขณะนี้เพราะเหตุว่าในปัจจุบันในการจับจะต้องขออนุญาตอัยการอยู่แล้ว ถ้าหากว่าการสอบสวนจะให้สิทธิกว้างขวางอย่างนั้นแล้ว การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สะดวก เพราะฉะนั้นมาตรา ๗

๖๒๖

จึงได้ออกอย่างกลางให้มีการปรึกษากับทนายความได้เป็นการเฉพาะตัวเท่านั้นตามที่บัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญ กระผมขอเรียนด้วยความเคารพว่า การแก้ไขนี้ก็จะเป็นลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ส่วนที่จะแก้กันกว้างขวางอย่างไรนั้นก็คงจะได้พิจารณาในโอกาสอันสมควรในสภาสมัชชาครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร อยากกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า กระผมก็สนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ครับ แต่ว่ามีบางประเด็นที่อยากจะพูดคุยกันไว้ในวาระแรกนี้ เพื่อที่จะได้ใช้เป็นแนวทางในเวลาที่จะเข้าไปวาระที่ ๒ ท่านประธานกรุณาดูซิครับว่าในมาตรา ๗ ทวิ ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาผู้ถูกคุมขังมีสิทธิ์ดังต่อไปนี้ ข้อ ๑ ไม่เป็นอะไรหรอกครับ ข้อ ๒ เขียนว่า “ได้รับการเยี่ยมตามสมควร” ท่านประธานครับ กระผมมีประสบการณ์เรื่องนี้ครับ ยังไม่ได้มีพวกไปติดอยู่ข้างในหรอกครับ แต่ว่ามีคนอื่นที่เขามีคนไปติดอยู่ข้างใน แล้วเขาเดือดร้อนเรื่องการไปเยี่ยมเพราะว่าถ้าเขียนไว้อย่างนี้ครับ ทางฝ่ายปฏิบัติการก็เรียกว่า ทางฝ่ายบริหารก็ได้ไปออกระเบียบไว้ก็ให้เยี่ยมผู้ต้องหาได้ในวันราชการโดยอ้างว่าวันหยุดจะให้พักเพื่อน ที่จริงวันหยุด ข้าราชการที่นั้นไม่อยากจะมาทำงานเท่านั้นเอง คือจะได้พักผ่อนด้วย ปัญหาก็คือว่าคนที่จะไปเยี่ยมนี้มักจะต้องไปเยี่ยมวันหยุด กระผมเคยมีกรณีที่เป็นชาวอื้อฉาว ไอ้หนังสือพิมพ์หัวเขียวเอาไปทำข่าวเห็นไหมครับ กระผมทำหน้าที่ผู้แทนราษฎร เขามาร้องทุกข์ว่าไปเยี่ยม ลูกต้องลาโรงเรียนไปเยี่ยมพ่อวันจันทร์ ก็ไปถามให้ว่าถ้าจะมีระเบียบอะไรอย่างไรไหม ให้เข้าเยี่ยมวันหยุด ขนาดผู้แทนราษฎรไปถามเท่านั้นครับ ไอ้หนังสือพิมพ์สกปรกฉบับนี้เอามาทำข่าว ด่ากระผมเลย ก็เป็นทำนองว่าผู้แทนราษฎรมีเพื่อนเป็นไอ้ตัวร้ายร้ายอะไรอยู่ในคุกอย่างนั้น กระผมต้องยกเรื่องนี้มาเพราะเหตุว่าถ้ายังไว้อย่างนี้นะครับต่อไปก็ต้องมีแนวทาง กระผมเข้าใจว่าถ้าหากว่าจะได้เขียนให้รัดกุมสักนิดหนึ่ง อย่างไรก็ตามแต่ครับถ้าไม่เขียนอย่างไรก็ตามทางฝ่ายบริหารต้องเอาสะดวกเข้าว่า โดยไม่คำนึงถึงประชาชน ได้รับการเยี่ยมตามสมควร มันก็ต้องเยี่ยมวันจันทร์ถึงวันศุกร์อยู่นั่นเอง แต่ถ้าหากจะมีช่องเปิดไว้นะครับ ถ้าไม่เขียนนะครับ ไม่มีทางหรอกครับ ที่ไปออกระเบียบ เพราะฉะนั้นบางอย่างก็เหมือน

กับกฎหมายเลือกตั้งละครับ ไม่ตั้งแนวไว้ให้ดีในรัฐธรรมนูญ กฎหมายเลือกตั้งก็เบี้ยวได้ ถ้าตั้งไว้แค่นี้รับประกันได้ว่าไม่เขียน ประเด็นถัดไปนะครับ ท่านประธาน ในกรณีที่บอกว่า ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา มีหน้าที่แจ้งให้ผู้ถูกจับ ผู้ต้องหาทราบถึงสิทธิตามวรรคหนึ่ง ท่านประธานเห็นไหมครับ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม สิทธิอย่างนั้นนะครับ แจ้งแล้วไม่เกิดประโยชน์เท่าไร แต่ว่ารัฐมนตรีซึ่งยกวางอันนี้มา กระทบเข้าใจว่าท่านก็เคยได้ไปประชุมกฎหมายระหว่างประเทศมา แล้วก็มีการกฎหมายบางประเทศซึ่งคนไทยรู้สึกจะคุ้นเคย จะคุ้นเคยมากเสียด้วยซ้ำครับว่า อย่างเวลาดูหนังนี่นะครับในสหรัฐพอถูกจับบับ ตำรวจเขาจะบอกก่อนเลย สิทธิที่จะบอกจะให้การหรือไม่ให้การอย่างไร คำพูดอย่างนี้จะต้องพูดใช้ยันในศาลได้ อันนี้แหละครับจะบอกสิทธิเลยว่าควรจะพูดหรือไม่พูด ของเรานี้ะครับเพราะไม่บอกกันอย่างนี้ ก็เลยเกิดธรรมเนียมใหม่ ท่านให้การพูดไปอย่างหนึ่ง ไปถึงในศาลกลับไปอีกอย่างหนึ่ง แล้วก็ข้อสำคัญที่สุดก็คือว่า ใ้ระบบการข่มผู้ต้องหาเพื่อให้รับสารภาพแล้วก็ไปกลับคำให้การในชั้นศาล ระบบนี้ถ้าเราสร้างไว้เสียให้แน่นอนนะครับว่า ถ้อยคำซึ่งเป็นตัวอย่างที่เขาใช้กันไม่ถึงกับทั่วโลกหรอกครับ แต่เป็นตัวอย่างที่นับว่าดีพอสมควร บอกสิทธิเสียก่อนว่าเป็นอย่างไรแล้วบอกเลยว่า คำที่ให้การที่พูดนั้นจะไปถูกใช้ยันในศาลได้นั้น คนที่จะให้การจะรู้ว่าตัวควรจะพูดอะไรหรือไม่ควรจะพูดอะไร กระทบเข้าใจว่าแนวทางอย่างนี้อาจจะเป็นการหนักหนากับท่านรัฐมนตรีหน่อยนะครับ เพราะหากว่าไปแก้ไข รู้สึกว่าเหมือนจะแก้ในรายละเอียด แต่เชื่อกระทบเถอะครับ บางอย่างต้องตั้งแนวไว้ให้ครับ มิฉะนั้นแล้วทางฝ่ายบริหารไม่ยอมปฏิบัติตาม และมันก็เป็นความคับแค้นใจของประชาชนอย่างนั้นเอง เช่นกรณีต้องไปเยี่ยมผู้ต้องหาวันราชการ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับเชิญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฉบับนี้ กระทบใครจะประท้วงกราบเรียนต่อท่านประธาน เนื่องจากว่ากระทบยังมีปัญหาที่จะกราบเรียนในประเด็นดังที่กระทบจะกราบเรียนเรียนถามท่านประ-

๖๒๘

ท่านผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะรับหลักการ ท่านประธานครับ กระผมใคร่จะประทานกราบเรียนว่า จำเลยที่ยากจนนี้ครับ ศาลใช้ดุลพินิจอย่างไรครับ กระผมใคร่จะประทานกราบเรียน เพราะว่าส่วนใหญ่จำเลยที่ยากจนจริงๆ พวกนี้ติดตะรางมากที่สุด ไม่มีที่ไหนที่คนรวย ๆ โดยมากติดตะรางแล้วก็ยังสบาย แต่คนยากคนจนนี้ การที่จะให้ศาลเรียกตั้งทนายอะไรต่าง ๆ นี้ ส่วนมากก็ไม่ค่อยได้รับการตั้งทนายให้พวกเหล่านี้ แล้วก็พวกเหล่านี้เมื่อถูกทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมไปแล้ว ให้อพวกนี้ถูกซ้อมบอดเจ็บในขณะนี้ ยิ่งที่กรุงเทพฯ นี้ด้วยยิ่งมหาร้าย เพราะว่าจะเป็นช่องโหว่ก็ตามจะเป็นอะไรก็ตาม ถ้าไม่พอใจแล้วก็จับไปแล้วก็มีอะไรหลาย ๆ อย่าง ซึ่งหลักฐานอันนี้กระผมมี ปัญหาที่กระบวนกการยุติธรรมในการที่จะแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อการที่จะให้จำเลยได้รับความเป็นธรรมนั้น กระผมเห็นด้วย แต่ว่ากระผมใคร่จะประทานกราบเรียนว่า วิธีพิจารณาในการที่จะรู้ว่าจำเลยนั้นยากจนนะครับ มีกระบวนการทำงานอย่างไรครับ อันนี้ประเด็นที่ ๑ ครับ :

ประเด็นที่ ๒ ปัญหาที่ว่า ทำไมครับคนรวย ๆ เมื่อถูกจับกุมขังหรือว่าไปดำเนินคดี หรือว่าฝากขังอะไรต่าง ๆ นี้มักได้รับความสะดวกสบาย ขนาดตำรวจต้องยกมือไหว้อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ครับ ทำไมมันแบ่งชนชั้นกันมาก แล้วคนจนจริงๆ นะครับ ท่านประธานครับ กระผมเห็นว่าขณะนี้ในเรื่องจำทุกแห่งนี้ คนจนที่ถูกติดคุกติดตะรางนี้เนื่องจากว่า มันจนแล้วก็ยากคิด เพราะว่าคนรวยไม่แบ่งสรรปันส่วน ปัญหามันเกิดขึ้นในเรื่องสังคม

ฉะนั้นกระผมใคร่จะประทานกราบเรียนถามนิดเดียวเท่านั้นครับว่า การพิจารณาดุลพินิจในการที่จะพิจารณาว่า ตั้งแต่กระบวนกรชั้นต้นหรือว่าจะดำเนินการ เราจะสอดส่องได้อย่างไรในกระบวนกรที่ว่า เมื่อจำเลยถูกจับกุมขึ้นเบื้องต้นในด้านตำรวจ คือ ด้านพนักงานสอบสวนเบื้องต้นนี้เราจะพิจารณาแก้ไขในกฎหมายฉบับนี้ ให้สอดคล้องต้องกันว่า เขาจะได้รับความเป็นธรรมจะอย่างไร เช่นว่า จะให้ทนายไปพบจำเลยนี้จะพบที่ศาลหรือที่ตำรวจ อะไรต่าง ๆ นี้ กระบวนกรมีอย่างไรความจริงก็พบกันได้อยู่แล้ว แต่ว่าความเป็นธรรมไม่ค่อยมี เราจะมียบทกำหนดโทษอย่างไรกับเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงาน-

งานสอบสวนชั้นต้นนี้จะทำอย่างไรครับ กระผมใครจะประทานขอทราบข้อมูลในฐานะที่
 ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้ที่ให้ความเป็นธรรม และเป็นผู้ที่แก้ไข
 ความเป็นธรรมของกระบวนการยุติธรรม ขอทราบข้อเท็จจริงเหล่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ
 ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ก็ไม่ค่อยมีใครคัดค้าน
 ส่วนมากก็ฟังดูก็เห็นด้วย ไม่มีอภิปรายคัดค้าน ท่านรัฐมนตรีตอบแล้วก็น่าจะลงมติกันได้ครับ

นายมารุต บุณนาท (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่
 เคารพ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ครับ ที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้ตั้งข้อ
 สงสัยไว้นั้นก็ตรงกับความคิดของกระผมอยู่แล้ว แล้วก็ได้พยายามแก้ไขในเรื่องนี้แต่บังเอิญ
 ร่างอันนี้เราได้ทำที่เสนอต่อสภาครับ เพราะว่าแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 อาญานี้จะทำแต่ลำพังกระทรวงยุติธรรมฝ่ายเดียวไม่ได้ ก็ต้องปรึกษาหารือกัน ร่างออกมา
 ในรูปนี้ไปพาลงก่อนครับ ซึ่งในภายหน้าคิดว่าคงจะแก้ไขได้โดยสมบูรณ์ต่อไป

ที่นี้ในประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกท่านหนึ่งได้ถามมา ๓ ข้อ ในข้อแรก
 ที่ว่าจำเลยที่ยากจนนั้นศาลได้ใช้ดุลพินิจอย่างไร อันนี้เป็นเรื่องแล้วแต่ข้อเท็จจริงครับ
 เพราะเหตุว่าในทางปฏิบัติเมื่อจำเลยถูกฟ้องศาล สภาพอาชีพและลักษณะท่าทางของจำเลย
 ก็ปรากฏต่อหน้าศาลแล้วว่าเป็นคนที่ยากไร้ เช่นพี่น้องที่อยู่ในชนบทที่ยากจน แล้วก็
 แกล้งซัดว่าไม่สามารถหาทนายความได้ศาลก็จัดทำให้ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ประเด็นที่ ๒
 ที่ท่านถามว่า คนที่มีฐานะดีทำไมถึงได้รับการปฏิบัติดีกว่าคนจนนั้น กระผมขอยืนยันได้ว่า
 ในส่วนใหญ่แล้วพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ให้ความเป็นธรรมเสมอเหมือน
 กันหมด ก็อาจจะมีบ้างในบางรายที่เป็นข่าวในหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะต้องดำเนินการแก้ไข
 กันต่อไปในทางปฏิบัติ ในประเด็นที่ ๓ ที่ท่านได้ถามว่า การพบปะกับทนายความได้
 กระทำที่ไหนอย่างไรนั้น ถ้าหากว่าท่านติดตามเรื่องราวในอดีตจะเห็นว่าสิทธิการพบทนาย
 ความผู้ต้องหา นั้นได้เคยมีอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๒, ๒๕๑๑ และ ๒๕๑๗ มาแล้ว
 ซึ่งทางเจ้าพนักงานตำรวจได้ให้ความสะดวกสบายและโอกาสที่จะพบปะเป็นการส่วนตัวอยู่
 ทุกโรงพักเป็นการปฏิบัติในลักษณะที่อะลุ่มอล่วยดีอยู่แล้วครับ ก็คิดว่าถ้าแก้ไขกฎหมายนี้
 สำเร็จ การปฏิบัติก็คงจะให้ความสะดวกเช่นที่เคยปฏิบัติมาในอดีตครับ

๖๓๐

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้อภิปรายกันพอสมควร
ผมขอถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรไม่รับหลัก-
การ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นเอกฉันท์
ครับ ๙๓ คัดค้าน ไม่มีครับ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่
เคารพ ผมขอความกรุณาต่อสภาเป็นกรณีพิเศษที่จะขอพิจารณา ๓ วาระ โดยตั้ง
กรรมาธิการพิจารณาเต็มสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอพิจารณารวดเดียว
๓ วาระ ตั้งกรรมาธิการเต็มสภา

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่คัดค้านก็ถือว่าที่
ประชุมเห็นด้วย ไม่มีใครคัดค้านครับ เชิญครับท่านเลขาธิการฯ พิจารณาวาระ ๒

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา)

“ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากกัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๗ ทวิ ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมหรือขัง มีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) พบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายสองต่อสอง

นายสมบุรณ์ จีระมะกร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ จีระมะกร จากจังหวัดนครราชสีมา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอแปรญัตติ มาตรา ๗ ทวิ ใน (๑) นะครับ จากคำว่า “พบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายสองต่อสอง” นั้น เป็นว่า “(๑) พบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายหรือผู้ที่ถูกจับหรือผู้ต้องหา ร้องขอสองต่อสอง” เหตุผลก็เนื่องจากว่าในบางท้องที่นะครับไม่มีทนายประจำอยู่ เมื่อผู้ต้องหาถูกจับกุมแล้วก็ไม่สามารถที่จะมีผู้ปรึกษาหารือ ก่อนที่พนักงานจะดำเนินการสอบสวนเขา เมื่อเป็นเช่นนั้น แล้วเมื่อทางรัฐบาลเองมีเจตนารมณ์ที่จะให้ความเป็นธรรมต่อผู้ที่ถูกจับกุมมาดำเนินคดีแล้ว ก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ต้องหา นั้นได้มี โอกาสพบผู้ที่มีความรู้ในด้านกฎหมายพอสมควร ถึงแม้ว่าเขาจะไม่มีทนาย แต่ก็ยังมีโอกาสที่ผู้ต้องหาต้องการจะพบเขาแล้วก็ควรจะมีโอกาส ให้เขาได้พบเพื่อปรึกษาหารือและเพื่อเสนอแนะในการให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนครับ ผม ก็หมายความว่าใน (๑) นั้นพบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายหรือผู้ที่ถูกจับหรือผู้ต้องหา ร้องขอสองต่อสองครับผม

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน ที่เคารพ รัฐบาลขอชี้แจงโดยสมควรครับ คือการพบหรือปรึกษากับทนายสองต่อสองนั้น เป็นสิทธิที่ปฏิบัติอยู่ในประเทศที่ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้สิทธิเฉพาะ

๖๓๒

นักกฎหมาย ที่จะให้คำปรึกษาหารือ ส่วนบุคคลที่เป็นญาติพี่น้องหรือผู้ที่มีความรู้ในทางกฎหมายนั้นย่อมได้รับการสิทธิเยี่ยมอยู่แล้ว อันนี้ก็เป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องจำกัดสิทธิไว้พอสมควร เพราะเหตุว่าทางพนักงานสอบสวนได้เคยชี้แจงว่า ถ้าหากว่าจะให้บุคคลอื่นพบปะปรึกษาเป็นการสองต่อสองแล้ว อาจจะทำให้มีปัญหาขัดข้องในทางสอบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจ และประกอบกับในประเพณีที่ปฏิบัติอยู่เราให้สิทธิเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่ทนายเท่านั้น

นายสมบุญธรรม จีระมะกร (นครราชสีมา) : ขออนุญาตครับ กระผม นายสมบุญธรรม จีระมะกร จากจังหวัดนครราชสีมา พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่กระผมได้ขอแปรญัตติเป็นเช่นนี้ เหตุผลก็เนื่องจากว่าเท่าที่กระผมได้พบมา ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรนะครับ ได้มีเจ้าพนักงานไม่เปิดโอกาสให้ญาติพี่น้องของผู้ต้องหาเข้าไปพบปะกับผู้ต้องหาเลย เมื่อเราได้ระบุไว้ในกฎหมายเช่นนี้ก็เปิดโอกาสให้เจ้าพนักงานที่ขาดความสุจริตใจนั้นไม่เปิดโอกาสให้ผู้ต้องหาได้พบกับญาติของเขา ซึ่งมีความรู้ในด้านกฎหมายนี่คือเหตุผลที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้เช่นนี้ ซึ่งมีอยู่หลายครั้งหลายหน ดังกระผมจะยกตัวอย่างให้เห็นว่าในคำให้การของผู้ต้องหา นั้น พนักงานสอบสวนจะระบุไปเลยว่า คำให้การของผู้ต้องหาสามารถที่จะนำไปเป็นหลักฐานในการพิจารณาในชั้นศาลได้ นี่คือเหตุผล เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วผู้ต้องหานะครับ ในบางครั้งให้การต่อพนักงานสอบสวนอย่างหนึ่ง แต่พนักงานสอบสวนจดไปอีกอย่างหนึ่ง แต่เวลาอ่านคำให้การนั้นกลับอ่านไปเป็นอย่างหนึ่ง ซึ่งตรงกันข้ามกับที่ผู้ต้องหาให้การไว้ นี่คือเหตุผลซึ่งกระผมเมื่อได้มองเห็นว่า ถ้าจะให้ตรงเป่าที่สุदनะครับ ก็ควรจะมีการอัยการอีกสักคนหนึ่งเข้าไปนั่งฟังการสอบสวนด้วย ดังที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงไปเมื่อกี้ว่า ไม่สามารถจะกระทำได้ เนื่องจากว่าทางฝ่ายตำรวจนั้นมีความขัดข้องในการที่จะให้ผู้ไปนั่งฟังการสอบสวน เพราะทางตำรวจถือว่าการสอบสวนนั้นเป็นเรื่องลับ ไม่สามารถที่จะให้บุคคลที่ ๓ รู้ได้ นี่แหละครับ คือเหตุผลอันหนึ่งที่ทำให้พนักงานสอบสวนซึ่งขาดความสุจริตใจนั้นกลับแก้ผู้ต้องหา ซึ่งมีอยู่ในเวลานั้นนะครับ ผู้ต้องหาที่ไม่มีความผิดเลย แต่ถูกกล่าวหา และพนักงานสอบสวนใส่ความนะครับ แล้วจากการที่ศาลเคยลงโทษมานะครับ ศาลมักจะยกเอาคำให้การในชั้น

สอบสวนนั้นมาเป็นหลักฐานในการพิจารณานะครับ เมื่อปฏิเสธในชั้นศาลนะครับ เมื่อ
รับได้จากชั้นสอบสวนแล้วปฏิเสธในชั้นศาลนั้น เวลาศาลจะตัดสินศาลมักจะยกเอาคำให้
การของพนักงานสอบสวนในชั้นสอบสวนนั้นมาเป็นหลักในการพิจารณาเพื่อตัดสินจำเลย
ด้วยนะครับ นี่คือเหตุผลที่กระผมได้ขอ เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าว
ไปแล้วเมื่อสักนี้แล้วแต่ที่ประชุมแห่งนี้จะมีความเห็นอย่างไร กระผมขอกราบขอบคุ
ณครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีปัญหาอยู่ว่าจะเอาคงไว้ตาม
ร่างเดิม หรือจะเห็นตามผู้แปรญัตตินะครับ เชิญครับ

นายสมัคร์ สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ นี่มาตรา ๓
นะครับ ใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มาตรา ๓ ครับ

นายสมัคร์ สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ครับ กระผมในฐานะกรรมการ
ขอเสนอคำแปรญัตติ คือว่าท่านรัฐมนตรีท่านก็บอกว่าท่านเห็นด้วยกับแนวความคิด
กระผมจะลองดู ถ้าหากว่ามันเป็นไปได้ แล้วก็ไม่น้อยไปกว่าแรงที่จะไปบังคับฝ่ายบริหาร
จนเกินไป ในมาตรา ๓ นะครับ มาตรา ๗ ทวิ ข้อ ๒ (๒) ต้นตัวต้นร่างบอกว่า ได้รับ
การเยี่ยมตามสมควรนี้ครับ กระผมขอแปรญัตติเดิมข้อความว่า “รวมทั้งวันหยุดราชการ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ ครับ อ่านไปถึง
(๑) นะครับ

นายสมัคร์ สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : (๑) ว่า พบและปรึกษาผู้ที่จะ
เป็นทนายสองต่อสอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ก่อน เดี่ยว ๆ ค่อยเอา
ถึงอัน ๒ นะครับ นี้คุณพูดอัน ๒ เอาไว้เดี๋ยวก่อนนะครับ เดี่ยวก่อน

นายสมัคร์ สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : เมื่อกี้กระผมนี้คิดว่าท่านจะเอา
ทั้งมาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา (๑) ก่อนนะครับ แปร
ญัตติเอา (๑) ก่อน

๖๓๔

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ขอประทานโทษเถอะ จะเอาแต่ (๑) ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เดี่ยวๆ ค่อยเอาอัน ๒ นะครับ เดี่ยว

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ถ้าอย่างนั้นกระผมจะขอใช้สิทธิ์ตรงนี้เลยได้ไหมครับ เอา (๑) ก่อนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอา (๑) ก่อนนะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ครับ กระผมขอแปรญัตติเดิมว่า “และให้ทนายความได้มีสิทธินั่งฟังการสอบสวนด้วย” และให้ทนายความได้มีสิทธินั่งฟังการสอบสวนด้วย เหตุผลของกระผมก็คือว่า พนักงานสอบสวนจะได้ไม่ทำการข่มขู่หรือล่อหลอกผู้ต้องหาอย่างที่ทำกันทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้ไม่ได้ให้สิทธิ์ไปแย้งนะครับ คือหมายความว่าเพียงแต่ทนายนั่งฟังอยู่ด้วยเท่านั้นเอง พนักงานสอบสวนจะมีความประพฤติดี ที่ควรจะเป็นครับ คือถ้าไม่มีใครไปดูแลนะครับ จะเล่นกันนะ กระผมไม่อยากจะกล่าวหาว่าพนักงานมาข่มผู้ต้องหานะครับ แต่บางครั้งการถามการล่อการหลอก การอะไรๆ เข้ามาล่อต่างๆ นี้ ทำให้ผู้ต้องหาให้การไขว้เขวไปเป็นอันมาก แต่ว่าถ้าทนายนั่งอยู่ด้วยนี่นะครับไม่ต้องไปทักท้วงไม่ต้องไปใช้สิทธิ์อื่นนะครับ เพียงเท่านั้นนะครับ ผู้พนักงานสอบสวนก็จะมีประพฤติดีขึ้นเป็นอันมาก ซึ่งก็จะเป็นการช่วยกับกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นเป็นอันมากครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอเชิญครับ

นายมารุต บุนนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนว่า เท่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ หรือท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย ได้แปรญัตตินั้นนะครับ กระผมก็เรียนตามตรงว่า ตรงกับร่างเดิมของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งมีข้อความทำนองนี้อยู่ในมาตรา ๗ ทวิ (๑) แต่เนื่องจากได้รับคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ในขณะนี้ตำรวจยังไม่พร้อมที่จะมีการสอบสวนต่อหน้าทนายความซึ่งเป็นลักษณะที่ต่อรองซึ่งกันและกันร่างจึงออกมาอย่างนี้ครับ กระผมก็เห็นด้วยถ้าจะเป็นอย่างนั้น แต่

กระผมเกรงอยู่คนเดียวก็ขอได้โปรดช่วยกันคิดนะครับ คือถ้าร่างนี้ผ่านขึ้นไปถึงวุฒิสภา ซึ่งการแก้ไขอย่างกว้างขวาง กระผมเกรงว่าทางวุฒิสภาจะแก้ไขกลับมาอีก โดยตั้งกรรมาธิการร่วมเวลาจะไม่พอ ถ้าหากว่าเราคิดร่วมกันเอาไว้แก้กันในสมัยหน้าจะเหมาะสมหรือไม่ สุดแต่ท่านนะครับ นี่กระผมก็เรียนอย่างนี้ แต่กระผมพร้อม กระผมเห็นด้วยในหลักการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอาๆ ยังติดพันอยู่

นามสมัคร์ สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร์ สุนทรเวช อยากกราบเรียนนะครับว่า ว่ากันตามจริงนะครับกฎหมายนี้นี้ก็ควรจะทำกันในห้องกรรมาธิการ แต่ว่ากระผมเห็นว่าทางฝ่ายยุติธรรมก็อยากจะบันดาลความยุติธรรมขึ้นให้เราหวังไม่ได้ละครับว่าคนข้างหน้าจะมาคิดเหมือนคนในสภานี้เวลานี้หรือไม่ ถ้าหากว่ามีโอกาสคิดตรงนี้นะครับกระผมว่าไม่เหลือปากว่าแรงและกระผมแน่ใจว่าวุฒิสมาชิกก็จะเห็นในแนวเดียวกันกระผมขอเรียนนะครับว่า คำแปรญัตติของกระผมนั้นไม่ได้ให้ไปยุ่งในการสอบสวน ไม่ได้ร่วมสอบสวนครับ เพียงแต่ทำให้สิทธิ์นั่งฟังเท่านั้นเอง เพียงเท่านั้นพนักงานสอบสวนจะประพฤติดีกว่าปัจจุบันนี้เป็นอันมาก คำว่า “ไม่พร้อม” ของเจ้าพนักงานสอบสวนนั้นอะไรละครับไม่พร้อมไม่มีเก้าอี้กั๊กตัวหรืออย่างไรครับ หรือว่าในห้องนั้นนั่งได้แค่ ๒ คน เพิ่มเป็นคนที่ ๓ ไม่ได้ตรงนี้ท่านรัฐมนตรีจะกรุณาชี้แจงเหตุผลที่เขาแย้งมาได้ ก็ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเชิญ ๆ ครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุตสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย กระผมขอสนับสนุนท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ด้วยหลักการและเหตุผล ตามหลักการมนุษยธรรมแล้วที่ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่ามันขัดกับตำรวจ ความจริงแล้วนะครับถ้าจะออกกฎหมายแต่ฉบับนี้ก็ควรให้เป็นมนุษยธรรมเราออกกฎหมายนี้ก็เพื่อความเป็นธรรม ฉะนั้นที่ว่าตำรวจไม่พร้อมที่จะให้ทนายความไปนั่งฟังนั้น อาจจะขัดกับความเป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมเคยเป็นกำนันนี่ครับ ไปนั่งฟัง ตำรวจบางทีก็ยึดยึดข้อหา บางทีก็รับแล้วอย่างนี้ ไม่รับแล้วอย่างนี้ ฉะนั้นผู้ต้องหาทุกคนครับกำลังใจเสีย ถ้าตำรวจว่า

๖๓๖

อย่างไรก็ว่ากันไปอย่างนั้น ที่นี้เมื่อไปพบทนายที่หลังแล้วครับ ทนายบอกว่าไปให้การปฏิเสธชั้นศาล แล้วเมื่อรับสารภาพจากตำรวจไปแล้วนะครับ ชั้นศาลก็ต้องใช้ดุลพินิจอีกครั้งหนึ่ง ฉะนั้นกระผมจึงขอสนับสนุนจากท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยว่าจะออกกฎหมายแต่ละครั้งนี้นะครับก็ขอให้ความเป็นธรรม ให้ผู้ต้องหาได้รับความเป็นธรรม ไม่ให้ตำรวจได้กดขี่ข่มเหงผู้ต้องหา เพราะผู้ต้องหาเสียกำลังใจอยู่แล้ว ฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วยกับท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยเป็นอย่างยิ่งครับ ขอเพิ่มเติมเข้าไปแค่นี้แหละครับ เพื่อความเป็นธรรมเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเชิญครับ คุณเชวงศักดิ์

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กรรมการ . กระผมขอแปรญัตติในมาตรา ๗ ทวิ (๒) โดยขอเอาคำแปรญัตติของคุณสมักร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคประชากรไทย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ ครับ เอา (๑) ก่อนครับ เดี่ยวค่อยมา (๒)

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : (๑) นั้นแหละครับ เฉพาะ (๑) นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : เอาเหมือนกับท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเหมือนกันนะครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ครับเหตุผลครับ ท่านผู้เป็นประธานเมื่อกี้กระผมฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมด้วยความเคารพนะครับกระผมขอเรียนว่า การสู้คดีในศาล คดีจะแพ้ชนะไม่ใช่เงิน ไม่ใช่อยู่ที่อัยการ ไม่ใช่อยู่ที่ทนายหรือตำรวจ อยู่ที่พยานหลักฐาน เพราะฉะนั้นการสู้คดีนี้คดีจะชนะหรือแพ้ก็คือการเอาพยานมาชั่งน้ำหนักกัน เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อเท็จจริงนอกศาลกับในศาลนี้มันต่างกัน เพราะฉะนั้น

เจ้าหน้าที่ตำรวจพนักงานสอบสวนนี้แหละ คือตัวการสำคัญ เป็นตัวการบิดเบือนข้อเท็จจริงทุกอย่าง เพราะฉะนั้นในการสอบสวนจะมีการทักท้วงปลอบ เพราะฉะนั้นถ้าหากตราบใดมีทนายความไปนั่งฟังการสอบสวนด้วยการบิดเบือนจะน้อยลง เพราะฉะนั้นพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงกลัวมากถ้าหากมีทนายความไปนั่ง เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ ถ้าหากเราต้องการจะให้ความเป็นธรรมต่อประชาชนแล้วเพียงแค่นี้คิดว่า ในขณะสอบสวนให้ทนายความไปนั่งฟังด้วยจะเป็นการแก้ไขปัญหา ทำให้พนักงานสอบสวนเร่งรัดในการสอบสวนและขณะสอบสวนก็จะมีทำให้การไปตามความเป็นจริง หรือถ้าหากมีการบิดเบือนก็เป็นการบิดเบือนจากพยานหลักฐานเราไม่กลัวเพราะพยานบิดเบือนเองไม่ใช่บิดเบือนเพราะเจ้าพนักงานสอบสวนบังคับขู่เข็ญเขาให้บิดเบือน เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานต้องเข้าใจนะครับ ท่านเองก็เป็นนักกฎหมาย ในการต่อสู้คดีในศาลนั้นผู้พิพากษาไม่เห็นการกระทำความผิดหรอกครับ การกระทำความผิดเกิดขึ้นก็หลังจากมีการกระทำความผิดจริง ๆ เกิดขึ้นแล้ว แล้วตำรวจจะรู้ว่ามีการกระทำความผิดก็มีการมาแจ้งความแล้ว เมื่อแจ้งความแล้วจึงจะไปจับจำเลยมา ไปเอาผู้เสียหายมาสอบสวน การสอบสวนทุกอย่างในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น ในขณะที่อยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนนั้นกระผมอยากจะเรียนว่าเป็นสิ่งที่อันตรายมาก ถ้าหากพนักงานสอบสวนไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ลูกความหรือผู้เสียหายหรือจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงทั้งหลายจะบิดเบือนไปแต่ชั้นสอบสวน เมื่อขึ้นไปถึงศาลก็จะเป็นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไปให้การต่อศาล มันมีน้ำหนักเพราะศาลจะต้องเชื่อพนักงานสอบสวนมากกว่าประชาชนธรรมดา สิ่งอันนี้แหละที่สภาแห่งนี้ควรจะวินิจฉัยกัน เพราะฉะนั้นคำอภิปรายของกระผมก็ดี ของท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์คือคุณสมัคร์ สุนทรเวช กระผมต้องขอภัยที่เอ่ยนาม เป็นเจตนารมณ์ที่สุจริตมุ่งหวังที่จะให้ตำรวจปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาและเป็นการป้องกันไม่ให้ตำรวจถูกฟ้องในข้อหาปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ อีกด้วย ซึ่งเป็นการช่วยให้เกิดความเป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังที่กระผมประทานกราบเรียนนี้จึงอยากจะให้ท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติได้พิจารณาด้วยความรอบคอบ และอยากวิงวอนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมใน

๖๓๘

ฐานะตัวแทนรัฐบาลให้ท่านได้พิจารณาแก้ไขเพียงเท่านี้ อย่าได้ไปเอาใจตำรวจ เอาใจพนักงานสอบสวนโดยข้ออ้างว่าไม่พร้อม มันไม่พร้อมอย่างไร ไม่พร้อมเพราะกลัวพวกทนายจะไปคุมการสอบสวนด้วยตัวเอง จะโกงไม่ได้มากอย่างนั้นหรือ หรืออย่างไร กระผมอยากจะถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ขึ้นมาซิครับ ยืนขึ้นได้อย่างไรในกรณีบางอย่างกระทรวงยุติธรรมน่าจะแก้ไขอย่างกรณี ที่ชาวบ้านใส่รองเท้านี้แตะขึ้นไปบนศาลปล่อยให้บังคับขู่เข็ญให้เขาถอดไว้ ได้ฤๅศาล แล้วเวลาคนอื่นไปลักขโมยเอาเขาก็เดินดินเปล่า กลับนี้หาว่าไม่สุภาพ มันเสียหายตรงไหน คณะรัฐมนตรีจะต้องแก้ไขนะครับ ระเบียบบางอย่างในกระทรวงยุติธรรมนี้แย่มาก กระผมต้องขอฝากไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเรียนฐานะส่วนตัวก่อนครับ ผมได้เคยขอแก้ไขข้อความทำนองนี้ ให้สิทธิ์ผู้ต้องหาที่ให้การต่อหน้าทนายความในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๗ มาแล้วในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่ไม่ผ่านมาหนึ่งแล้ว โดยการชี้แจงของนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หลายท่านซึ่งเป็นสมาชิกขณะนั้น สำหรับร่างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นก็เรียนเปิดเผยตรงไปตรงมาว่า ในร่างเดิมนั้นมีข้อความทำนองที่ท่านได้ขอแปรญัติคือให้สิทธิ์ผู้ต้องหาที่จะให้ทนายนั่งฟัง ได้มีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หลายคนเข้าไปชี้แจงในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ผมก็ได้พยายามชี้แจงด้วยเหตุผลต่าง ๆ เป็นเวลาเกือบ ๓ ชั่วโมง ร่างออกมาได้ลักษณะประนีประนอมดังนี้ เพราะฉะนั้นในฐานะส่วนตัวด้วยใจจริงเห็นด้วยทุกประการ แต่เมื่อสภามีความเห็นอย่างไร ผมไม่ขัดข้องครับ เพราะฉะนั้นก็แล้วแต่มติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็พอจะลงมติได้แล้วว่าจะคงร่างเดิมหรือจะเอาตามผู้แปรญัติ ถ้าเอาตามผู้แปรญัติก็เดี๋ยวจะขอความเห็นอีกครั้งว่าจะเอาตามที่คุณสมควร คุณจะถอนหรืออย่างไรครับ

จาสิบเอก อนันต์ สุขสันต์ (ชยันต) : สำหรับคำแปรของกระผมไม่ตั้งใจหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ติดใจนะครับ คงเหลือแต่คุณสมภาร เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ด้วยความเคารพท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจะทักท้วงอย่างนี้หรืออย่างไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เปล่าครับท่านประธาน กระทบขอแปรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาสั้น ๆ เถอะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระทบ นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระทบขอแปรญัตติในมาตรา ๗ ทวิ ใน (๑) นะครับ “พบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายและให้จัดทนายนั่งฟังการสอบสวนเพื่อให้รวบรัด” ในข้อความอันนี้และความเป็นธรรมของจำเลยหรือผู้ต้องหาหรือผู้ถูกควบคุมเพื่อความบริสุทธิ์ทั้ง ๒ ฝ่าย กระทบทราบว่านโยบายของกรมตำรวจในการที่จะสอบสวนผู้ต้องหานั้นก็อยากจะให้ความเป็นธรรม เพราะขณะนี้ก็ได้มีการฝึกอบรมอย่างดีอยู่แล้ว กระทบคิดว่าถ้าเราระบุให้ชัดว่าให้จัดทนายนั่งฟังการสอบสวนแล้ว ความเป็นธรรมก็มีทุกฝ่าย ซึ่งกระทบไม่เอาข้อความตามที่คุณสมภาร สุนทรเวช ได้ขอแปร กระทบแปรให้สั้นเข้าว่าให้จัดทนายนั่งฟังการสอบสวน คือให้จัดไปเลย เช่นอย่างศาลนี้มีคดีที่มีความผิดตั้งแต่ ๕ ปี ไปศาลก็ตั้ง อันนี้ทางตำรวจก็มีสิทธิ์ที่จะตั้งได้คือให้รวบรัด แล้วก็ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหา ซึ่งเป็นผู้ต้องหาผู้ยากไร้ คือความยากจนมากขึ้น แล้วผู้ต้องหาเดือดร้อนมาก ถ้าทางพนักงานสอบสวนชั้นเบื้องต้นนี้ให้ความเป็นธรรม คือไม่เอนเอียงฝ่ายไหนฝ่ายหนึ่งจะเป็นโจทก์เป็นผู้มีอิทธิพลอะไรก็ตาม จำเลยจะได้รับความเป็นธรรม คือหมายความว่าจัดตั้งทนายไปให้นั่งฟังการสอบสวนเลยเป็นข้อความที่กะทัดรัด และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกควบคุมหรือคุมขัง อันนี้กระทบขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภานี้ได้พิจารณาให้รอบคอบว่า ถ้าเราเติมข้อความอันนี้ไปนะครับ ความเป็นธรรมของสังคมจะมีมากขึ้น และงบประมาณก็จะสั้นเปลืองน้อยลง และความเป็นธรรมของผู้ที่ถูกควบคุมคุมขังและถูกจับกุมนั้นจะได้รับความเป็นธรรมอย่างมากในการสอบสวน ก็ขอให้ทางสภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย ขอขอบคุณ

๖๔๐

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา ๆ คุณพัน

นายพัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระจ่างจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ ในบัญญัติที่หัวหน้าพรรคประชากรไทยแปรญัตติ กระจ่างเห็นด้วยกระจ่างอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เมื่อการสอบสวนต่อหน้าทนาย หรือมีทนายนั่งฟัง การสอบสวนอยู่นั้น มันจะสะดวกอย่างยิ่งต่อศาลเวลาวินิจฉัยชี้ขาดคดี กล่าวคือ ขณะนี้ จำเลยมักจะต่อสู้ว่าพนักงานสอบสวนไม่ได้อ่านคำให้การให้ฟัง พนักงานสอบสวนล่อหลอก ให้ให้การอย่างนี้ ถ้าหากว่ามีทนายนั่งอยู่ด้วย ปัญหาเหล่านี้ก็จะหมดไป กระจ่างอยากจะกราบเรียนต่อ ท่านประธานซึ่งก็เคยเป็นทนายมาว่า ปัญหาที่ศาลหนักใจก็คือว่าคำให้การที่ฝ่ายโจทก์ยื่นต่อศาลนั้นเท็จจริงแค่ไหน อ่านให้ฟังหรือเปล่า หรือล่อหลอกหรือเปล่าหรือทุบตีหรือเปล่าอะไรเหล่านี้มันจะได้หมดไป กระจ่างเห็นด้วยตามข้อแปรญัตติของหัวหน้าพรรคประชากรไทยอยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ ในฐานะซึ่งกระจ่างเคยพบเห็นเรื่องนี้ มาก่อนขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณมอนอินทร์

นายมอนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระจ่างนาย-มอนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กระจ่างก็ขอสนับสนุนในมาตรา ๗ ทวิคือผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ถูกคุมขัง และควรจะมีทนายเข้ามาอยู่ในที่สอบสวน ท่านประธานครับ กระจ่างเคยเสนอร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติม มาตรา ๑๓๕ ทวิ และมาตรา ๑๓๕ ตริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ของกระจ่างนี้ก็ได้รับบรรจุแล้วนะครับท่านประธาน แต่ของกระจ่างไม่มีโอกาสหรอกครับ เราจะประชุมอีกวันสองวันก็จะหมดแล้ว ก็จะมีการปิดสมัยประชุมวิสามัญ ก็คงจะเป็นสมัยหน้ากระจ่างก็ขอสนับสนุนผู้ที่แปรญัตติในมาตรา ๗ ทวิ นะครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากในปัจจุบันการสอบสวนผู้ต้องหาใช้วิธีการแปลก ๆ เช่นการทรมานเพื่อให้ผู้ต้องหายอมรับสารภาพในข้อหาซึ่งตนมิได้กระทำความผิด แม้แต่จะมีกฎหมายบัญญัติห้ามไว้มิให้พนักงานสอบสวนล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญากับผู้ต้องหาเพื่อจูงใจให้ผู้ต้องหาให้การยอมรับสารภาพในที่ตนถูกกล่าวหาก็ตาม แต่ความเป็นจริงก็ยังปรากฏเป็นข่าวอยู่เป็นประจำว่าชั้นสอบสวนผู้ต้องหา

ผู้ต้องหาจำเป็นต้องยอมรับสารภาพ เพราะถูกขู่เชือดบั้งค้ำหรือทรมานด้วยวิธีการแปลก ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละครับ คุณจะทำอะไรหรือจะเอาอย่างไรครับ

นายมอนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : คือกระผมอยากจะให้เหตุผลประกอบกับที่ขอแปรญัตตินี้ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติใหม่

นายมอนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : คือท่านประธานครับ ถ้าหากว่าเราจะมาพูดกัน เราไม่ให้เหตุผลแล้วมันก็เป็นการยากที่เราจะพิจารณาว่าจะรับร่างนี้หรือไม่รับ ถ้าท่านจะให้กระผมพูดเลยว่ากระผมเห็นด้วย แค่นั้น ให้กระผมลงนั่งหรือครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอานิดหน่อยเท่านั้นแหละครับ

นายมอนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : มันนิดหน่อย กระผมเพิ่งเริ่มมาได้ ๓ บรรทัดท่านก็มาทักท้วงกระผมอย่างนี้ จะให้กระผมทำอะไรครับ จะเป็นเผด็จการในสภาอย่างนั้นหรือท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นข้อความมันซ้ำกับคนที่เขาพูดไปแล้ว

นายมอนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : ซ้ำก็ซ้ำ กระผมก็มีเหตุผลของกระผมคือแม้แต่ในจังหวัดเชียงใหม่ละครับท่าน ประธาน ท่านไม่รู้ท่านอยู่ตึกท่านก็ไม่รู้ว่าเชียงใหม่ผู้ต้องหาถูกจับไปแล้วนี่เอาไฟลน ขอประทานโทษ ลูกกระโปกของผู้ต้องหา ท่านประธานครับพองขนาดนี้หรือที่จะไม่ให้ผู้ต้องหาจับ ผู้ต้องหาเรียงเข้ามาแล้วก็มี การพิสูจน์ในศาลนี้ครับท่านประธานของลับของผู้ต้องหาพองขนาดนี้มันต้องยอมรับ เอาเขามุดหัวดำน้ำเข้าไปไม่ให้เขาหายใจอย่างนี้ มัดตีนแขวนเอาหัวตั้งลงมาอย่างนี้ท่านประธานมันเกิดขึ้นแล้ว เมื่อมี ส.ส. ผู้มาเสนอท่าน จะไม่ให้ผมพูดอย่างนั้นหรือ

๖๔๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือมีพูดซ้ำกันไปแล้วในข้อความเดียวกันครับ ก็เอาสั้น ๆ ครับ

นายมอนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะเรียนให้ท่านประธานนะครับว่า การแปรญัตตินี้มีประโยชน์ในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรซึ่งเลือกตั้งมาจากประชาชนเราก็อยากจะให้ประชาชนนี้ให้มีสิทธิครอบครอง เดียวนี้ท่านประธานก็รัฐอยู่ท่านก็เคยเป็นนายมาไซ้ใหม่ครับเมื่อกันที่คุณพันกล่าว ประชาชนมีความรู้ขนาดไหน เข้ามานั่งในห้องสอบสวนของตำรวจนี่สั้นแล้ว - เอาเหล่าสอบจับเหล่าขึ้นมาไม่ต้องอะไรมากมายแค่จับเหล่าเข้ามานี้ ได้เหล่าสาโทมาขวดแม่โขงใส่ลงมาเขา ๑ ลิตร ๑ ลิตรนี้จะครบเขาก็อยู่ ๑ ลิตร พอไปศาลครบท่านประธาน มันเป็น ๑๐๐ ลิตร เต็มศูนย์เข้าไปอีก ๒ ตัวนี้ถ้าหากเรามีทนายมีอะไรเราจะให้มีพยานหลักฐานครบท่านประธาน ที่ผมลุกขึ้นมาไม่ใช่อยากจะพูดอะไรมากมายหรอกก็เกรงใจเวลาในที่ประชุมแห่งนี้เหมือนกันแต่ว่ามันเป็นการแปรญัตติที่มีเหตุผล เราควรจะเป็นไปตามนั้นเพื่อให้ราษฎรที่ไม่มีความรู้ตาสีตาสาที่จะถูกตำรวจนี้ ท่านประธานรู้ใหม่ว่าการให้คำในเทปของผู้ที่กลับใจเข้ามานี้ ท่านประธานรู้ใหม่ นายพันนายอะไรไม่รู้เขาไปเปิดให้ผมฟังถึงเชียงใหม่เจ้าหน้าที่พวกตำรวจครบท่านประธาน เขาเผาถ่านหินเดียวก็จับเขาไปขังนั่นขังนี้สารพัดอย่าง - คนที่เป็นคอมมิวนิสต์นี่ไปจากตำรวจตั้งที่เปอร์เซ็นต์ท่านประธาน ที่นี้ผมเห็นว่าการแปรญัตติอันนี้มันเป็นประโยชน์เราควรจะสนับสนุน เพิ่มเติมขึ้นไปเพื่อจะให้ราษฎรนี้ นะครับได้รับความเป็นธรรมในการสอบสวนจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมากยิ่งขึ้นครับ พอทางผู้แทนราษฎรเสนอพระราชบัญญัติขึ้นมาว่าเดี๋ยวนี้ขอให้กรรมการปกครองนี้เข้ามามีส่วนในการสอบสวนตำรวจ สไตรค์ (Strike) อีกแล้วจะไม่จับผู้ต้องหาอย่างโน้นอย่างนี้ ไปจับขึ้นมาก็ความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นมาอย่างนี้ ถ้าหากเราเพิ่มมาตราขึ้นมากอีกสักนิดหน่อยให้มันสมบูรณ์แบบในพระราชบัญญัติ นะครับ ความเป็นธรรมก็จะเกิดขึ้นกับประชาชนครับ ผมขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอีกคนครับ เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ พรรคประชาธิปัตย์ กรรมการครับ ความจริงผมก็เคารพความคิดเห็นของท่านผู้แปรรูปคดีและก็ผู้ที่สนับสนุนการแปรรูปคดีในมาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๗ ทวิ นี้ครับว่าให้เพิ่มข้อความเป็นว่า ให้ทนายความมีสิทธิในการที่จะนั่งฟังการสอบสวนอยู่ในลักษณะที่ว่า ผมยังไม่อยากจะเห็นด้วยในคำแปรญัตตินั้น ประการแรกก็คือว่าในหลักการที่เรารับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๑ นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการชัดเจนอยู่แล้วครับ ในหลักการข้อ ๑ ว่าเป็นผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่มีสิทธิที่จะพบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายสองต่อสองสิทธิที่จะได้เยี่ยมเยียนและสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลครับ อันนี้เป็นหลักการที่เราไม่ไปถึงการที่จะให้ทนายความเข้านั่งฟังการสอบสวนจริงอยู่ครับการนั่งฟังการสอบสวนนั้นอาจจะเป็นผลดีในการที่จะบังคับไม่ให้ตำรวจกระทำนอกหลันอกทาง แต่อย่างไรก็ตามผมเห็นว่าหลักการนั้นเป็นหลักการที่เราได้รับไปแล้วในวาระที่ ๑ โดยความเห็นที่ผมเห็นว่าในกรณีที่ตำรวจเขาอาจจะอ้างว่าเขาไม่พร้อมในการที่จะให้มีทนายความอยู่ด้วยนั้นผมมีความเห็นในฐานะที่ว่าในการสอบสวนนั้น ทุกครั้งที่ตำรวจได้มีการจับกุมผู้ต้องหาบางครั้งในคดีที่สำคัญและเร่งด่วน เช่น อย่างคดีปล้นทรัพย์คนจำนวนมากๆ นั้นก็เป็นเรื่องที่ว่าพนักงานสอบสวนนั้นก็ต้องการเร่งรัดทำการสอบสวนเพื่อที่จะได้ให้หาพรรคพวกนะครับที่จะมาทำการจับกุมคนร้ายที่ร่วมกระทำผิดเพิ่มเติมได้เนี่ยเอามาให้ได้ ทีนี้ถ้าเพื่อเราจะต้องแจ้งทนายความทุกครั้งถ้าผู้ต้องหาที่จับกุมมานั้นอ้างสิทธิการมีทนายความเข้าฟังการสอบสวนด้วยนี้ ผมว่าจะจะเป็นเหตุหนึ่งที่เราไม่สามารถจะปราบปรามโจรผู้ร้ายได้แล้วก็จะไปเป็นข้อตำหนิของหลาย ๆ ฝ่ายว่าตำรวจนั้นไม่สามารถทำงานรักษาความสงบสุขของประชาชนได้ นั่นก็ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่มีทนายความอยู่ด้วยเลย อันนี้ผมก็ถือว่ามันก็ยังไม่ต้องชัดเจนลงไปนักว่าการที่เราจะใช้สิทธิเนี่ยถ้าผู้ต้องหาบอกว่าต้องรอทนายความก่อนในทันทีที่ถูกจับกุมและตำรวจจะสอบสวนนั้นผมเชื่อว่าเป็นการถ่วงในการรูปคดี หรือในการสอบสวนที่จะดำเนินการปราบปรามผู้ต้องหาหรือคนร้ายในกรณีที่ร่วมกระทำผิด ผมเห็นว่าเป็นการล่าช้าแล้วก็เชื่อว่าตำรวจก็ยังไม่พร้อมในการที่จะดำเนินการอย่างที่เขาควรจะอ้างมา แล้วนอกจากนั้นในกรณีที่ทนายความเข้าร่วมฟังการ

๖๔๔

สอบสวนนั้นก็เป็นทัศนคติอย่างหนึ่งว่าเรามีความรู้ สึกต่อตำรวจในแง่ที่ไม่ดีว่า ช่มชู้บ้าง ซ้อม ทารุณผู้ต้องหาบ้าง แล้วก็ไม่ให้ความเป็นธรรมต่อผู้ต้องหาบ้าง เคี้ยวเชียวให้ผู้ต้องหา รับคำสารภาพบ้าง อันนั้นก็เป็นที่ทัศนคติที่เรามองได้ว่าอาจจะมีตำรวจอย่างนั้นจริง แต่ในกรณีที่ผมอาจจะมองทัศนคติว่าเราก็มีทนายความบางประเภทบางคนเหมือนกัน ละครับที่ ทากินร่วมกับตำรวจแล้วก็ใช้ประโยชน์อันนั้นแหละครับเอาเงินจากผู้ต้องหา แล้วบางครั้ง ผู้ต้องหาที่กระทำผิดจริง ๆ ก็รอดตัว เพราะทนายความประเภทนี้มากี่มาก เพราะฉะนั้น การมองอะไรก็ตามครับถ้าเรามองไปถึงว่ามันจะเกิดสิ่งไม่ดีแล้วนะ นั่นก็หมายความว่า จะเป็น อุปสรรคในการดำเนินการหลายๆ สิ่งหลายประการเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในกรณีมาตรานี้ที่ผู้ประมุขคดีมาเพิ่มเติมนี้ผมก็มีความเห็นคัดค้านใน ๒ ประเด็น คือว่า อันที่ ๑ ผิด หลักการนะครับ อันที่ ๒ สิทธิอันนี้ผมเห็นว่ามันก็ควรจะได้พิจารณามากกว่านี้ ไม่ใช่เราเอาความไม่ดีไม่ชอบของตำรวจบางคนมาเป็นข้ออ้างแล้วก็ให้สิทธิต่อผู้ต้องหาซึ่งทำลาย ความสงบสุขของประชาชนมามากพอสมควรอยู่แล้วนั้นให้เขาได้มีโอกาสกระทำผิดมากขึ้น อันนี้ผมขอแสดงความเห็นเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ก็พอจะลงมติ กันได้แล้วครับ

นายสมীর สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองก็ได้ฟังข้อชี้แจงและเหตุผลของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากอุปราชธานี ซึ่งคงพูดในนาม ตำรวจเก่า นะครับ ท่านก็มีประสบการณ์อีกแบบหนึ่งมาเสนอ กระผมอยากทราบเรียน นะครับว่านี่แหละครับคือประเด็นที่เรา น่าจะได้คิดกันว่าการพิจารณาใน ห้องประชุมอย่างนี้ นะครับไม่มีโอกาสนั่งแล้วเขียนแล้วก็ได้ไล่ดูปัญหา กัน กระผมเองก็เสียดายถ้าหากว่ารับฟัง เหตุผลอีกซักหนึ่งนี่ก็ต้องทำให้สมาชิกลังเลใจในการที่จะตัดสินใจเหมือนกัน แต่ว่าเรื่อง อย่างนี้ถ้าได้ประชุมกันในห้องกรรมาธิการจะเห็นได้ชัดเชียวครับว่า เราจะมีทางออกไป นิดๆ หน่อยๆ เช่น กรณีที่บอกว่าจับกุมมาปั๊บแล้วก็ต้องสอบสวนทันทีเพื่อจะเอาผลจาก การสอบสวนนั้นไปไล่จับกุมคนอื่นต่ออันนี้ก็น่าฟังใช้ไหมครับ จับมาปั๊บถ้าสอบปากคำได้ เสียทันทีเลย ตอนดึกตี ๔ ตี ๕ ไปไล่จับอีกพวกหนึ่งตรงนั้นได้ ถ้าตอนนั้นมีทางออก

จะต้องมีข้อยกเว้น คือถ้าหลักการโดยทั่ว ๆ ไปแล้วนี่นะครับ ในการสอบสวนซึ่งคดีอาญา ก็มีคดีบางทีก็ ๘๔ วัน บางอันก็สั้นกว่านั้น กรณีอย่างนี้นะครับ การสอบสวนที่เป็นหลักกรรมดานี่นะครับ กระผมเชื่อว่า ๘๐ เปอร์เซนต์ จะเป็นเครื่องที่จะช่วยให้เกิดความยุติธรรมขึ้น อยากกราบเรียนนะครับเจตนาเบื้องต้นเสียก่อน กระผมขอทบทวนท่านประธานนิดหนึ่งว่าเจตนาจริง ๆ นี่นอกจากจะช่วยให้ได้มีความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมขั้นนี้แล้วเจตนาของกระผม กระผมอยากจะช่วยตำรวจ คือ ในยุคนี้สมัยนี้นี้ ตำรวจโดนว่ากล่าวเหลือเกิน โดนกล่าวหาโดนอะไรต่าง ๆ แล้วก็ถ้าหากว่าเจอหัวหมอน้อยก็โดนมาตรา ๑๕๗ โดนกันเรื่อย เพราะฉะนั้นเจตนาอันนี้ต่อไปนี่นะครับในกระบวนการยุติธรรมขั้นถัดไปจะง่ายขึ้น เพราะเหตุว่าผู้ต้องหาจะได้ให้ปากคำต่อหน้าทนาย ซึ่งบางครั้งตำรวจยังจะอ้างได้ด้วยเข้าไปว่าที่พูดนั้นพูดต่อหน้าทนายจะอ้างทนายเป็นพยานด้วยเข้าไปว่าได้มีการให้การกันอย่างนี้ ที่นี้การพิจารณาอะไรต่าง ๆ นี่นะครับกระผมเชื่อว่าทุกอย่างมันจะไม่มีการไปกลับคำให้การชั้นศาล เรื่องราวต่าง ๆ จะง่ายขึ้นแต่ถ้าหากว่าเรามีเหตุ ซึ่งตำรวจก็คงจะอ้างแบบตำรวจเก่าลุกขึ้นมาอ้าง เมื่อสักครู่นะครับ กระผมเรียนว่าเป็นเหตุผลที่น่ารับฟัง แต่นั่นก็ไม่น่าจะเป็นเหตุผลที่จะมาหักล้าง คือ มันคิดตั้ง ๘๐ เปอร์เซนต์ แล้วไม่ได้อยู่ ๑๐ ก็เลยทำให้มันคิดไม่ได้ เพราะว่าไอ้ ๑๐ นี้ไม่ตี นั่นแปลว่าถ้าหากว่าเราได้มีโอกาสนั่งเขียน นั่งหาหนทาง และนั่งฟังความบ้าง เช่น ในคณะกรรมการในท้องถิ่นนะครับ เราก็จะหาทางออกได้ทันที ยกเว้นในคดีนี้ หรือยกเว้นในกรณีที่จับกุม และยังมีกรจับกุมติดพันอยู่ ยกเว้นในกรณีเกิดเหตุจับผู้ต้องหามาได้เพียงจำนวนหนึ่ง ยังมีผู้ต้องหาที่หลบหนี ถ้าในกรณีอย่างนี้นะครับ เป็นข้อยกเว้นที่เจ้าพนักงานจะได้ใช้สิทธิของเจ้าพนักงานสอบไปได้ต่อ เพื่อจะไล่ตามคนอื่น ถ้าไม่ใช่กรณีอย่างนี้ เป็นกรณีเรื่องธรรมดา ๆ ก็ควรจะต้องแจ้ง แล้วก็อยากจะเรียนไว้นิดหนึ่งนะครับ เมื่อก่อนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากบุรีรัมย์ได้ให้ความเห็นนั้นก็น่าฟังอีก เป็นทำนองว่าให้จัดทนายเลย ฟังดูก็แปลว่าต้องมีทนายอยู่ที่โรงพักเลย ตอนนั้นแปลว่าไม่ต้องรุงรังละครับมีทนายเลย แต่กระผมก็ต้องมีแ่งคิดให้ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์ได้คิดเหมือนกันนะครับว่า ถ้าจัดอย่างนั้นตำรวจเอาทนายพรรคพวกตำรวจมานั่ง ไม่ได้ประโยชน์

๖๔๖

นั่งทำไม่รู้ไม่ชี้ นั่งสูบบุหรี่สบายแฮไป ไม่มีอะไรทั้งนั้น ถ้าเป็นทนายพวกตำรวจนะครับ ถ้าตำรวจจัดให้ละก็ รับประกันได้ว่าไม่มีความหมาย แต่ถ้าหากว่าเป็นทนายที่ผู้ต้องหาใช้สิทธิ์ แปลว่าอย่างไรครับ แปลว่าถ้าเขียนตามถ้อยคำซึ่งจะเขียนกันต่อไปนะครับ ถ้าจะแปลนะครับ ถ้าผู้ต้องหาใช้สิทธิ์ก็แปลว่าได้สิทธิ์ ถ้าผู้ต้องหาปฏิเสธว่าไม่ต้องการใช้สิทธิ์ เพราะไม่มีทนาย เพราะอะไรต่าง ๆ ก็สามารถดำเนินการสอบปากคำไปได้ กระผมว่ากรณีอย่างนี้ครับ ท่านสมาชิกก็คงจะได้ช่วยกันใคร่ครวญ และถ้าหากว่าจะเป็นการทดลองนะครับ มันก็น่าลอง แล้วถ้าหากอะไรมันเสียหายนี้ กระผมคิดว่าถ้ามันไม่ยุติธรรม เราแก้ให้มันยุติธรรมได้ แต่ถ้าแก้ความยุติธรรมขึ้นมาแล้วเกิดความเสียหายกับองค์ภาพของวงการสอบสวนของกระบวนการยุติธรรมชั้นตำรวจละก็ เราก็คงจะต้องยินดีแก้ให้ตำรวจ กระผมขอยืนยันนะครับว่า วันนี้เราทำนี่ครั้งหนึ่งทำให้ตำรวจ เพื่อต่อไปนี้จะไม่มีใครชี้หน้า ขอเรียนนะครับว่าเมื่อกี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเชียงใหม่ยกตัวอย่างนั้น กระผมก็ตกใจเหมือนกัน เพราะกระผมรู้เหมือนกัน แต่กระผมไม่กล้าพูด เขาไม่ทำให้มีหลักฐานกำลังนี้เขาไม่ได้ใช้ไฟเผาให้มันโตขึ้นมาอย่างนั้นละครับ เขาใช้ไม้ก้านรูปติดครบ ติดแล้วมันจะเขียว หน้าเขียวหมด และจะไม่มีหลักฐานทางสรีระเลยว่าได้มีการทำอะไรกัน ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ที่ใจร้ายบางคนนั้นไม่ต้องการให้มีหลักฐาน สอบได้ครับ ไม่ทำเป็นหลักฐานครับ ใช้ไม้ก้านรูปติดแปะๆ แล้วหน้าเขียว แล้วก็ปวด เรื่องนี้ขอเรียนนะครับว่า ประสบการณ์จากข้อความที่ร้องทุกข์มีเหมือนกัน แต่กระผมไม่กล้าใช้ เพราะคิดว่าจะเป็นการโจ่งครึมเกินไปนิดหน่อย ขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้ ครั้งหนึ่งเราช่วยกระบวนการยุติธรรมให้ดีขึ้น แต่อีกครั้งหนึ่งด้วยใจของกระผมนั้น กระผมช่วยตำรวจจะได้พ้นข้อครหาสักที เพราะต่อไปนี้จะถือว่าตำรวจแล้วไม่มี เพราะฉะนั้นวันที่เราจะผ่านวันนี้ไปได้ จะช่วยให้ว่าชั้นสอบสวน บังคับขู่เข็ญ ทรมาน พูดไม่ได้เลย เพราะต่อไปนี้จะมีคนไปรับรู้ เรื่องนี้กระผมเชื่อว่าตำรวจน่าจะยินดีมากกว่าน่าจะเสียประโยชน์ แต่ว่าข้อท้วงติงของท่านสมาชิกจากอุบลราชธานี กระผมขอเรียนว่า กระผมรับฟังและขอยืนยันว่า ถ้ามีทางออกได้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านก็เชี่ยวชาญนะครับ ถ้าท่านจะช่วยสภาพคดีบ้างนะครับ ออกความเห็นนิดหน่อย เราจะได้รู้ว่าท่านยุติธรรมจริง ๆ หรือเปล่า ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าเราก็ควรจะลงมติกันได้แล้วว่าจะแก้ หรือว่าจะคงไว้ตามร่างเดิม ถ้าแก้แล้วก็จะแก้อย่างไร เราก็ค่อยปรึกษากันดูอีกทีหนึ่งตามหลักเกณฑ์อย่างที่คุณเสนอว่า ผมก็ขอมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรมีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรแก้ไขมี ๘๓ คะแนน เห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมมี ๑๒ คะแนน ก็เป็นอันว่ามีการแก้ไข ถ้าจะแก้ไข ท่านรัฐมนตรีควรจะทำอย่างไร เพราะตามหลักแนวเดิมก็ทำให้มีนายอยู่ด้วย ตามแนวหลักนั้นควรจะใช้ข้อความ ถ้อยคำอย่างไรถึงจะเหมาะสม

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ตามร่างเดิมของกระทรวงยุติธรรมก็มีข้อความทำนองเดียวกันกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ขอแก้ไขครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เสนอข้อความของท่านข้อความคล้ายกับร่างของกระทรวงยุติธรรมเดิมครับ

นายสมักร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมักร สุนทรเวช กระผมขอเสนอถ้อยคำต่อจาก (๑) อย่างนี้นะครับ “พบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นนายสองต่อสอง และให้ทนายมีสิทธินั่งฟังการสอบสวนด้วย” ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยตามที่มีผู้ขอแก้ตามข้อความเช่นนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

๖๔๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยที่มีข้อความ ดังที่คุณ
สมัครแปรญัตติแก้ไขมี ๖๙ ไม่เห็นด้วยมี ๒ คงเป็นไปตามนี้ครับ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ ผมก็
เคารพในมติของที่ประชุมแห่งนี้ แต่ว่าผมอยากจะให้เป็นข้อสังเกตหนึ่งว่า ในกรณีเรา
รับหลักการมาในวาระที่ ๑ แล้วนี้ แล้วเรามาเพิ่มในหลักการนั้นมันจะเป็นการถูกต้อง
หรือไม่ ผมอยากจะยกการพิจารณากฎหมายเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เราพิจารณาพระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวประชาชน เราได้พิจารณามาตรา ๗ ไป มาตรา ๑๒ เรื่องโทษ โทษเท่ากัน
แต่เรามีมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ทางวุฒิสภาก็ได้อาเรื่องนี้เข้าอภิปรายกันในสภาแล้ว แล้ว
เราก็รู้สึกว่าเขา ก็พูดให้สภาเรามีความหมายว่าคล้ายๆ เราพิจารณาไปอย่างไม่รอบคอบ แต่ด้วย
ความเกรงว่ากฎหมายนั้นจะผ่านไม่ได้ ทางวุฒิสมาชิกเขาก็ยอมผ่านให้ เพราะฉะนั้นใน
กรณีนี้ก็เช่นกันครับ ถ้าเรารับไปแล้วโดยที่ผืนไปจากหลักการที่เรารับมาในวาระที่ ๑ นี้
ผมเกรงว่าเราอาจจะได้รับการตำหนิจากวุฒิสภาอีกก็เป็นได้ครับ ขอเรียนเป็นข้อสังเกตว่า
ผมเองนั้นก็ได้ท้วงติงแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้ได้รับหลักการแล้วมาแก้ไขให้ผิดไปจากหลัก-
การที่รับมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ ไม่ผิดครับ
ต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : (๒) ได้รับการเยี่ยมตามสมควร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สมัคร สุนทรเวช ดังเหตุผลที่กระผมได้เคยกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้แล้ว กระผมขอเติม
ถ้อยคำ “(๒) ได้รับการเยี่ยมเยียนตามสมควร แม้ในวันหยุดราชการ” ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย จากอุดรธานี กรรมการการ กระผมขอแปรญัตติเป็นดังนี้ครับ

มาตรา ๗ ทวิ “(๒) ได้รับการเยี่ยมเยียนตามสมควรทั้งในเวลาราชการและนอกเวลา
ราชการ” กระผมขออนุญาตกราบเรียนถึงเหตุผลครับ คือโดยปกติแล้วผู้ต้องหาจะถูกจับกุม
คุมขังนั้นไม่ได้กำหนดว่าจะเป็นเวลาใด อาจจะเป็นนอกเวลาราชการ ในเวลาราชการ
หรือเป็นวันหยุดราชการก็ตามที่ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ โดยปกติแล้วผู้ต้องหาที่จะถูกจับ
มานั้นมักจะถูกกักกันบ้าง มักจะไม่ได้รับการเข้าไปพบปะของญาติหรือของทนายนะครับ
ถ้าไม่มีกฎหมายหรือไม่มี (๑) ผ่านไป ทีนี้กระผมอยากกราบเรียนว่า ตามที่ท่านผู้มีเกียรติ
บางท่านได้ชี้แจงไปแล้วว่าเมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย ที่ถูกจับกุมคุมขังไว้มักจะให้มาเยี่ยมเยียน
ในเวลาราชการนั้น แต่ว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่ถูกจับกุมคุมขังนั้น มักจะเป็นชาวชนบท
นะครับ เสร็จแล้วเวลาที่เขาจะมาได้ มันก็เป็นเวลาในวันหยุดราชการ เพราะว่าเขาจะ
ว่างเว้นหรืออะไรก็แล้วแต่ หรือแม้แต่ว่าถ้าหากว่าในทางราชการ ญาติที่เป็นข้าราชการ
ก็ไม่สามารถจะไปเยี่ยมเยียนในเวลาราชการได้ อันนี้ผู้ต้องหานั้น มักจะไม่ได้รับการ
เยี่ยมเยียน เพราะฉะนั้น เพื่อที่จะให้ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ มันอาจจะ
เป็นในเวลากลางคืนที่ถูกจับกุมคุมขังอยู่ ก็สามารถที่จะเข้าเยี่ยมเยียนและปรึกษาหารือกัน
ได้ ผมจึงขอแปรญัตติเพิ่มใน (๒) ดังที่กระผมกราบเรียนไปแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา เชิญ ๆ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ประเทือง วิจารณ์ปรีชา จากพิษณุโลก พรรคชาติไทย กรรมวิธีการครับ กระผมขอ
แปรญัตติข้อความใน (๒) เป็นข้อความว่า “ได้รับการเยี่ยมทุกวันตั้งแต่เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา
ถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกา” กระผมคงตัดข้อความคำว่า “ตามสมควร” ออก เพราะข้อความคำว่า
“ตามสมควร” นั้น เป็นการให้ใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเจ้าหน้าที่มักจะเห็นว่าการให้
เยี่ยมตามสมควรนั้น จะให้เยี่ยมก็ได้ ไม่ให้เยี่ยมก็ได้ นะครับ ให้เยี่ยมตามสมควรนี้ เกิด
เวลาที่เราไปขอเยี่ยมนั้นเขาบอกว่ามันไม่สมควรขึ้นมา มันก็จะเกิดเป็นปัญหา เพราะฉะนั้น
อีกประการหนึ่งในวันหยุดราชการนี้ ก็เป็นวันที่ทางญาติผู้ต้องหานี้หรือผู้ที่ถูกจับก็พอมีเวลา
ว่างที่จะไปเยี่ยมกันได้บ้างก็ควรจะให้สิทธิ เพราะสิทธิในการเยี่ยมเท่านั้นครับ ไม่ได้เป็นการ
ที่จะไปกระทบกระเทือนเป็นผลเสียต่อรูปคดีใดๆ เหมือนอย่าง (๑) ที่เราได้แก้กันไปเมื่อกี้

๖๕๐

เพราะฉะนั้นกระผมจึงกำหนดเวลาไว้ให้ว่าอย่างไรก็ตามขอให้ได้เยี่ยมกันได้ทุกวัน แล้วทุกวันก็เวลานั้นก็ส่วนใหญ่ก็เป็นเวลาของราชการ แล้วผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ถูกฝากขังนั้นก็มักจะเข้าเรือนจำตั้งแต่เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกาเป็นต้นไป จะไปเบิกออกตัวมาถ้าจะต้องเช็คจำนวนกันอีกอะไรอีกมันก็เป็นภาระยุ่งยากแก่ฝ่ายที่ควบคุมอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็เพียงแค่ขอความกรุณาว่าเยี่ยมได้ทุกวัน และเวลานั้นก็เป็นเวลาในเวลาราชการ แม้แต่ในวันเสาร์ วันอาทิตย์ก็ตั้งแต่เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกา ก็เห็นว่าไม่เป็นการที่จะต้องรบกวนฝ่ายที่ควบคุมมากเกินไปนัก เพราะฉะนั้นกระผมเลยใช้ข้อความว่า “ได้รับการเยี่ยมทุกวันตั้งแต่เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกา” ด้วยเหตุผลที่กราบเรียนครับ ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเชิญครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุตสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย กรรมการ ผมขอแปรญัตติมาตรา ๗ ทวิ (๒) “ได้รับการเยี่ยมเยียน” ตัด “ตามสมควร” ออก ให้เพิ่มว่า “ทุกวันเวลาราชการ ๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๗.๐๐ นาฬิกา” โดยหลักการและเหตุผล บรรดาผู้ต้องโทษหรือผู้ต้องหา บรรดาญาติจะเยี่ยมเยียนนั้น ก็จะได้เยี่ยมเยียนในเวลาราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเช่นจังหวัดหนองคายของผมนั้น ได้เยี่ยมวันจันทร์และวันพฤหัสบดีเท่านั้น นอกนั้นไม่มีเวลาเยี่ยม ฉะนั้นหากว่าญาติเขาอยู่ในกรุงเทพฯ หรืออยู่ต่างจังหวัดที่ใดก็ตาม เมื่อเขาขึ้นไปถึงบ้านเขาแล้ว ก็ควรจะให้โอกาสเขาไปเยี่ยมญาติของเขาที่กำลังเป็นผู้ต้องขังหรือผู้ต้องหาอยู่นั้น ฉะนั้นผมจึงขอเพิ่ม “ทุกวันในเวลาราชการ ตั้งแต่ ๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๗.๐๐ นาฬิกา” ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ก่อนท่านประธานจะเรียกให้ลงมติ เพราะว่ามีหลายประเด็นนั้น กระผมขอเสนอเหตุผลของกระผมนิดหนึ่งครับที่กระผมแปรญัตติไว้หลวมๆ นั้นนะครับ ความหมายของกระผมหมายความว่าเพื่อให้ทางฝ่ายบริหารปฏิบัติได้นะครับ ยกตัวอย่างเช่นเมื่อเราเขียน

ไว้แบบนี้ครับ ก็แปลว่าในวันหยุดนี้เขาจะต้องจัดให้เยี่ยมได้ แต่ว่าการจัดของเขาอาจจะ เป็นว่า วันธรรมดาที่เขาเยี่ยมเวลาราชการทั่วไป แต่ในวันหยุดอาจจะเป็นว่า ๙.๐๐ ถึง ๑๒.๐๐ หรือจะ ๙.๐๐ ถึง ๑๑.๐๐ อย่างนี้นะครับ เขาก็มาทำงาน ๒-๓ ชั่วโมง แล้วก็ มีคนไปใช้สิทธิ์ แปลว่าเขาปฏิบัติตามกฎหมาย เพียงแต่ว่าในวันนั้น เช่นวันเสาร์ก็ ๙.๐๐ ถึง ๑๒.๐๐ วันอาทิตย์ ๙.๐๐ ถึง ๑๑.๐๐ ก็เป็นอันว่าวันนี้ได้ปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว นะครับ แล้วก็ระยะเวลาที่พอสมควร ผู้คนก็ไปใช้สิทธิ์วันอื่นได้ วันหยุดได้ กระผม คิดว่าถ้าเขียนอย่างนี้ทางฝ่ายปฏิบัติไปอกระเบียบได้ แต่ถ้าหากว่าบังคับกันด้วยเงื่อนไข อย่างนั้นบ้างก็ที่จะทำให้ทางฝ่ายปฏิบัติ นั้น คือหมายความว่าไม่มีทางจะปรับตัวอะไร อย่างไม่ได้เลย กระผมได้คุยกับอธิบดีกรมราชทัณฑ์มาแล้วนะครับ เขาก็มีหลักเกณฑ์พอ สมควรเหมือนกัน แต่กระผมก็คิดว่าแทนที่จะต้องให้ สมมุติ นะครับ ถ้าเป็นตามที่ร่าง ไปอย่างเก่านี้นะครับ ในวันหยุดราชการนี้ญาติผู้ต้องหาจะต้องไปขอเป็นกรณีพิเศษ ต้อง ทำหนังสือหนึ่งหาต้องยื่นกันเรื่องราว ซึ่งคนธรรมดาที่เป็นชาวบ้านไม่รู้การศึกษาทำไม่ได้ เลยครับ แต่ถ้าเปิดช่องไว้ให้หายใจได้นะครับ กระผมเชื่อว่าระเบียบของเขานี้จะออกมา รับกับหลักเกณฑ์กว้าง ๆ ที่ทางกฎหมายกำหนดไว้ได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเชิญ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กระผมขอประทานอนุญาต กระผม เห็นด้วยกับท่านหัวหน้าพรรค ประธานอนุญาตนะครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งกรุงเทพ-มหานคร คือท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย ซึ่งประเด็นนี้คงจะตรงกันเกือบทั้งสิ้น แต่กระผมคิดว่า ถ้าหากเราจะเขียนข้อความให้ได้ความที่จะใช้ โดยทั่วไปได้รวมทั้งวันหยุด ราชการได้นั้น กระผมขอประทานอนุญาตเขียนดังนี้ครับ “(๒) ได้รับการเยี่ยมตามสมควร ได้ทุกวัน” “ได้ทุกวัน” นะครับ เขียนแค่นี้พอ แต่สำหรับเวลานั้นกระผมคิดว่า คงจะ เป็นหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระเบียบ เข้าใจว่าคงจะออกในกฎกระทรวงหรือระเบียบของกรม ราชทัณฑ์ซึ่งจะดำเนินการได้ กระผมคิดว่าถ้าเราเขียนในแม่บทในกฎหมายตรงนี้แล้ว ถ้า เรากำหนดเวลาไว้แต่ปฏิบัติไม่ได้ มันก็จะเกิดความเสียหาย เพราะฉะนั้นกระผมอยาก

๖๕๒

จะขอประธานอนุญาตที่สภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาว่าถ้าเราให้เยี่ยมตามสมควรได้ทุกวัน แล้วก็ปล่อยให้ฝ่ายบริหารเขาดำเนินการต่อไปได้ กระผมคิดว่าคงจะเปิดกว้างไว้แบบนี้ น่าจะสมควร จึงขอเสนอสภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมัคร สุนทรเวช กระผมเห็นด้วยในถ้อยคำที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากลำปางเสนอ นะครับ กระผมขอถอนข้อความเดิมของกระผม แล้วก็ขอสนับสนุนของคุณพินิจ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ คนอื่น เอา ๆ คุณขอถอนบ้างไหมครับ เอาเชิญเชิญเลยคุณประเทือง

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ฟังถ้อยคำของคุณพินิจ จันทรสุนทร ที่ขอแปรญัตติ ก็ไม่ได้ผิดไปจากเจตนาของกระผมครับ แล้วก็ก็เป็นความที่กระชั้นและรัดกุมดี กระผมก็เห็นด้วยครับ เพราะฉะนั้นของกระผม กระผมขอถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของคุณถอนนะครับ เอา ๆ ครับ ๆ เอา ๆ คุณ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่กระผมแปรไว้ว่าต่อจาก (๒) ว่า “ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ” นั้น กระผมอาจจะใช้สิทธิ์เสรีภาพของผู้ต้องหามากจนเกินควร และก็อาจจะทำให้เป็นการยุ่งยากเกี่ยวกับทางฝ่ายปฏิบัติ กระผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมก็ขอมติที่ประชุมครับว่าจะเอาไว้ตามร่างเดิม หรือตามผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นควรมีการแก้ไขตามที่มีผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรมีการแก้ไข ๖๖
คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มีครับ เป็นอันมีการแก้ไข คุณพลศักดิ์ว่าอย่างไร เชิญครับ

นายพลศักดิ์ สุดสนธิ์ (หนองคาย) : ตามกำหนดเวลานะครับ เท่าที่กระผม
ได้ขอแปรญัตติไว้แล้ว กระผมก็ขอลอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอลอนนะครับ ก็คงไว้เหลือ
ของคุณพินิจ คุณพินิจว่าอย่างไรครับ เชิญ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ของผมเป็นดังนี้ครับ เขียนเพื่อชัดเจน
อีกครึ่งหนึ่งนะครับ ข้อ ๒ นะครับ “ได้รับการเยี่ยมตามสมควรได้ทุกวัน”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีการแก้ไขตามที่
แปรญัตติครับ ต่อกันไปเชิญครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขา-
ธิการรัฐสภา) : (๓) ได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เชิญ

จำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์ (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
จำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์ จากจังหวัดชัยนาท พรรคกิจสังคม กรรมการ กระผม
ขอแปรญัตติเพิ่มเติมในมาตรา ๗ ทวิ (๓) ข้อความเดิม ได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว
เมื่อเกิดการเจ็บป่วย กระผมขอเพิ่มเป็นข้อความดังนี้ “โดยให้แพทย์บันทึกรับรองการ
เจ็บป่วยของผู้ต้องหาไว้ด้วย” ท่านประธานที่เคารพครับ ตามที่กระผมขอแปรญัตติเพิ่มเติม
ไว้ โดยกระผมมีเหตุผลจะกราบเรียนให้ท่านประธานที่เคารพได้ทราบไว้ดังนี้ครับ การที่
กระผมต้องขอเพิ่มเติมก็เพราะว่าจากประสบการณ์ที่กระผมได้เข้าอยู่ในคุกมา ๕๐ วัน และ
ได้รับมาได้เห็นมา คือผู้ต้องหาที่ตำรวจได้ถูกจับกุมไปแล้วครับ บางครั้งได้ถูกซ้อมขนาดลง
จากรถ ท่านประธานครับยังต้องพุงกันลงเพื่อต้องการให้แพทย์ได้บันทึกไว้และต้องการ
ให้ผู้ต้องหาเมื่อจะต่อสู้คดี ถ้าเขาไม่ได้กระทำผิดจริงก็ให้นำคำรับรองของแพทย์ที่รักษา
พยาบาลนี้ไปต่อสู้ยังโรงศาล ท่านประธานที่เคารพครับ การถูกซ้อมนี้กระผมก็คิดว่าท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านก็เคยเป็นนายความมา กระผมก็คิดว่าท่านคงจะไม่

๖๕๔

ปฏิเสธ และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระผมก็คิดว่าท่านคงไม่ปฏิเสธในคำแปรญัตติของกระผมนี้ กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพให้กระผมได้เพิ่มเติมข้อความตามมาตราดังกล่าวแล้วให้ด้วยครับ กระผมมีตัวอย่างอีกอันหนึ่งอยากจะยกตัวอย่างประกอบตามที่กระผมขอแปรญัตติไว้ ในจังหวัดชัยนาทของกระผมท่านประธานที่เคารพครับ มีคดีเกิดขึ้น กระผมมีพยานหลักฐานยืนยันได้คือท่านผู้ว่าราชการจังหวัดของกระผม คือ นายมนตรี ตระหังาน ขณะนี้ได้ย้ายไปอยู่จังหวัดเชียงราย มีตำรวจจากจังหวัดอุทัยธานีพร้อมด้วยตำรวจกองปราบไปจับกุมผู้ต้องหาคือ นายอ่อน ที่อำเภอโนนรมณ์ แล้วทำการซ้อม กระผมก็มันจะหยาบเกินไป ก็ใช้คำเดียวกับท่านผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่ คุณมอนอินทร์ รินคำ โดยใช้วิธีซ้อมอย่างทารุณ ซึ่งคุณมอนอินทร์ รินคำ ก็ได้กล่าวไปเมื่อกี้แล้ว กระผมขอยกเอาค่านั้นมาประกอบด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนสั้น ๆ เพียงนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลย

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กรรมการ กระผมขอแปรญัตติในมาตรา ๗ ทวิ (๓) ซึ่งความเดิมได้บัญญัติไว้ว่า (๓) ได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว เมื่อมีการเจ็บป่วย กระผมขอแปรญัตติข้อความว่า “เมื่อเกิดการเจ็บป่วย” ออกให้ยังคงคำว่า “(๓) ได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว” เอาไว้เท่านั้น เหตุผลกระผมอยากจะเรียนท่านผู้เป็นประธานตามปกติผู้ต้องหาหรือจำเลยหรือผู้ถูกคุมขัง ถ้าหากไม่มีการป่วยการเจ็บก็ไม่มีเหตุที่จะต้องเอาไปรักษาพยาบาล เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนถาม ขพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเหมือนกันว่าคนไม่ป่วยนี้จะไปรักษาอย่างไร เพราะฉะนั้นจำเป็นอะไรจะต้องไปเขียนไว้ว่า เมื่อมีการเจ็บป่วยแล้วจะต้องมีการรักษาพยาบาล เมื่อเขียนไว้แต่เพียงว่า ได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว เราก็มองเห็นได้ชัดแล้ว มันเป็นสิทธิ์ของผู้ถูกจับ ผู้ต้องหา ผู้ถูกควบคุม หรือผู้ขัง ในกรณีซึ่งเอาไปรักษา คนรักษาพยาบาลนี้มันก็ต้องคนป่วยหรือคนเจ็บ ท่านประธานต้องเข้าใจนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่ป่วยไม่เจ็บจะให้เอาไปโรงพยาบาลทำไม กระผมยังไม่เข้าใจเลย เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติตั้งเหตุผลที่ได้ประธาน

กราบเรียน แล้วก็เรียนถาม ขวณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า การเขียนกฎหมาย
มันน่าจะให้รัดกุมไม่น่าจะฟุ่มเฟือยครับ กระผมขอประทานกราบเรียนแต่เพียงเท่านี้ครับ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมปิยะณัฐ
วัชรภรณ์ ทนายความจากจังหวัดศรีสะเกษ กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนท่าน
ประธานนะครับว่า กรณีที่กระทรวงยุติธรรมได้เสนอร่างมาตรา (๓) ในเรื่องการรักษา
พยาบาลนั้น ก็เป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า ถ้าการเจ็บ
ป่วยซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาตินั้นก็ไม่ใช่ใครไร่นักหรอกครับ แต่การเจ็บป่วยซึ่งเกิดจากการ
กระทำของพนักงานสอบสวนนี้มันปรากฏอยู่บ่อย ๆ แล้วถ้าหากว่าการเจ็บ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กรรมการ กระผมขอประท้วงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัด
ศรีสะเกษ เมื่อกี้ท่านบอกว่าท่านเป็นทนายความ ทนายความไม่มีสิทธิ์มาพูดในสภา
หรอกครับ ท่านจะต้องบอกว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดศรีสะเกษครับเพราะ
ที่นี่ไม่ใช่ที่เล่นนะครับ สภานะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ ท่านประธานต้องบอกเขา
นะครับ แก่ ทนายความพูดไม่ได้ กฎหมายห้ามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : พูดที่นี่ต้องสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรหรือวุฒิสมาชิกเท่านั้นครับท่านผู้เป็นประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ นั่งครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ท่านประธานก็เห็น
แล้วว่าคนไหนที่ชอบเอาสภานี้เป็นเวทีเล่นกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ พูดต่อได้เลย เรา
อย่าไปนั้นกัน

๖๕๖

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เมื่อการเจ็บป่วยซึ่งเกิดจากการกระทำของพนักงานสอบสวนนี้ มักจะไม่ได้รับการเอาใจใส่ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าเรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องที่น่าจะคุ้มครองผู้ถูกจับหรือว่าผู้ต้องหาเอาไว้ในกฎหมายให้ปรากฏเอาไว้อย่างชัดเจน กระผมมีเหตุการณ์เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ประมาณ ๓-๔ เดือนนี้เอง พนักงานสอบสวนที่ท้องที่โรงพักนพวงศ์กับโรงพักบุคคลโล่ จับราษฎรของกระผมมา รายหนึ่งก็ข้อมือกรายหนึ่งก็จับหัวไปกดน้ำอย่างนี้แหละครับการกระทำมันเกิดขึ้นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติในมาตรา ๗ ทวิ (๓) เป็นข้อความเพื่อที่จะให้สิทธิ์กับผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาไว้อย่างชัดเจน โดยขอแปรญัตติตามข้อความดังนี้ “(๓) ได้รับการรักษาพยาบาลทันที” ขอแก้ไขถ้อยคำว่า “โดยเร็ว” เพราะว่าโดยเร็วนี้พนักงานสอบสวนอาจจะบอกว่ายังไม่ทราบ ยังไม่รู้ มารู้อะไรเออหลังจากที่มันเกิดเหตุแล้ว ๓ วัน ๗ วัน อะไรนั่น ก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นขอแปรญัตติข้อความ “โดยเร็ว” นั้นเป็น “ทันที” เมื่อผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาร้องขอเมื่อร้องขอต้องส่งเข้าไปได้รับการรักษาพยาบาลทันที ทั้งนี้เพื่อเป็นพยานหลักฐานจะปรากฏต่อไปในการพิสูจน์สำหรับกระบวนการยุติธรรมชั้นศาล ข้อความโดยสมบูรณ์ที่กระผมแปรญัตติจะเป็นข้อความดังนี้ครับ “ได้รับการรักษาพยาบาลทันทีเมื่อผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาร้องขอ” ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ขอมติที่ประชุมว่า ในเรื่องนี้ควรจะมีการคงไว้ตามร่างเดิม หรือควรจะมีการแก้ไข ท่านผู้ใดเห็นควรมีการแก้ไขโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรมีการแก้ไขมี ๓๙ คะแนน คงไว้มี ๑๐ คะแนน ก็ควรมีการแก้ไขครับ มีการแก้ไขก็มีของคุณอนันต์ คุณ

เซวงศักดิ์ คุณปิยะณัฐของคุณอนันต์ก็แก้ไข โดยให้แพทย์รับรองบันทึกการเจ็บป่วยไว้ด้วย เชิญครับ

จำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์ (ชยันต) : ท่านประธานครับ คำขอแก้ไขของกรรมนั้น เมื่อเทียบกับของคุณปิยะณัฐแล้ว ของคุณปิยะณัฐนั้นสละสลวยกว่า กรรมขอถอนของกรรม ใช้ของคุณปิยะณัฐ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า ๆ ตัด ก็มีของคุณเซวงศักดิ์ กับคุณปิยะณัฐ เชิญครับ

นายเซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมเองนี้เคารพในความคิดเห็น ไม่ใช่คนก่อความวุ่นวาย ตั้งเพื่อนสมาชิกว่ากรรมหรือเพราะฉะนั้นเมื่อคุณปิยะณัฐแปรญัตตินี้ แก่คำว่า “โดยเร็ว” เป็น “ทันที” เพื่อประโยชน์ของผู้ถูกคุมขังกรรมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นกรรมขอถอน ที่หลังก็อย่ามาว่ากัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ควรแก้ไขตามคำที่คุณปิยะณัฐขอแก้ไขอ่านใหม่สิครับท่านเลขา ฯ อ่านข้อความที่แก้ไข

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : “ได้รับการรักษาพยาบาลโดยทันที เมื่อผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาร้องขอ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับ คุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมพินิจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง กรรมอยากจะขออนุญาต กรรมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดศรีสะเกษ แต่ในมาตรา ๗ ทวิ นั้น ในวรรคแรกได้บัญญัติไว้แบบนี้ครับ “ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมหรือขัง” มีสิทธิดังต่อไปนี้ เพราะฉะนั้นกรรมคิดว่าถ้าหากว่าเราไม่ต้องมาขยายความ เมื่อถูกร้องขอเพราะสิทธิมีอยู่แล้ว และโดยเฉพาอย่างยิ่งเมื่อฟังคำขอแก้ไขแล้ว ทันทันเมื่อผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาขอลงแล้วผู้ถูกควบคุมอย่างอื่นละครับ ที่ผู้ถูกจับกับผู้ต้องหา แล้วผู้ต้องขังที่ขังอยู่แล้วนี่ก็ตกไป แต่ถ้าหากจะใส่ก็ขอได้ โปรดใส่ให้เต็ม แต่ถ้าหากไม่ใส่ข้อความดังที่กรรมกราบเรียนแล้ว ก็ขอได้โปรดพิจารณาในมาตรา ๗ ทวิ ซึ่งเราเพิ่มเติมว่า “ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ถูกควบคุม

๖๕๘

หรือยัง มีสิทธิที่จะดังต่อไปนี่” ร้องขอ (๓) “ได้รับการรักษาพยาบาลทันที ก็ได้ ก็พอ แต่ ถ้าหากจะเต็มก็ขอได้โปรดเต็มให้เต็มก็ได้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า คุณบียะณัฐ

นายบียะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ความจริงก็ที่ประชุม นิ่งมติไปแล้ว แต่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกว่า ที่เราต้องบัญญัติเอาไว้มันก็ต้องผู้ถูกควบคุมหรือถูกขังเท่านั้นแหละครับ คนที่ไม่ถูกควบคุมหรือไม่ถูกขัง ก็ไม่เห็น จะต้องเขียนเอาไว้เลยครับ อย่างไรก็ตามก็ดีกระผมขอทักท้วงท่านรองเลขาธิการ ฯ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขาธิการน้อยนะครับว่า คำว่า “โดย” นะ ผมไม่เอาละครับ เอาออกเสียครับ จะเป็นข้อความเพียงแต่ว่า “ได้รับการรักษาพยาบาลทันที เมื่อผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา” กระผมเขียนเอาไว้ให้ชัดเจนครับประเด็นจะมีปัญหา โดยเฉพาะกับพนักงานสอบสวน มีปัญหากันเยอะแยะเลยครับ เขาจะบอกว่าไอ้ทันที เขาบอกเขาไม่รู้ ถ้าหากว่าผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาแล้ว เขาจะต้องรีบส่งไปให้รักษาพยาบาลทันทีเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัด “โดย” ออกเท่านั้นนะครับ ต่อไปเลยครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา มีหน้าที่แจ้งให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหานั้นทราบถึงสิทธิตามวรรคหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพร ศรีไตรรัตน์ จากจังหวัดตรัง พรรคกิจสังคม กระผมใคร่จะขอแปรญัตติในมาตรา ๗ ทวิ ในข้อความของวรรคสุดท้าย ดังนี้ครับ “ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหามีหน้าที่” ผมขอตัดคำว่า “มีหน้าที่” ออก คงเหลือข้อความต่อไปนี้ “ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาแจ้งให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหานั้นทราบถึงสิทธิตามวรรคหนึ่ง” ทั้งนี้ก็เนื่องจากเหตุผลว่าถ้าหากเราใช้คำว่า “มีหน้าที่” ผู้ที่เรียกปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานในเรื่องนั้น ๆ ก็เป็นเพียงรู้ว่า มีหน้าที่อยู่เฉย ๆ

อาจจะแจ้งก็ได้ หรือไม่แจ้งให้ทราบก็ได้จะไม่เกิดผลอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้นตาม (๑), (๒), (๓) ที่เป็นความประสงค์ของมาตรา ๗ ทวิ ต้องการจะให้ผู้ที่ถูกควบคุมหรือขัง ได้รับผลจากการปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม (๑), (๒), และ (๓) เพราะว่าถ้าหากเราใช้ข้อความเพียงว่า “มีหน้าที่” ก็เป็นเรื่องหน้าที่ของการให้ปฏิบัติ ถ้าหากเราตัดข้อความ “มีหน้าที่” ออก ก็เป็นการบ่งให้ชัดเจนไปว่า ให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่รับมอบตัวผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาต้องปฏิบัติ คือการแจ้งให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหานั้นทราบถึงสิทธิตามวรรคหนึ่ง กระผมใคร่จะขอกราบเรียนเพื่อขอแปรญัตติตามที่ได้กราบเรียนแล้ว เพื่อให้มีผลในการบังคับได้ผลมากขึ้น ขอขอบพระคุณ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจงผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ร่างที่ร่างกันนี้ครับ ต้องการให้เป็นบทบังคับเจ้าหน้าที่ จึงบังคับให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ต้องแจ้ง ถ้าไม่แจ้งก็ถือว่าไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ซึ่งเป็นความผิดทางกฎหมายอาญาด้วยซ้ำครับ เพราะฉะนั้นถ้อยคำว่า “หน้าที่” เป็นถ้อยคำที่กระตัดรัดและบังคับโดยตรงครับ เพราะฉะนั้นการร่างมานี้ได้ผ่านการกลั่นกรองมาด้วยความรอบคอบ เห็นว่าการบัญญัติคำว่า “หน้าที่” นี้เป็นเรื่องจำเป็นมากกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพรไม่ตั้งใจแล้วนะครับ ก็ข้อความบ่งชัด เชิญครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมยังยืนยันนะครับ เพราะดูในหน้าที่ กฎหมายอื่นมันก็มีหน้าที่อยู่แล้ว แต่ว่าถ้าหากเราใส่คำว่า “มีหน้าที่” เข้าไป ก็ดูเหมือนว่าไม่ได้เป็นการบังคับให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่ในการรับมอบตัวผู้ถูกจับและผู้ต้องหาต้องปฏิบัติ ถ้าหากว่าเราตัดข้อความนั้นออก จะเป็นการบังคับในตัวว่า จะต้องแจ้งให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหานั้นทราบหมายความว่าได้บังคับกันลงไปเลยว่าต้องแจ้ง ถ้าหากไม่แจ้งจะมีความผิด แต่ถ้าหาก “มีหน้าที่” เฉย ๆ ตามข้อความที่ปรากฏอยู่แล้ว ไม่ได้เป็นการบ่งชัดว่าจะแจ้งก็ได้ หรือไม่แจ้งก็ได้ ส่วนการที่จะไปเอาผิดกับพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับมอบตัวผู้ต้องหานั้น อันนั้นเป็นเพียงตัวหนังสือเท่านั้นครับท่านประธาน

๖๖๐

แต่ในทางปฏิบัติเป็นไปไม่ค่อยได้ เพราะฉะนั้นกระผมถึงว่ามันควรจะได้มีการบ่งให้ชัด เพื่อจะได้ปรากฏถึงการปฏิบัติหน้าที่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ มันเป็นเรื่องสั้น ๆ เอาละครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ครับ ของผู้มีหน้าที่ในการปฏิบัตินั้นด้วย ถ้าหากไม่อย่างนั้นแล้วก็จะไม่ปรากฏเป็นผลในทางปฏิบัติแต่อย่างใด ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันเป็นเรื่องข้อความสั้น ๆ ผมก็ขอมติที่ประชุมเลยว่า จะคงไว้ตามร่างเดิม หรือจะตัดออกตามที่มีผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นควรตัดออกตามที่คุณพรแปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรแก้ไขมี ๑๐ ควรคงไว้มี ๕๓ ครับ คงไว้ตามร่างเดิม เชิญเลขา ต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๑๙ ทวิ ในกรณีที่ศาลสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ผู้ร้องขอมีสหิธิยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำสั่งของศาลชั้นต้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์

(๒) คำสั่งของศาลอุทธรณ์ ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเซวงศักดิ์

นายเซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กรรมการ กระผมอยากจะเรียนถาม ขณฯ รัฐมนตรีในฐานะ ตัวแทนรัฐบาลว่า ใน (๒) มาตรา ๑๑๙ ทวิ ที่บัญญัติไว้ว่า คำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้ อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา ความจริงน่าจะเป็นว่า คำสั่งของศาลอุทธรณ์ ให้ฎีกาไปยังศาลฎีกา คือกระผมไม่เข้าใจว่าเมื่อคำสั่งของศาลชั้นต้นสั่งไม่ให้มีการปล่อยชั่วคราวก็ให้อุทธรณ์ ไปยังศาลอุทธรณ์ เมื่อศาลอุทธรณ์มีคำสั่งว่าไม่ให้มีการอุทธรณ์หรืออาจจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงอะไรก็ตามมันก็เป็นคำสั่งของศาลอุทธรณ์ ต่อไปผู้ต้องหาผู้ถูกควบคุมก็ควรจะเป็น การฎีกาไปยังศาลฎีกาหรืออย่างไร กระผมอยากจะเรียนถามก่อนครับ ถ้าหากเป็นคำของ กฎหมายว่าต้องใช้ “อุทธรณ์” แล้ว กระผมก็จะไม่แปรญัตติ แต่ถ้าหากไม่เป็นแล้วกระผม ก็ต้องแปรญัตติเป็น “ให้ฎีกาไปยังศาลฎีกา” ครับ ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรมก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ในร่างเดิมก็เป็น อย่างที่ท่านได้ถามครับ แต่เมื่อเข้าไปในที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาก็แก้เป็นว่า “ให้ อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา” โดยเหตุผลสั้น ๆ ว่า ถ้าเป็นกรณีคำสั่งก็ใช้อุทธรณ์ครับ ถ้าเป็น คำพิพากษาก็ใช้คำว่า “ฎีกา” ครับ ได้รับคำชี้แจงมาเช่นนั้นครับ

นายเซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ถ้าเช่นนั้นนะครับท่านผู้เป็น ประธาน กระผม เซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กรรมการ ก็คงไม่ติดใจครับ ถ้าเป็นข้อ กฎหมายครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ ขอเชิญต่อไปครับท่าน เลขา

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขา- ธิการรัฐสภา) :

ให้ศาลชั้นต้นที่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งริบส่งคำร้องดังกล่าว พร้อมด้วยสำนวน- ความ หรือสำเนาสำนวนความเท่าที่จำเป็นไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาและมีคำสั่งโดยเร็ว

๖๖๒

คำสั่งของศาลอุทธรณ์ที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวยืนตามศาลชั้นต้นให้เป็นที่
สุด แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิที่จะยื่นคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายธำรง ธรรมเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ธำรง
ธรรมเสนา จากขอนแก่น พรรคประชากรราษฎร์ พรรคสุดท้ายของมาตรา ๔ นี้ พรรคสุด-
ท้ายกระผมอยากจะขอเพิ่มข้อความ เมื่อมีเหตุเปลี่ยนแปลง คือพรรคสุดท้ายมีความว่า
“คำสั่งของศาลอุทธรณ์ที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวยืนตามศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด” ถึงที่
สุดแล้วครบฎีกาต่อไปอีกไม่ได้ “แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิที่จะยื่นคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวใหม่”
เดี๋ยวก็วนเวียนอยู่นั้นละครับ อ่างเหตุเดิมวนเวียนกันอยู่นั้นละครับ พอศาลอุทธรณ์ตัด-
สินเป็นที่สุดไม่ตัดสิทธิเขา เขาจะยื่นคำร้องปล่อยชั่วคราวเขายื่นไปใหม่อีกก็ต้องพิจารณา
กันใหม่ พิจารณาคำร้องกันแล้วกันอีกครั้ง เพราะฉะนั้นคำร้องที่ยื่นใหม่นี้ต้องมีเหตุ
เปลี่ยนแปลง เช่น เขาอาจจะยื่นคำร้องว่าเขาเจ็บป่วย หากอยู่ในเรือนจำต่อไปจะเป็น
อันตรายต่อชีวิต ศาลสั่งให้แพทย์ไปตรวจเห็นว่ายังคงอยู่เรือนจำได้ ถ้าหากว่ามีการดูแล
รักษาพอสมควร เขาอุทธรณ์ไป ศาลอุทธรณ์สั่งถึงที่สุดแล้วไม่ให้ปล่อยชั่วคราว แต่ว่า
ต่อมาเขาเกิดป่วยหนัก เกิดเจ็บป่วยจริง ๆ ซึ่งหากว่าจะอยู่ในเรือนจำต่อไปก็ต้องถึงอันตราย
ต่อชีวิตอย่างแน่นอนอย่างนี้ เหตุมันเปลี่ยนแปลงไปแล้ว เขาก็ยื่นคำปล่อยชั่วคราวใหม่
อันนี้ก็เป็นที่สมควร แต่ว่าถ้าหากไม่มีเหตุเปลี่ยนแปลงแล้วเขาก็อาจจะยื่นใหม่ ยื่น
แล้วยื่นอีก ยื่นแล้วยื่นอีกได้ ก็ต้องพิจารณาคำร้องกันอยู่ตลอดไป กระผมจึงคิดว่าควรจะ
มีข้อความเพิ่มขึ้นใหม่ว่า “เมื่อมีเหตุเปลี่ยนแปลง” ครับ กระผมขอเพิ่มข้อความในตอนนี้
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีจะมีอะไรชี้แจง
ไหมครับ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ที่รัฐบาลได้ร่างไว้
เช่นนั้นก็พิจารณาเห็นว่าสิทธิการประกันตัวเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ควรได้รับการคุ้มครอง
จึงไม่ได้เขียนให้กว้าง เช่นยกตัวอย่างสั้น ๆ มีคดีใหญ่อยู่เรื่องหนึ่ง จำเลยขอประกันตัว

พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนคัดค้าน ศาลชั้นต้นสั่งว่ายังไม่อนุญาตให้ประกัน เห็นควรรอฟังคำพยานโจทก์ ซึ่งเป็นประจักษ์พยานก่อน ศาลอุทธรณ์เห็นด้วย แต่ต่อมาปรากฏว่าประจักษ์พยานนั้นพนักงานอัยการได้นำสืบเสร็จสิ้นแล้ว รูปคดีก็น่าจะเบาบางลงก็ยื่นขอประกัน นอกจากนี้ยังมีเหตุผลต่าง ๆ อีกมากมายซึ่งเป็นเรื่องที่ศาลใช้ดุลพินิจได้ และในทุกวันนี้ถึงแม้ว่าการประกันจะไม่ได้มีสิทธิอุทธรณ์ก็ตาม คู่ความก็มีสิทธิยื่นอยู่ได้ตลอดเวลาขึ้นได้เสมอ เพราะฉะนั้นไม่ตัดสิทธิ์เพราะไม่เป็นการเสียหายแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลประการใด เพราะคำร้องขอประกันนั้นอาจจะแยกสำนวนเสนอไปศาลสูงได้ ทางกระทรวงยุติธรรมจึงได้ร่างไว้อย่างกว้าง ๆ แต่ทั้งนี้สุดแต่สภาจะพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณธำรงยังตั้งใจไหมครับ คือมันมายื่นกันได้ ทขอยกกันเรื่อยไปครับ คุณธำรงครับ

นายธำรง ธรรมเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังตั้งใจอยู่ครับ อย่างตัวอย่างที่ ขพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมยกตัวอย่างนั้นก็ชี้ให้เห็นว่าเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเหตุของการยื่นคำร้องจะเปลี่ยนแปลงไป จึงได้มีการยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวใหม่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเหตุมันไม่เปลี่ยนแปลงละครับยื่นไปอีกก็อาจจะเป็นการซ้ำซากไปเรื่อย ๆ ครับ กระผมคิดว่าก็ไม่เป็นที่เรียบร้อยในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาล ทำนองเป็นการก่อกวนศาลด้วยซ้ำ กระผมจึงคิดว่าถ้ามีการเพิ่มคำว่า “เมื่อมีเหตุเปลี่ยนแปลงไป” นี้จะช่วยให้การยื่นคำร้องต้องมีหลักเกณฑ์หรือมีความจำเป็นมีเหตุที่สมควรจริง ๆ เพิ่มเติมขึ้นอีก กระผมจึงยังมีความเห็นยืนยันอยู่ตามเดิมครับ ขอบ-
คุณครับ

นายสมรรค ศิริจันทร์ (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมรรค ศิริจันทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ พรรคประชากรไทย กระผมมีข้อสงสัย อยากจะเรียนถามสักนิดเดียวนะครับ คือว่าสำหรับกรณีที่ทางรัฐบาลได้กรุณาในเรื่องการประกันตัวผู้ต้องหาหรือผู้ถูกขังนี้รู้สึกว่าเป็นความกรุณาที่น่ารับฟังพอสมควรนะครับ แต่ว่าแม้ว่าจะไปยุ่งยากกับศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาก็นิดหน่อย แต่ว่ามีข้อความที่กระผมสงสัยก็คือ ในมาตรา ๑๑๙ ทวิ ที่ (๒) บอกว่า คำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ไปยัง

๖๖๔

ศาลฎีกา กับในตอนท้ายซึ่งบอกว่า คำสั่งของศาลอุทธรณ์ที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ยืนตามศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด คือกรณีที่จะเกิดอุทธรณ์นี้ก็เนื่องจากผู้ที่ยื่นนะครบเขา ไม่ได้รับอนุญาตให้ประกันตัว เขาก็ยื่นอุทธรณ์ ถ้าศาลอุทธรณ์ยืนตามคำสั่งก็แปลว่า หมายความว่าไม่ได้รับประกันตัวต่อไป ดังนั้นในวรรคท้ายนี้การฎีกามันก็จะไม่มี มันถึงที่สุดอยู่แล้ว กระผมก็สงสัยว่ากรณีที่จะเกิดตามมาตรา ๑๑๙ ทวิ (๒) นั้นมันจะมีได้อย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ในกรณีมาตรา ๑๑๙ (๒) มีได้เช่นกรณีคดีขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์และจำเลยยื่นขอประกันตัวต่อศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ไม่ให้ เพราะเห็นว่าเป็นคดีอุกฉกรรจ์ จำเลยก็มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาได้ กรณีเช่นนั้นมีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นควรมีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เป็นส่วนมากครับ เป็นอันคงไว้ตามร่างเดิมครับ เชิญครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) ;

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๗๒ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสิบปี และมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตามหรือในคดีมีโทษปรับสถานเดียว เมื่อจำเลยมีทนายและจำเลยได้รับอนุญาตจากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณาและการสืบพยาน”

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗๓ ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และในคดีที่จำเลยมีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปีในวันที่ถูกฟ้องศาล ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายหรือไม่ ถ้าไม่มีและจำเลยต้องการก็ให้ศาลตั้งทนายให้

ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีแต่ไม่ถึงสิบปี ถ้าจำเลยแถลงต่อศาลก่อนเริ่มพิจารณาว่าจำเลยยากจนและต้องการทนายก็ให้ศาลตั้งทนายให้จำเลย

ในการพิจารณาดังทนายให้จำเลยตามวรรคสอง ศาลอาจไต่สวนเพื่อให้ได้ความว่าจำเลยเป็นคนยากจนจริง

ให้ศาลจ่ายเงินรางวัลแก่ทนายที่ศาลตั้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสองตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๒๓๗ ทวิ ก่อนฟ้องคดีต่อศาล เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าพยานบุคคลซึ่งจะต้องนำมาสืบในภายหน้าจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรยากแก่การนำมาสืบพนักงานอัยการโดยตนเองหรือได้รับคำร้องขอจากพนักงานสอบสวน จะนำผู้ต้องหามาศาลและยื่นคำขอต่อศาลโดยทำเป็นคำร้อง และระบุงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่า ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดเพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานนั้นไว้ทันทีก็ได้

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลสืบพยานนั้นทันที ในการนี้ ผู้ต้องหาจะชักค้ำหรือตั้งทนายชักค้ำพยานนั้นด้วยก็ได้ และในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา ซึ่งหากมีการฟ้องคดี จะเป็นคดีซึ่งจำเลยมีสิทธิขอให้ศาลตั้งทนายให้ตามมาตรา ๑๗๓ ก่อนเริ่มสืบพยานดังกล่าว ให้ศาลถามผู้ต้องหาว่ามีทนายหรือไม่ ถ้าไม่

๖๖๖

มีและผู้ต้องหาต้องการ หากศาลเห็นว่าศาลตั้งทนายให้ทัน ก็ให้ศาลตั้งทนายให้และดำเนินการสืบพยานนั้นทันที แต่หากศาลเห็นว่าไม่สามารถตั้งทนายหรือผู้ต้องหาไม่อาจตั้งทนายได้ทันทีก็ให้ศาลซักถามพยานนั้นแทน

คำเบิกความของพยานดังกล่าวให้ศาลอ่านให้พยานฟังต่อหน้าผู้ต้องหา

ถ้าต่อมาผู้ต้องหาถูกฟ้องเป็นจำเลยในการกระทำความผิดอาญานั้นก็ให้รับฟังคำพยานดังกล่าวในการพิจารณาคดีนั้นได้

.....”
.....
(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดแก้ไขข้อแก้ไขถ้อยคำก็ถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ การพิจารณาในวาระที่ ๓ ก็ขอลาที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยโปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ สำหรับวันนี้ก็ขอพักการประชุม แล้วก็ขอประชุมต่อในตอนบ่าย ๑๔.๐๐ นาฬิกาครับขอโปรดมาพร้อมเพียงกันด้วยครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไปครับ

ต่อไปเป็นเรื่องร่างพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ขอเชิญรัฐบาลครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :
เรียนท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ พ.ศ. ....

โดยมีหลักการว่า การยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระ-
ราชทานเหรียญกล้าหาญเช่นเดียวกันกับผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ ซึ่งสภาผู้
แทนราษฎรนี้ได้อนุมัติไปเมื่อครั้งที่แล้ว

เหตุผลก็เนื่องจากว่า ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญนั้นไม่มีกฎหมายใด
ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้ไว้มาแต่ก่อน แล้วเนื่องจากว่าในสมัยเดิมนั้นผู้ที่ได้รับพระราชทาน
เหรียญกล้าหาญนั้นก็เป็นผู้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิตั้งแต่บัดนี้ในการรบใน
สมรภูมินั้นไม่มี จึงมีแต่ผู้ได้รับเหรียญกล้าหาญจากการรบประเภทอื่น ๆ เพราะฉะนั้นผู้
รับเหรียญกล้าหาญเหล่านี้จึงไม่ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมที่ควรจะเป็นไปได้ เพราะ-
ฉะนั้นจึงเรียนมาเพื่อให้สภาได้พิจารณาครับ

๖๗๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เป็นร่างพระราชบัญญัติสั้น ๆ นะครับ มีเพียง 6 มาตราเท่านั้น

นายเซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมเห็นด้วยที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ แต่กระผมอยากจะประทานคราบเรียนให้ข้อสังเกตในชั้นรับหลักการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อสังเกตเกี่ยวกับบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ท่านประธานลองดูบัญชีลำดับที่ ๕ นะครับ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการทำพินัยกรรมทั้งหมด เว้นแต่ที่ทำนอกที่ว่าการอำเภอ ท่านผู้เป็นประธานครับ ถ้าหากเรามีเจตจำนงที่ต้องการอยากจะให้ผู้มีเหรียญกล้าหาญได้รับการยกเว้นในค่าธรรมเนียมแล้วก็น่าจะช่วยเขาไปตลอด อย่างกรณีเขาไปทำพินัยกรรมนอกที่ว่าการอำเภอก็น่าจะยกเว้นให้ทั้งหมด เพราะถ้าหากไปทำนอกที่ว่าการอำเภอก็เป็นการทำพินัยกรรม เพียงแต่เจ้าหน้าทีของรัฐคือเจ้าหน้าที่จากที่ว่าการอำเภอ เป็นปลัดอำเภอหรือนายอำเภอก็ตาม ก็จะออกไปโดยเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งทางราชการก็มีเงินค่าใช้จ่ายอยู่แล้วเมื่อเป็นอย่างนี้ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ก็ไม่น่าจะมีการยกเว้นเอาไว้ ถึงเขาจะทำนอกที่ว่าการอำเภอ หรือในที่ว่าการอำเภอก็เป็นการทำพินัยกรรมของคน ซึ่งได้รับเหรียญกล้าหาญ น่าที่รัฐบาลจะต้องให้โอกาสเขาทั้ง ๒ ประการ ไม่ใช่ยกเว้นอย่างนี้ แต่อย่างนี้ไม่ยกเว้นให้ แสดงว่าช่วยไม่ตลอด เป็นวิธีการมีเงื่อนไข กระผมเห็นว่าผู้กล้าหาญหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาอธิปไตยของประเทศชาติบางท่านก็ต้องถึงกับเสียชีวิต ก็ได้รับเหรียญกล้าหาญ ทายาทต่าง ๆ ก็ได้รับมรดกตกทอดมาในทางนี้ก็ควรจะได้รับประโยชน์บ้าง และอีกประการหนึ่ง อย่างกรณีลำดับที่ ๗ นะครับ ตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ ก็ปรากฏว่าในข้อยกเว้นต่าง ๆ เฉพาะค่าธรรมเนียมก็ได้มีการยกเว้นไว้ว่า จะได้รับยกเว้นเฉพาะในท้องที่อำเภอที่ผู้ได้รับยกเว้นมีภูมิลำเนาอยู่ กระผมอยากจะประทานคราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า ถ้าเขาจะมีโค กระบือ หรือว่ามีสัตว์พาหนะ จะไปทำตัวพิมพ์รูปพรรณก็ดี

ก็เป็นสิทธิ์หน้าที่ของผู้มีเหรียญกล้าหาญ บางทีอาจจะไปมีสัตว์พาหนะอยู่นอกภูมิลำเนา ก็ น่าจะยกเว้นให้เขา เพราะคนเราเกิดในประเทศไทยนี่ก็อาจจะเปลี่ยนหมอนเวียนไปใน ท้องที่อื่นตำบลอื่น หรือว่าอำเภออื่น จังหวัดอื่นซึ่งไม่ใช่ภูมิลำเนาที่น่าจะมีสิทธิ์ที่จะได้รับการ ยกเว้นด้วย เพราะคนไทยนี้จะไปจำกัดเขาได้อย่างไรว่าคุณจะต้องอยู่แค่ภูมิลำเนานะ ถ้า ไม่ใช่ภูมิลำเนาของคุณก็อย่าไปอยู่ ไม่มีกฎหมายใดห้าม เพราะฉะนั้นผู้ได้รับเหรียญ กล้าหาญก็คือ ทหารส่วนมากสังกัดกระทรวงกลาโหม ท่านผู้เป็นประธานก็ทราบ เพราะ- ฉะนั้นกรณีอย่างนี้รัฐบาลน่าจะใจกว้าง ถ้าจะยกเว้นค่าธรรมเนียมให้เขาจนถึงออกเป็น พระราชบัญญัติทำไมจะต้องมากำหนดข้อยกเว้นเล็ก ๆ น้อย ๆ ไว้ ถ้าจะช่วยคนก็ควรจะ ช่วยให้ตลอด เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอให้ข้อสังเกตต่อรัฐบาลถ้าพอมิทางที่จะลดหย่อน ผ่อนผันให้บ้างเพื่อให้กำลังใจแก่ทหารหาญผู้เอาชีวิตเลือดเนื้อพลีเพื่อการรักษาอธิปไตยของ ชาตಿಯ่างนี้ซึ่งรัฐบาลน่าจะคำนึงถึงซึ่งไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องเกี่ยวกับการรักษา อธิปไตยของบ้านเมือง เป็นคนเสียสละเพื่อประเทศชาติ เราควรจะมาคิดกัน เงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ถ้าจะยกเว้นเขาทั้งหมดก็ไม่ควรจะเสียหายอะไร กระผมจึงขอ ให้ข้อสังเกตต่อรัฐบาลไว้เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ พระราชบัญญัติ นี้ก็ไม่มีอะไรมาก กระผมจะขออนุมัติจากท่านสมาชิก ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด ยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็รับหลักการเป็น เอกฉันท์ครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ แปรญัตติ

- ๖๗๖

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเพียง 6 มาตราสั้น ๆ
และส่วนบัญญัติท้ายพระราชบัญญัตินั้นก็เป็นบัญญัติซึ่งท่านได้อนุมัติไว้แล้วในการพิจารณาให้
แจกเหรียญชัยสมรภูมิมิข้อความเหมือนกันทุกประการ จึงขอความกรุณาได้ตั้งกรรมการ
เต็มสภาพิจารณา ๓ วาระด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอตั้งกรรมการ
เต็มสภาพิจารณารวดเดียว ๓ วาระ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ก็พิจารณาวาระ ๒ เลยนะครับ เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

“ร่างพระราชบัญญัติ

ยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ

พ.ศ. . . . . .

_____

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทาน
เหรียญกล้าหาญ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียม
บางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญตามกฎหมายว่าด้วยเหรียญ
กล้าหาญให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมายที่ระบุในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

การยกเว้นค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นเฉพาะค่าธรรมเนียม
เท่านั้น ไม่รวมถึงการที่ต้องปฏิบัติการอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ

มาตรา ๔ ในการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๓ ให้ขอผู้แสดงบัตร
ประจำตัวผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญที่กระทรวงกลาโหมออกให้ต่อพนักงานเจ้า-
หน้าที่หรือเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ

มาตรา ๕ ผู้ใดขอยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่มีสิทธิได้รับ
ยกเว้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอื่น
ซึ่งรักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ ตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

”

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

๖๗๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีใครขอแก้ไขถ้อยคำ
การพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ก็จะถือว่าเป็นการผ่านวาระ ๒ ไปครบ บัญชีอีกครั้ง
พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

“บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

ลำดับที่	ค่าธรรมเนียม	การยกเว้น
๑	ตามกฎหมาย ระเบียบ กฎ หรือข้อ บังคับของราชการส่วนท้องถิ่น หรือ รัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธี การงบประมาณ	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียมการสอบ แข่งขันหรือสอบคัดเลือกเข้าทำงาน
๒	ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือใน น่านน้ำไทย	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียมสำหรับการ สอบความรู้ผู้ควบคุมเรือ และผู้ควบคุม เครื่องจักรเรือทุกชนิด
๓	ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ขับรถทุกชนิด
๔	ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ผู้ขับรถและใบอนุญาตนายตรวจ
๕	ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับ การทำพินัยกรรมทั้งหมดเว้นแต่ที่ทำนอก ที่ว่าการอำเภอ
๖	ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน	ยกเว้นเฉพาะค่าธรรมเนียม ดังนี้ (๑) ใบอนุญาตขับขี่รถจักรยาน ๒ ล้อ (๒) ใบอนุญาตขับขี่ล้อเลื่อนอื่น นอก จากเกวียน

ลำดับที่	ค่าธรรมเนียม	การยกเว้น
๗	ตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียม ดังนี้ (๑) ค่าจดทะเบียนทำตัวรูปพรรณโค กระบือไม่เกิน ๔ ตัว (๒) ค่าสลักหลังตัวรูปพรรณโอนกรรมสิทธิ์ หรือการจำนอง (๓) ค่ารับขึ้นทะเบียนการย้าย (๔) ค่าแก้ตำหนิในตัวรูปพรรณ ทั้งนี้ จะได้รับยกเว้นเฉพาะในท้องที่ อำเภอที่ผู้ได้รับยกเว้นมีภูมิลำเนาอยู่
๘	ตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทาน หลวง	ยกเว้นให้เฉพาะค่าบำรุงทางน้ำชลประ- ทานสำหรับเรือขนาดกว้างไม่เกิน ๒ เมตร ที่ไม่ใช่เรือยนต์หรือเรือกลไฟ ทั้งนี้ จะได้รับยกเว้นเฉพาะเรือซึ่งเป็นของตน เอง และนำผ่านเอง
๙	ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียม ดังนี้ (๑) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (๒) ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน (๓) ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน ทั้งนี้ จะได้รับยกเว้นเฉพาะอาวุธปืน ๑ กระบอก
๑๐	ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียม ดังนี้ (๑) ใบอนุญาตให้เป็นเจ้าของ (๒) ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการ (๓) ใบอนุญาตให้เป็นผู้ใหญ่ (๔) ใบอนุญาตให้เป็นครู (๕) ใบอนุญาตอื่น ทั้งนี้ จะได้รับยกเว้นเพียงอย่างละ ๑ ฉบับ

ลำดับที่	ค่าธรรมเนียม	การยกเว้น
๑๑	ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ ของราชการส่วนกลาง	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียมการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเข้ารับราชการ
๑๒	ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมอำเภอ	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียม ดังนี้ (๑) ค่าธรรมเนียมตราสิน (ไม่ใช่คดีอาญา) (ก) ค่าทำตราสิน (ข) ค่าคัดสำเนาตราสิน (๒) ค่าธรรมเนียมชั้นสูตร (ไม่ใช่คดีอาญา) (ก) ค่าทำชั้นสูตร (ข) ค่าคัดสำเนาชั้นสูตร (๓) ค่าธรรมเนียมอายุัดทรัพย์ (ไม่ใช่คดีอาญา) (ก) ค่าอายุัดทรัพย์ (ข) ค่าคัดสำเนาอายุัดทรัพย์
๑๓	ตามกฎหมายว่าด้วยข้อบุคคล	ยกเว้นให้ทั้งหมด”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็หมดวาระ ๒ ถ้าไม่มีผู้ใดแก้ไขถ้อยคำก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ผ่านวาระ ๒

นายประยูร สุรนินวงศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนินวงศ์ จากอุดรธานี สังกัดพรรคชาติประชาธิปไตย กระผมได้ฟังที่ท่านเลขาธิการ ได้อ่านรายชื่อบัญชีแนบท้ายร่างพระราชบัญญัติมาแล้ว รู้สึกว่ากระผมมีความประสงค์จะแปรญัตติเพิ่มเติมบางรายการนะครับ คือใน ๑๔ รายการที่ว่ามานั้น กระผมเห็นว่ายังควรจะเพิ่มคือก่อนที่จะเพิ่มนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่าน

ประธานว่า บุคคลที่ได้รับเหรียญกล้าหาญมาในประเทศไทยขณะนี้ทางกระทรวงกลาโหมมีตัวเลขอยู่ในกำมือบ้างหรือเปล่าว่ามีเท่าไร เพราะว่าเท่าที่รายการที่ว่ามีนั้นไปคัดสำเนาเสีย ๕ บาทอะไรพวกนั้น มันไม่เป็นจริงจึ่งสมกับที่ท่านเหล่านั้นได้รับเหรียญกล้าหาญมากระผมอยากจะแปรรูปคดีเพิ่มอีก ๑ รายการ ถ้าผู้ที่ได้รับเหรียญกล้าหาญเหล่านั้นประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยพึงยกเว้นค่าหน่วยกิตที่จะเสียในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในเรื่องของจำนวนผู้ที่ได้รับเหรียญกล้าหาญนั้นเฉพาะที่ยังมีชีวิตอยู่ขณะนี้ ๑๓๓ คนครับ นอกนั้นก็เสียชีวิตไปแล้วที่นี้ส่วนปัญหาเรื่องการยกเว้นอย่างอื่น ๆ ที่ท่านเสนอมานั้น เนื่องจากว่าความมุ่งหมายในการร่าง พ.ร.บ ฉบับนี้ นั้น คือเป็นการเลียนแบบผู้ที่ได้รับสิทธิเหรียญชัยสมรภูมิทุกประการ ถ้าจะมีการแก้ไขในกฎหมายฉบับนี้ก็เกรงว่าจะไม่เป็นธรรมกับผู้รับเหรียญชัยสมรภูมิตัวๆ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าจะมีการแก้ไข กระผมขอเรียนว่า ควรจะแก้ไขในโอกาสต่อไปก็เป็นการเหมาะสมกว่าครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมทราบด้วยความขอบคุณ ไม่ขัดข้อง ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ผมก็ขอพิจารณาในวาระที่ ๓ ก็ตามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยโปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่มี เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ขอเชิญรัฐบาลครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช-
บัญญัติธรรมนูญศาลทหาร

หลักการ (๑) การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาล
ทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ ให้เขตอำนาจของศาลจังหวัดทหารและศาลมณฑลทหารเป็นไปตามที่
กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

๖๘๖

(๒) ให้ศาลพลเรือนที่เป็นศาลทหารตามประกาศของคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินยังคงเป็นทหารและมีเขตอำนาจตามประกาศหรือคำสั่งดังกล่าว ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่ของมณฑลทหารบกหรือจังหวัดทหารบกภายหลังก็ตาม

เหตุผล เนื่องจากมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ บัญญัติให้ศาลจังหวัดทหารและศาลมณฑลทหารมีเขตอำนาจตามเขตพื้นที่จังหวัดทหารหรือมณฑลทหารแล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นเขตพื้นที่ในทางปกครองตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด และประกาศของคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินซึ่งบัญญัติให้ศาลพลเรือนเป็นศาลทหาร ได้กำหนดเอาการที่ศาลพลเรือนอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดทหารหรือมณฑลทหารเป็นหลักเกณฑ์ในการให้เป็นศาลทหาร ฉะนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่จังหวัดทหารหรือมณฑลทหารขึ้นในภายหลัง ก็จะมีผลเป็นการกระทบกระเทือนต่อเขตอำนาจของศาลจังหวัดทหารและศาลมณฑลทหารที่เขตพื้นที่นั้นเปลี่ยนแปลงไป และกระทบกระเทือนอำนาจการพิจารณาคดีของศาลพลเรือนที่เป็นศาลทหารตามประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวด้วย ดังนั้น เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ผมก็ขอถามมติที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็เป็นอันเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์ครับ รับหลักการเป็นเอกฉันท์ ขอเชิญรัฐบาลครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเพียง ๕ มาตรา แล้ว
ในการแก้ไขตามร่างอันนี้ ถ้าหากว่าไม่รับอนุมัติจากท่านแล้วจะเป็นปัญหาในเรื่องการ
พิจารณาคดีศาล ซึ่งมีจังหวัดพื้นที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว การพิจารณาคดียังเป็นปัญหาอยู่
จึงใคร่ขอความกรุณาได้พิจารณาในกฎหมายฉบับนี้ โดยกรรมาธิการเต็มสภา พิจารณา ๓
วาระครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลเสนอให้พิจารณา
รวดเดียว ๓ วาระ โดยกรรมาธิการเต็มสภา ไม่มีผู้ใดคัดค้านประการใด ก็ถือว่าที่ประชุม
อนุมัติให้พิจารณารวดเดียว ๓ วาระ เชิญท่านเดชา

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

ธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

๖๘๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ศาลทหารชั้นต้นมีเขตอำนาจ ดังนี้

(๑) ศาลจังหวัดทหารและศาลมณฑลทหาร มีเขตอำนาจตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) ศาลทหารกรุงเทพ มีเขตอำนาจไม่จำกัดพื้นที่ แต่โดยปกติถ้าการกระทำผิดนั้นเกิดขึ้นในท้องถิ่นที่มีศาลทหาร ก็ให้พิจารณาพิพากษาในศาลทหารท้องถิ่นนั้น

(๓) ศาลประจำหน่วยทหาร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เชิญ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง เมื่อกันท่านเลขาอ่านแล้วกระผมดูไม่ทัน กระผมขอย้อนสำนึกได้ไหมครับ มีข้อข้องใจในมาตรา ๒ ครับ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป กระผมอยากฟังคำชี้แจงครับ การออกกฎหมายย้อนไป ๒ ปี สภานี้จะต้องอนุมัติกฎหมายฉบับนี้แล้วย้อนหลังไป ๒ ปี เพราะฉะนั้นขอให้ทางรัฐบาลชี้แจงกระผมสำนึกได้ไหมครับ เพราะว่าโดยมากมาตรา ๒ นี้เขาจะใช้ว่า ต้องถัดในวันประกาศราชกิจจานุเบกษาครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเองเข้าใจนะครับว่า การกำหนดวันทีนั้นเป็นวันที่มีการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การปกครองครับ อำนาจศาลทหารจึงต้องมีผลบังคับตั้งแต่วันที่เขตเปลี่ยนแปลงการปกครองพื้นที่ด้วย

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเป็นอย่างนั้น ทำไมไม่ใส่ไว้ในมาตราไหนเสียมาตราหนึ่งละครับ ให้มีผลบังคับ จะไม่เหมาะสมกว่าหรือครับ ในมาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่เราก็ควรจะใส่ย้อนไปให้อยู่ในมาตราใดมาตราหนึ่ง จะไม่เป็นการเหมาะสมกว่า กระทบก็ไม่ทราบลองเรียนถามท่านรัฐมนตรีมีชัย หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จะกระทำได้หรือไม่ครับ ถ้าอย่างนั้น คือจะได้ดูภาพของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้มีความสวยงามถูกต้องสักนิดหนึ่งครับ การที่สภามาออกและก็ไปมีผลย้อนถึง ๒ ปีนี้กระผมคิดว่าน่าจะไม่วางงามนะครับ ทางรัฐบาลจะแก้ไขได้หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอมามาตั้งแต่ปลายปี ๒๕๒๔ ในชั้นนั้นร่างพระราชบัญญัติในมาตรา ๒ ให้ใช้บังคับตั้งแต่ ๒๐ มีนาคมก็เป็นการย้อนไปประมาณ ๖-๗ เดือน ซึ่งถ้าหากว่าจะมาแก้กันในชั้นนี้ นะครับ คงจะไม่สามารถจะแก้ ในรายละเอียดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด เพราะว่าจะเป็นเรื่องของข้อเท็จจริง แต่ว่าในขณะที่ได้ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นนั้นได้มีการตรวจสอบถึงการดำเนินคดีของศาลทหารอยู่ในขณะนั้นว่าได้มีการเปลี่ยนเขตอำนาจไปเรียบร้อยแล้ว การออกกฎหมายนี้ก็เป็นการรับรองคุ้มครองสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วเท่านั้นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กรรมการ กระทบความรู้สึกแปลกใจเหมือนกันนะครับว่า การร่างกฎหมายนี้ โดยหลักการแล้ว จะมีผลย้อนหลังไม่ได้โดยหลักนิตินัย เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะทราบเรียนสภานี้ว่าหลักเกณฑ์ในการร่างกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางรัฐบาลก็มีนักกฎหมายผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ซึ่งสภานี้ก็รู้ เพราะฉะนั้นการร่างกฎหมายครั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปตั้ง ๖-๗ เดือนนี้ กระผมว่าความผิดตกอยู่แก่รัฐบาลนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลผิดพลาดก็จะโยนความผิดนี้ให้สภาเป็นผู้รับยิ่งสภารับไปเท่าไร ก็มี

๖๕๐

เสียงครหานินทาว่า สภาผู้แทนราษฎรนี้ใช้เสียงข้างมากลากไป กำลังจะเข้าไปสู่ยุคเผด็จการ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะประท้วงกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า แม้แต่รัฐบาลเองก็ยังไม่ทำอย่างนี้แล้วจะเอาอะไรเป็นหลัก โดยหลักแล้วการตรากฎหมายให้มีผลย้อนหลังนี้ทำไม่ได้โดยหลักกฎหมาย ท่านประธานก็เป็นนักกฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะประท้วงกราบเรียน กระผมเห็นต้องกับคุณบัญญัติ เกสรทอง ขออภัยที่ต้องเอ่ยนาม ถ้าหากรัฐบาลทำผิดพลาดกระผมว่าน่าจะรับผิดชอบ น่าจะถอนกฎหมายนี้ไปเสีย ไม่น่าจะเอามาพิจารณากัน เพราะนอกจากจะเป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดีแล้วยังผิดหลักการในการร่างกฎหมายด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีมีชัย ฤชุพันธุ์ อีกครั้งหนึ่งว่า ท่านยอมรับไหมว่ากฎหมายนี้รัฐบาลร่างมาผิดหลักการ ผิดหลักกฎหมาย ถ้ายอมรับอย่างนี้แล้วจะให้สภารับเอาในวาระ ๒ ซึ่งเป็นการพิจารณากัน มีกรรมวิธีการเต็มสภา เราก็คงไม่ว่าแต่ขอให้รัฐบาลยอมรับว่าผิดพลาดละ ช่วยด้วยเราไม่ว่า เพื่อที่จะไม่ให้เกิดความครหานินทา เดียวกับสื่อมวลชน พวกท่านนักหนังสือพิมพ์ทั้งหลายก็จะเอาไปครหานินทาว่า นักกฎหมายนั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ มันไปตายที่ไหนเสียแล้ว อะไรทำนองนี้นะครับ มันเสียหายนะครับ ท่านผู้เป็นประธาน เพราะฉะนั้นกระผมขอให้ท่านรัฐมนตรีลองยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า ผิดหลักการไหม หรือว่ามีกฎหมายใดเป็นตัวอย่างอย่างนี้ ที่ท่านเคยทำมาหลายฉบับแล้วหรือไม่ บอกด้วยครับ เพื่อจะได้แจ้งชัดในสภานี้ครับ ขอขอบพระคุณ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมบัญญัติ เกสรทอง กระผมก็เห็นใจรัฐบาลนะครับ แต่ ขบวนการ รัฐมนตรีมีชัยก็ได้ชี้แจงว่าถึงแม้ฉบับก่อนที่เสนอมาก็ต้องย้อนหลัง กระผมเห็นด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจะมีวิธีให้เราถึงขั้นแปรญัตติกันตรงนี้นะครับ แปรให้มันถูกนะครับท่านจะทำได้ไหมครับ กระผมว่าสภานี้เปิดโอกาสให้ทางรัฐบาลทำได้แน่ เพราะฉะนั้นมาตรา ๒ นี้เขียนให้ถูกเสียจะเอามาตรา ๒ นี้มาใส่ไว้ตรงไหนให้มันคลุมไปนี้ ท่านรัฐมนตรียุติธรรม ท่านรัฐมนตรีมีชัยลองช่วยปรึกษากันขอเวลานอกกันก่อนก็ได้ แล้วพิจารณากฎหมายฉบับอื่น หรือจะเอาตรงนี้ กระผมว่าจะทำได้ไหมครับ ถ้าทำไม่ได้กระผมเองก็ไม่ขัดข้องนะครับ มันผิดก็ต้องผิดด้วยกัน เพราะฉะนั้นก็อย่ามาว่ากันนะครับว่าเอาเสียงมากลากไปครับ เพราะว่ามันก็จะ

ถูกว่ากันอยู่อย่างนี้ กระผมเองก็คอมโปรไมส์ (Compromise) ละครับ ตอนนั้นครับเอาอย่างไรก็เอาได้ แต่ขออย่าตราหน้าว่านายปัญญาจะพวกมากลากไปก็แล้วกันครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีมีชัยก่อนครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คุณเชวงศักดิ์นะครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ตามหลักของการออกกฎหมายที่จะใช้บังคับย้อนหลังไม่ได้นั้น หลักการนั้นมาจากในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญนะครับ ซึ่งมุ่งแต่เฉพาะเรื่องความผิดทางอาญาที่จะออกกฎหมายลงโทษบุคคลย้อนหลังไม่ได้ ในส่วนที่เป็นเรื่องอื่น ๆ นั้นไม่ได้ มีอะไรที่ไหนห้ามไว้ไม่ให้เราออกกฎหมายย้อนหลัง และในทางปฏิบัติเราก็ปฏิบัติกันมาโดยตลอดนะครับในบางกรณีที่จะต้องออกย้อนหลังก็ต้องย้อนหลังเพื่อให้คุ้มครองสิทธิของบุคคลที่จำเป็นที่จะต้องมี

สำหรับในข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากเพชรบูรณ์นะครับ กระผมขอประธานอนุญาตชี้แจงว่า มาตรา ๒ นั้นเป็นมาตราที่ว่าด้วยเรื่องการใช้บังคับคือวันใช้บังคับ เพราะฉะนั้นถ้าจำเป็นที่จะต้องใช้บังคับย้อนหลังกันอย่างใดก็ต้องเขียนกันไว้ที่มาตรา ๒ นั้นเอง มิฉะนั้นจะกลายเป็นเรื่องขัดกันในการทำงานว่า มาตรา ๒ บอกว่า ให้ใช้บังคับในวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วก็มีอีกมาตราหนึ่งไปบอกว่าให้มีผลในวันที่ ๒๐ มีนาคม ซึ่งมันจะขัดกันไปในตัว เพราะฉะนั้นจึงต้องบอกกันจะแจ้งกันไว้ตั้งแต่มาตรา ๒ นั้นเองครับ เหตุผลที่จำเป็นที่จะต้องใช้ในขณะนั้นนะครับ ถ้าจะไปดูในมาตรา ๔ ในหน้าหลังนะครับ ก็จะเห็นว่าในการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่ของจังหวัดทหารบกนั้นมันได้มีการเปลี่ยนแปลงกันมาตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม และก็ได้มีการเปลี่ยนอำนาจในการดำเนินการกันมาตั้งแต่ตอนนั้น เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงต้องคุ้มครองย้อนกลับไปตั้งแต่วันที่ ๒๐ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมฟังเหตุผลของรัฐบาลแล้วฟังไม่ขึ้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าหากว่าสภาไม่เปิดสมัยประชุม

๖๕๒

ซึ่งมากก็ไม่ได้รับการพิจารณามันก็ตกไปโดยปริยาย แต่รัฐบาลไม่ได้แสดงความกระตือรือร้นอะไรเลยว่าจะต้องการที่จะดำเนินการและก็นั่นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า กระผมจะขอใช้สิทธิ์ในฐานะเป็นกรรมาธิการแปรญัตติในมาตรานี้ได้ไหมครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ได้ครับ ขอแปรญัตติเลยนะครับ ว่า “มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา” ก็ไหน ๆ ก็ผ่านมาตั้ง ๒-๓ ปีแล้วก็เริ่มต้นกันตั้งแต่วันประกาศ กระผมก็คิดว่ามันน่าจะมีเหตุผลดีกว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประยูร

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมีความไม่สบายใจเกี่ยวกับมาตรา ๒ นี้ ที่ทางท่านรัฐมนตรีได้ให้เหตุผลมาว่า กฎหมายนั้นนอกจากกฎหมายเกี่ยวกับอาญาแล้วก็กฎหมายอื่น ๆ น่าจะออกบังคับย้อนหลังได้นั้น หลักการนี้ไม่น่าจะเป็นที่ที่ยอมรับ โดยเฉพาะในสภาแห่งนี้ ในฐานะที่กระผมเป็นกรรมาธิการไม่น่าจะกระทำอย่างนั้นได้ ถ้าเราจะยกตัวอย่างเกี่ยวกับการที่จะให้ย้อนหลังนั้นนอกจากที่ว่าตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญที่ท่านรัฐมนตรีว่ามานั้น เรามีตัวอย่างอีกมากมายซึ่งไม่สามารถจะกระทำได้ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๒ นี้สมควรที่จะแปรญัตติและก็ตัดข้อความนี้ออกไปเสีย เราจะปล่อยให้ผิดหรือคอมโพรไมส์กันไปแบบนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นต้องแปรญัตติอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติจากพรรคประชาราชราษฎรได้กล่าวไว้นั้น เอาไปตามนั้นก็แล้วกัน เราอย่าถือว่าเราจะต้องเอาอันนั้นมาอ้างเอาอันนี้มาอ้าง ทำให้มันดูเสียดีกว่า กระผมกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าเรารับหลักการแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ผลของกฎหมายนี้มีการใช้บังคับ ที่นี้ผมก็อยากประธานกราบเรียนทางรัฐบาลนะครับว่า ในมาตรา ๒ นี้ท่านไม่ได้กำหนดในประกาศราชกิจจานุเบกษาเลย ที่นี้กฎหมายฉบับนี้ออกไปท่านจะไปประกาศตรงไหนครับ นี่อันหนึ่งนะครับ ไม่มีผลเลยทีนี้ถ้าท่านจะเอามาตรา ๒ ผมไม่ทราบนะ ผมไม่ใช่ซัก

กฎหมาย พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้มี (๒) ใช้ใหม่ครับ ทั้งนี้ให้นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๔ อย่างนั้นได้ไหมครับ มันต้องประกาศนี้ครับ พระราชบัญญัติไม่มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ที่ระบุไว้ ท่านรับไปแล้วเอาไปไว้อย่างไรครับ ท่านก็ต้องไปลงประกาศราชกิจจานุเบกษา แล้วในราชกิจจานุเบกษา ท่านจะไปเขียนว่าอย่างไรครับ ออกกฎหมายนี้ออกไปแล้วครับ ที่นี้เอาอย่างผมว่านี้ได้ไหม ผมก็ไม่ใช่นักกฎหมายนะครับ “มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา” แล้ววรรคสอง “ทั้งนี้ให้นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป” จะพอกล่อมแกล่อมไปได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพกระผมต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกจากเพชรบูรณ์ ที่กรุณาหาทางออกให้ นะครับ กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนชี้แจงว่า การประกาศในราชกิจจานุเบกษาของกฎหมายทุกฉบับนั้นเป็นไปโดยผลของรัฐธรรมนูญซึ่งบัญญัติไว้ว่า ร่างพระราชบัญญัติเมื่อผ่านสภาแล้วทรงลงพระปรมาภิไธยแล้วให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ใช้บังคับได้ เพราะฉะนั้นก็ต้องไปประกาศตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว เดิมที่เราเคยเขียนว่า ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้นสาระสำคัญไม่ได้อยู่ที่ให้ไปประกาศ แต่อยู่ที่การกำหนดวันใช้บังคับเท่านั้นเองครับ ขอบพระคุณครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ สรุปแล้วผมไม่ติดใจหรอกครับ ตัวผมนะครับ แต่ส่วนท่านอื่นผมไม่ทราบครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กรรมการ ด้วยความเคารพความคิดเห็นของท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายก ฯ คือท่านได้ยกเอารัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาอภิปรายชี้แจงแสดงเหตุผล กระผมอยากจะเรียนนะครับว่าเหตุผลที่ท่านบอกว่ากฎหมายที่เขาไม่ให้ย้อนหลังนะ มันเฉพาะกฎหมายที่กำหนดโทษในทางอาญา แต่ท่านประธานอย่าลืมนะครับว่ากฎหมาย

๖๕๔

ที่รัฐบาลออกมามีครั้งนี้เป็นกาหนดอำนาจศาล เพราะฉะนั้นการพิจารณาของศาลทหาร
 นั้นมันจะต้องมีเขตอำนาจ ที่นี้เมื่อขณะที่เขตอำนาจศาลเปลี่ยนแปลงไป ก็แสดงว่าขณะนั้น
 กฎหมายยังไม่ยอมรับ กฎหมายยังไม่บัญญัติยอมรับไว้ว่าเขตนั้นที่เปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้น
 การพิจารณาคดีความในศาลทหารก็ต้องเป็นโมฆะทั้งสิ้นหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ก็จะมีผลกระทบกระเทือน ถ้าหากมันย้อนหลังกลับไปทำนประ
 ธานลองคิดดูก็จะเกิดโทษ แล้วประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนได้เสียในเขตอำนาจศาลทหารด้วย
 เพราะฉะนั้นท่านประธานลองคิดว่าสิทธิ์และอำนาจต่าง ๆ ไม่ว่าจะไปในทางอาญาหรือ
 ทางใดก็ตามจะเป็นโทษจำคุกหรือว่าเขตอำนาจศาลมันก็ต้องอาศัยกฎหมายอาญา ซึ่งเป็น
 การเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาล ซึ่งรัฐบาลได้ร่างเป็นพระราชบัญญัติขึ้นมา เพราะฉะนั้น
 จะมาอ้างว่าเกี่ยวกับการกำหนดโทษทั้งนั้นนะ เขาถึงไม่ให้ย้อนหลัง แต่กรณีซึ่งขยายเขต
 ของศาลมันก็เกี่ยวกับผลประโยชน์ของผู้ต้องโทษในเขตศาลทหาร มันก็มีผลเหมือนกัน เมื่อ
 มันมีผลเหมือนกันรัฐธรรมนูญก็เขียนไว้ว่า บุคคลที่จะต้องรับโทษทางอาญา เว้นแต่จะได้
 กระทำการอันกฎหมาย ซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้
 เพราะฉะนั้นควรจะต้องได้รับโทษในศาลทหาร ก็จะต้องอยู่ในพระราชบัญญัติของศาลทหาร
 ด้วย ท่านประธานลองคิดดูมันมีผลกระทบกระเทือนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นข้ออ้างของ
 ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายก กระผมเห็นว่าก็ยังไม่มีน้ำหนักพอที่จะรับฟังได้ รับฟังไม่ขึ้น
 ครับ ไม่น่าจะย้อนหลังได้ ขอขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนชี้แจงถึงเหตุผลใน
 การออกพระราชบัญญัติฉบับนี้อีกครั้งหนึ่งนะครับ คือในกฎหมายฉบับนี้มีใน ๒ สาระ
 สำคัญ สาระสำคัญที่ ๑ คือมาตรา ๑๗ ซึ่งเป็นเรื่องในอนาคตนะครับว่า การที่จะกำหนด
 เขตอำนาจของศาลจังหวัดกับศาลมณฑลทหารนั้นจะให้ไปกระทำโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่ง
 อันนี้ไม่ว่าจะมีผลเมื่อไรก็จะใช้ได้ โดยสมบูรณ์นะครับส่วนที่สำคัญก็คือ ในมาตรา ๔ ที่
 เป็นเรื่องย้อนหลังเพราะตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับต่าง ๆ ที่อ้างถึงใน ๔ อนุมาตรา
 เหล่านั้นเป็นเรื่องที่เป็นมาในอดีตครับแล้วก็ใช้อยู่จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ในการจัดตั้งศาล

พลเรือนให้เป็นศาลทหาร ตามประกาศของคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินนั้นอาศัยเขตจังหวัด และเขตมณฑลทหารที่กำหนดเอาไว้เดิมเป็นเกณฑ์ครั้นต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ของเขตจังหวัดทหารบกทางภาคอีสาน กระทบเข้าใจว่าเป็นจังหวัดอุดรธานี ก็จะเป็นปัญหาขึ้นมาว่าศาลพลเรือนซึ่งได้พิจารณาคดีเหล่านั้นแล้วมันจะครอบคลุมพื้นที่ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามที่เขตจังหวัดได้เปลี่ยนแปลงไปในมาตรา ๔ นี้จึงได้เขียนรับรองเอาไว้โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน (๔) ว่า ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดเดิมอย่างไรแล้วศาลเดิมที่มีอำนาจก็ให้คงมีอำนาจต่อไป เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะได้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดในคราวที่แล้ว ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๔ กฎหมายฉบับนี้จึงต้องใช้บังคับพร้อมกันไปกับการเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดของทหารในขณะนั้นขอขอบคุณครับ

นายปิยะณัฐ วัชรารณ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระทบที่ว่าทางแก้ที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงมานั้นไม่ใช่ทางแก้ที่ถูกต้อง ถ้าจะทางแก้ที่ถูกต้องนั้นจะต้องให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับนับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนการที่ได้มีการพิจารณาในเรื่องเขตอำนาจศาล หรือว่าเขตอะไรที่ท่านอธิบายก็น่าจะกำหนดไว้ในอีกมาตราหนึ่งว่าการพิจารณาของศาลก่อนหน้านี้ให้ถือว่าเป็นการพิจารณาตามที่กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้อย่างนั้นจะเป็นทางแก้ที่ถูกต้องมากกว่า ข้อผิดพลาดต่าง ๆ นั้นะครับรัฐบาลทำหรือว่าใครทำก็แล้วแต่ เสร็จแล้วจะมาโยนให้สภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนต้องรับผิดชอบด้วยนี้ กระทบว่ามันไม่ถูกต้องนะครับอย่างไรจะลากกันไปละก็ให้เห็นออกเห็นใจของคนที่จะต้องถูกลากกันด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร เรื่องเขตอำนาจศาลนี้ กระทบก็คิดว่าก็มีปัญหาอยู่คือว่าในขณะที่หนึ่งคนที่จะไปฟ้องร้องนั้น ทราบว่าเขตอำนาจศาลอยู่แค่นี้แล้วก็ไปฟ้อง เมื่อเราออกพระราชบัญญัตินี้อาจจะไปผิดเขตอำนาจศาลเข้าก็ได้เป็นเหตุให้คดีต้องถูกยกฟ้อง แม้จะออกกฎหมายรับรองในภายหลัง แต่เมื่อมีการเปลี่ยนเขต

๖๘๖

พื้นที่มายึดถือเขตพื้นที่ที่ประกาศภายหลังจะเกิดกรณีเหลื่อมล้ำกันเช่นนี้ได้ กระผมจึงขอ
สนับสนุนท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษที่ว่าควรจะมีคล้าย ๆ บทเฉพาะกาลออกมา
รับรองอีกอันหนึ่งว่าไม่ว่าจะฟ้องตามแบบเขตศาลเก่าหรือฟ้องตามแบบเขตศาลใหม่ก็ตามให้
ถือว่าดำเนินคดีไปได้ตามปกติ ไม่ได้เอาอันนี้มาเป็นประโยชน์กันทั้งฝ่ายโจทก์ และจำเลย
ครับ จะเป็นธรรมที่สุดครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย
จากจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ อยากจะกราบเรียนร่างเดิมของกฎหมายนะครับ ตัว
บทเดิมของพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารนี้ว่า แต่เดิมนั้นในมาตรา ๑๗ มีอยู่ ๔
อนุมาตรา คือ มาตรา ๑๗ เดิมเขียนไว้ว่า ศาลทหารชั้นต้นมีเขตอำนาจดังนี้ (๑) ศาล
จังหวัดทหารมีเขตอำนาจตามพื้นที่จังหวัดทหาร (๒) ศาลมณฑลทหารมีเขตอำนาจตามพื้นที่
มณฑลทหาร (๓) ศาลทหารกรุงเทพมีเขตอำนาจไม่จำกัดพื้นที่ แต่โดยปกติถ้ากระทำ
ผิดนั้นเกิดขึ้นในท้องถิ่นที่มีศาลทหารให้พิจารณาพิพากษาในศาลทหาร ท้องถิ่นนั้นแล้วก็
(๔) ศาลประจำหน่วยทหารมีอำนาจเหนือบุคคลที่สังกัดหน่วยทหารนั้นโดยจำกัดพื้นที่
กระผมกราบเรียนมาตรา ๑๗ เดิมนั้นก็เพื่อที่จะได้ย้อนกลับให้เห็นสภาพว่าร่างที่เสนอเข้า
มาใหม่นี้ได้เป็นร่างแก้ไขอำนาจในการกำหนดศาลทหารชั้นต้นคือ แทนที่จะกำหนด
อำนาจของศาลทหารตามพื้นที่จังหวัดทหารต่อไปนี้ตามร่างใหม่นี้ก็ให้ถือเขตอำนาจตามที่
กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาแล้วก็เอา ๒ อนุมาตรา คือ อนุมาตรา ๑ และอนุมาตรา
๒ มารวมกันเป็นอนุมาตราเดียวกันว่า ศาลจังหวัดทหารและศาลมณฑลทหารมีเขตอำนาจ
ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นเหตุผลของการร่างมาตรา ๒ ออกมาใน
ลักษณะให้มีผลย้อนหลังนั้นก็คือ เหตุผลของการเปลี่ยนเขต ซึ่งความจริงท่านรัฐมนตรี
ประจำสำนักนายก ฯ ก็ได้ชี้แจง การเปลี่ยนเขตดังกล่าวนี้ก็มีคามหมายและมีผลกระทบ
ถึงเขตอำนาจศาลที่ได้พิจารณาคดีในเขตศาลทหารตามเขตมณฑลและเขตจังหวัดศาลทหาร
แต่เดิม ซึ่งถ้าหากว่าศาลทหารใดได้พิจารณาคดีใดไป โดยยึดเขตเดิม ต่อมาได้เกิดการ
เปลี่ยนเขต อำนาจที่มีอยู่แต่เดิมนั้นต้องเปลี่ยนแปลงไปกฎหมายฉบับนี้ กระผมเชื่อว่า
เจตนารมณ์ก็คือการรองรับอำนาจศาลที่มีการเปลี่ยนแปลงเขตไปนั่นเอง อย่างไรก็ตาม

ข้อสังเกตของท่านสมาชิกก็มีข้อที่น่าจะพิจารณาอยู่เหมือนกันครับว่า การเขียนมาตรา ๒ ว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป” นั้นกระทำให้เกิดความรู้สึกว่ามันมีอะไรที่ขาด ๆ เกิน ๆ อยู่ ในเบื้องต้นกระผมขอกราบเรียนว่า ที่จริงแล้วโดยหลักกฎหมายนะครับ ขอกราบเรียนด้วยความเคารพต่อเพื่อนสมาชิกที่กล่าวมาทุกท่านครับ เกี่ยวกับเรื่องของการใช้กฎหมายย้อนหลังนั้น ที่จริงไม่มีกฎหมายอะไรห้ามไม่ให้มีผลย้อนหลัง ยกเว้นกฎหมายที่จะเอาโทษผู้กระทำผิด สมมุติว่ากระทำความผิดวันนี้ แต่ปรากฏว่าดูด้วยบทกฎหมายทุกฉบับแล้วไม่ปรากฏว่าการกระทำความผิดดังกล่าวนั้นเป็นความผิดจะไปออกกฎหมายวันพรุ่งนี้เพื่อย้อนกลับมาเอาผิดในวันนี้ อย่างนี้ทำไม่ได้ แต่ว่าถ้ากฎหมายที่กำหนดออกมานั้นเป็นคุณให้มีผลย้อนหลังได้ อันนี้ก็เป็นหลักอันหนึ่งที่กระผมต้องกราบเรียนเป็นหลักการไว้ ความจริงก็เป็นหลักอันเดียวกับที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าว แต่มิใช่บังคับว่ากฎหมายนั้นจะย้อนหลังไม่ได้ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับตามที่กระผมได้กล่าวที่นี้ ในมาตรา ๒ ที่สมาชิกได้มีข้อสงสัยนั้น กระผมคิดว่ามันอาจจะแก้ไขได้ครับ กระผมขออนุญาตท่านประธาน คือ ร่างมาตรา ๒ ที่บอกว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป อันนี้ก็เป็นการต่อเนื่องรองรับอำนาจของศาลที่เชื่อว่าศาลได้ใช้อำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวไปแล้ว ต่อมาได้เปลี่ยนเขต เพื่อป้องกันไม่ให้อำนาจศาลที่พิจารณาไปนั้นเสียไป รูปคดีจะเป็นปัญหาขึ้นมา เขาให้ออกกฎหมายฉบับนี้มารองรับผลการปฏิบัติดังกล่าว แต่ว่าถ้าตีใจมาตรา ๒ กระผมคิดว่าถ้อยคำที่อาจจะทำให้คลี่คลายความรู้สึกไปได้ ก็คือว่าถ้าจะเปลี่ยนแปลงจากกฎหมายอื่น ๆ ไปบ้างตรงที่ว่าแทนที่ยึดแนวตามแบบฟอร์มของกฎหมายเดิมว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกลายเป็นว่ามาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับ กระผมขอเติมคำว่า “ให้มีผลใช้บังคับ” เพราะจะทำให้มีความรู้สึกที่เบากว่าไม่ใช่บังคับทั้งหมด แต่หมายถึงว่าให้มีผลต่อกฎหมายนั้นอาจจะใช้หลังจากออกไป แต่ผลของกฎหมายนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๔ ด้วยความเคารพต่อเพื่อนสมาชิกทุกท่านครับ กระผมขอได้โปรดพิจารณาข้อเสนอคำแปรญัตติของกระผมด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับเชิญครับ

๖๕๘

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยาก
จะขอประทานกราบเรียนถามทางรัฐบาลซึ่งหมายถึงท่านรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ด้วย คือ
อยากจะขอกราบเรียนว่า ก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะประกาศใช้บังคับ แล้วมีอะไร
รองรับมาตรา ๑๗ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีอะไรรองรับบ้างครับ แล้วมันเสียหายไหม
ครับ ถ้ามันเสียหายไม่เห็นจะทำอะไรกันขึ้นมาเลย ถ้ามันไม่เสียหาย เมื่อไม่เสียหายแล้ว
ทำไมเราไม่เริ่มต้นกันตั้งแต่ตรงนี้ กระผมขอกราบเรียนถามครับว่า ระยะเวลาที่ล่วงผ่าน
มานั้นมีอะไรไปรองรับบ้างครับมาตรา ๑๗

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมไม่แน่ใจว่ากระผมเข้าใจคำถามของท่านถูกต้อง
หรือไม่ กระผมเข้าใจว่าที่ท่านถามนั้นว่ามาตรา ๑๗ หรือเขตอำนาจของศาลทหารเดิมนั้น
มีอะไรรองรับ ขอประทานกราบเรียน ก็มาตรา ๑๗ นี้แหละครับที่เป็นเครื่องรองรับ แต่
รองรับในลักษณะที่ถือเอาเขตของจังหวัดทหารบกและมณฑลทหารเป็นเกณฑ์นะครับ แต่
เนื่องจากว่าเขตของจังหวัดทหารบกและมณฑลทหารนั้นมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายตามสภาพ
ของทางราชการทหาร ซึ่งจะมากกระทบกระเทือนถึงเขตอำนาจของศาล ซึ่งใช้เขตของ
จังหวัดนั้นเป็นเกณฑ์ ต่อไปจึงได้แก้มาตรา ๑๗ นี้เสียใหม่ว่า ให้เขตของศาลทหารนั้น
เป็นไปตามที่จะกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาจึงจะสามารถปรับปรุงแก้ไขเขตอำนาจนั้นให้
สอดคล้องกับเขตของจังหวัดทหารและมณฑลทหารได้ โดยคล่องตัวขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ท่านผู้แปรญัตติไว้ก็ไม่ตั้งใจ
อะไรใช่ไหมครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ความจริงกระผมไม่ตั้งใจจะอภิปราย
แต่ท่านประธานถามอย่างนี้ก็ต้องอภิปรายเสียหน่อย กระผมยังยืนยันนะครับว่า เฉพาะ
อย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องของเขตอำนาจศาลทหาร เป็นการจำกัดสิทธิของ
ประชาชนที่จะต้องไปขึ้นศาลทหาร เอาความสะดวกสบายของฝ่ายทหารที่จะไปกำหนดเขต
อันไหนเขตอันนี้ โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่จะต้องกระทบกระเทือนถึงสิทธิของประชาชนด้วย ยิ่ง
ไม่บังควรใหญ่เลยครับที่จะให้เกิดความสะดวกสบายในการพิจารณา เพราะฉะนั้นกระผม

ยังขอยืนยันนะครับว่า เราจะกำหนดอะไรกันนี่นะครับไม่ใช่กำหนดย้อนหลังกัน แล้ว
 อย่างนี้จะเกิดความโกลาหลวุ่นวายกันขนาดไหน ถ้าหากกระบวนการพิจารณาระยะเวลาที่
 ผ่านพ้นมาแล้วตั้งแต่หลังวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๔ กระบวนการทั้งหมดก็เหมือนอย่าง
 ที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดอุบลราชธานีบอกว่ามันก็เป็นโมฆะหมดซีครับ เพราะกฎหมาย
 ฉบับนี้ไปย้อนหลัง กระผมอยากจะให้มีการเขียนบทเฉพาะกาลเอาไว้ว่าที่มันผ่านมาแล้วนี้
 ให้มันถือว่าเป็นการสมบูรณ์อะไรอย่างนั้นก็จะดีกว่านะครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขออนุญาตเรียนชี้แจงข้ออภิปรายของท่านสมาชิก
 จากศรีสะเกษอีกครั้งหนึ่งนะครับ ความจริงไม่ใช่จะเป็นการเปลี่ยนเขตอำนาจศาลตามความ
 ต้องการของทหาร แต่บังเอิญในกฎหมายธรรมนูญศาลทหารนั้นไปอิงเขตอำนาจศาลทหาร
 ไว้กับเขตของจังหวัดทหาร ซึ่งเขตของจังหวัดทหารนั้นเป็นเรื่องของทหารโดยตรง การที่
 จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเขตทหารอย่างไรก็เป็นเรื่องของทางราชการทหาร แต่เมื่อศาลทหาร
 ไปอิงเขตอำนาจอันนั้นก็พลอยถูกกระทบกระเทือนด้วย จึงต้องมาแก้ไขใหม่ว่าต่อไปนี้
 จะไม่เอาเขตจังหวัดทหารนั้น ๆ เป็นเกณฑ์อีกแล้ว อย่างไรก็ตามครับเพื่อให้สอดคล้องกับที่
 ข้อติติงของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินะครับ ในมาตรา ๒ ถ้าจะแก้เป็นที่เขียนเอาไว้อย่างเดิม
 นะครับ ที่เคยเขียนกันมาว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ทางรัฐบาลก็จะไม่ขัดข้อง เพราะว่าได้เขียนไว้ในมาตรา ๔
 เป็นบทเฉพาะการอย่างที่ท่านต้องการแล้ว แต่เดิมที่ร่างมาอย่างนั้นก็เพื่อชี้ให้เห็นชัดว่า
 บทบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีผลย้อนหลังไปจนกระทั่งถึงวันที่ ๒๐ มีนาคม
 ๒๕๒๔ ถ้าไม่เขียนมาอย่างนั้นเมื่อมาซักถามกันก็จะหาว่ารัฐบาลแอบซ่อนอะไรไว้ได้ ก็
 เขียนมาตรงไปตามมานะครับ แต่ว่าเมื่อท่านเห็นว่ามันจะทำให้ขัดกับความรู้สึกของสภา
 จะแก้เป็นอย่างเดิม ทางรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง เพราะว่าผลของมาตรา ๔ มันจะย้อนหลัง
 อยู่แล้ว ขอบพระคุณครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานครับ ผมว่าแก้ไขเสียเลย
 ครับ ท่านรัฐมนตรีจะแก้อย่างไรบอกเสียเลยครับ จะได้ผ่านไปครับ เอามาตรา ๒ นี้แก้

๗๐๐

อย่างไร แล้วก็ท่านจะไปเติมในมาตรา ๔ ลักษณะไหน พอไปถึงมาตรา ๔ ก็ได้ขอเติมเสียเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะแก้อย่างไรท่านบอกเลยครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตก็เป็นอย่างนี้แหละครับว่า “พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ รัฐบาลไม่มีสิทธิ์จะแก่นะครับ กระผมขอแปรญัตติเอาไว้แล้วก็ขอความนี้จะครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อความอย่างนี้ใช้ตรงกันไหมครับ ตรงกัน ถ้าไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แก้ตามนี้ เชิญครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ท่านจะถอนไหมครับ คำแปรญัตติของท่านครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีสำนักนายก ฯ จะใช้บทเฉพาะกาลมาตรา ๔ ใช้ไหมครับ เพื่อให้มีผลย้อนหลังนะครับ โอ.เค. ครับ ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ติดใจนะครับ ถือว่าแก้ไปตามนั้นนะครับ ลองอ่านใหม่อีกทีสิครับท่านเลขา ฯ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ศาลทหารชั้นต้นมีเขตอำนาจดังนี้

(๑) ศาลจังหวัดทหาร และศาลมณฑลทหารมีเขตอำนาจตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) ศาลทหารกรุงเทพ มีเขตอำนาจไม่จำกัดพื้นที่ แต่โดยปกติถ้าการกระทำผิดนั้นเกิดขึ้นในท้องถิ่นที่มีศาลทหาร ก็ให้พิจารณาพิพากษาในศาลทหารท้องถิ่นนั้น

(๓) ศาลประจำหน่วยทหาร มีอำนาจเหนือบุคคลที่สังกัดหน่วยทหารนั้น โดยไม่จำกัดพื้นที่”

มาตรา ๔ ศาลพลเรือนซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่มณฑลทหารบกหรือจังหวัดทหารบกที่เป็นศาลทหารตามประกาศหรือคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

(๓) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

(๔) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้คงเป็นศาลทหารตามประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวต่อไป แม้จะได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่มณฑลทหารบกหรือจังหวัดทหารบกภายหลังวันที่ประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวใช้บังคับก็ตาม

นายปิยะฉัตร วัชรารมณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผมขออนุญาตแปรญัตติในมาตรา ๔ (๔) นะครับ เฉพาะ (๔) เป็นข้อความว่า คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้คงเป็นศาลทหารตามประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวต่อไป แล้วขอเติมข้อความว่า “โดยมีเขตอำนาจตามที่เป็นอยู่ในวันที่ประกาศ หรือคำสั่งดังกล่าวใช้บังคับ” แล้วข้อความต่อไปตามเดิมว่า แม้จะได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่มณฑลทหารบกหรือจังหวัดทหารบกภายหลังวันที่ประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวใช้บังคับก็ตาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอแก้ ใหนอ่านอีกทีซิครับ เมื่อกันจดไม่ทัน

นายปิยะฉัตร วัชรารมณ์ (ศรีสะเกษ) : คำแปรญัตติกระผมส่งให้ท่านเลขา ฯ แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขา ฯ อ่านเลยครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : (๔) คำสั่งของคณะ

๗๐๒

ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้คงเป็นศาล
ทหารตามประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวต่อไป โดยมีเขตอำนาจตามที่เป็นอยู่ในวันที่ประกาศ
หรือคำสั่งดังกล่าวใช้บังคับ แม้จะได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่มณฑลทหารบกหรือจังหวัด
ทหารบกภายหลังวันที่ประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวใช้บังคับก็ตาม

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อแปรญัตตินี้ ถ้าไม่มีผู้ใด
เห็นคัดค้านเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แก้ตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอขอแก้ไข
นั้นต่อไปครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
”
.....

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการพิจารณาวาระ ๒ ถ้าไม่
มีผู้ใดแก้ไขถ้อยคำเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าเป็นการผ่านวาระที่ ๒ ไปผมก็ขอพิจารณาในวาระที่
๓ ขอถามมติของที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ครับ
ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาล
เมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข
สุข พ.ศ..... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เชิญรัฐบาล

นายเสมอ พริ้งพวงแก้ว (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบาง
ส่วนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ....

หลักการ โอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ พนักงานเทศบาล และลูกจ้างของ
เทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสถานีอนามัยชั้น ๑ ไป
เป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

เหตุผล โดยที่กระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานจากจังหวัดนนทบุรีว่าเทศบาล
เมืองบางบัวทอง ขอให้กระทรวงสาธารณสุขรับโอน สถานีอนามัยชั้น ๑ ไปดำเนินงานต่อ

ไป เนื่องจากเทศบาลเมืองบางบัวทองไม่มีเงินงบประมาณพอที่จะปรับปรุงให้เจริญก้าวหน้า ในการให้บริการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนได้ สมควรให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง สาธารณสุข รับโอนสถานื่อนามัยแห่งนี้ไปดำเนินการปรับปรุงใช้ประโยชน์ในราชการด้าน สาธารณสุขต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปรายใน เรื่องนี้ ผมก็ขอถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ประธาน สภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรด ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรรับหลักการเป็นเอก- ฉันท์ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายเสมอ พริ้งพวงแก้ว (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธาน ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอให้ทางสภาได้พิจารณา 3 วาระ โดยกรรมาธิการ เต็มสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอพิจารณารวดเดียว 3 วาระ โดยกรรมาธิการเต็มสภา

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านก็ถือว่าที่ ประชุมอนุมัติให้พิจารณารวดเดียว 3 วาระโดยกรรมาธิการเต็มสภาครับเชิญท่านเลขาธิการรับ พลดรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา)

๑๐๘

“ร่างพระราชบัญญัติ
 โอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง
 จังหวัดนนทบุรี ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง
 กระทรวงสาธารณสุข
 พ.ศ. . . . .

.....
 .....
 .....

.....
 .....
 โดยที่เป็นการสมควรโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ พนักงานเทศบาล และ
 ลูกจ้างของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสถานีอนามัย
 ชั้น ๑ ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

.....
 .....
 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบาง
 ส่วนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง
 กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
 จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ พนักงานเทศบาล และลูกจ้าง
 ของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสถานีอนามัยชั้น ๑
 ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

ให้พนักงานเทศบาลและลูกจ้างตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือลูกจ้าง แล้วแต่กรณี ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุขชั้นนี้ ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการหรือเวลาทำงานให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างที่เป็นพนักงานเทศบาลหรือลูกจ้างนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญหรือเวลาทำงานของลูกจ้างแล้วแต่กรณีด้วย

ให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคสอง ให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนในตำแหน่งและในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าเดิมให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดแก้ไขถ้อยคำในวาระ ๒ นี้ ก็ถือว่าการพิจารณาก็เป็นอันจบการพิจารณาในวาระ ๒ ไปก็เป็นการพิจารณาต่อไปในวาระที่ ๓ ผมก็ขอลามติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยโปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ครับ เดี่ยว ๆ ครับต่อไป ผมใคร่จะขอหารือนิดหน่อยนะครับว่า เดี่ยว ๆ ก่อนอยากจะหารือเรื่องนี้สักหน่อยครับ คือเรื่องพระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว อันนี้ก็เป็นการขอความเห็น อยากจะขอมติที่ประชุมครับว่า

๗๑๐

(นายสมาน ชมภูเทพ ได้ยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไร

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : เมื่อกันกระผมยกมือครับท่านประธานครับ คืออย่างนี้ท่านประธานครับ คือท่านจะหารือใช้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : คือกระผมว่าไม่ต้องหารือ เมื่อกันกระผมขอยกมือเพื่อจะขอให้ทางสภานี้เอา ๔.๔ นี้ขึ้นมาพิจารณาเลย กระผมขอผู้รับรองครับเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติยกโทษทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการ ซึ่งขาดหรือหนีราชการครับคือกระผมขอให้ขึ้นมาพิจารณาเลยครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอาเดี๋ยวยืนขึ้นครับผู้รับรองครับ (มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอาอย่างไรครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผมขอปรึกษาสักนิดหนึ่งนะครับ หลังจากที่ได้พิจารณา ๔.๔ แล้ว กระผมอยากจะขอความกรุณาในสภานี้หน้า ๔.๑ เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณารายงานการศึกษาปัญหาการปลอมปนผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังอัดเม็ดนะครับ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วมาเข้าพิจารณาต่อด้วยในวันนี้นะครับ หลังจากที่ ๔.๔ ได้เข้าสู่อการพิจารณาแล้ว ท่านประธาน กระผมขอเสนอเป็นญัตติต่อนะครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องก็ถือตามนี้นะครับ คือตามที่ผมเสนอนี้ แต่ว่าขอหารืออันนี้ก่อนนะครับ ขอหารือใน ๔.๔ นี้ก่อนครับ เสร็จแล้วก็เอาเรื่องที่คุณเสนอนี้ละครับ เรื่องปลอมปนมันสำปะหลังนี้ครับ เอาขอร่างพระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการ ซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วครับ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมการเชิญครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ คณะกรรมาธิการร่วมนั้นได้พิจารณาแล้วเห็นชอบว่าควรจะมีการแก้ไขตามที่วุฒิสมาชิกเสนอ และได้มีการเห็นชอบร่วมกันครับ ไม่มีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ กรรมาธิการก็เห็นชอบด้วยตามที่วุฒิสมาชิกเขาเสนอครับ เชิญครับคุณบัญญัติ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ วาระนี้เพียงแต่ว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบนะครับ แต่กระผมอยากขอความกระจ่างตรงที่แก้สัณทิตในร่างนี้ไม่เห็นมีเลยครับ เดิมเป็นอย่างไรแล้วแก้มาเป็นอย่างไรครับ กระผมจะได้พิจารณาอีกทีว่ากระผมจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในการแก้ไขนั้นมีอยู่ ๓ มาตราด้วยกันนะครับ ในมาตรา ๓ ที่มีการแก้ไขโดยหลักการในการเพิ่มว่าทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการไปก่อนหรือในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๒๕ ซึ่งแต่เดิมนั้นใช้เขียนว่า ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ ใช้บังคับซึ่งในเหตุผลอันนี้การแก้ไข เพราะว่าถ้าเราเขียนไว้ตามความเดิมนั้น ทหารจะหนีราชการไปเรื่อยจนกว่ากฎหมายฉบับนี้จะออกเป็นการลือคไว้ว่าวันที่ ๖ เมษายน เท่านั้นหรือก่อนจากนั้นไปถึงจะได้รับการยกเว้น ถ้าหนีหลังจากนั้นแล้วจึงไม่ได้รับการยกเว้น ในมาตรา ๓ ส่วน มาตรา ๖ นั้นมีการแก้ไขเพื่อสอดคล้องกับมาตรา ๓ ซึ่งเดิมได้เขียนไว้เป็นการเปิด ไม่ระบุวันที่ โดยแก้ไขใหม่เป็นว่า

มาตรา ๖ ให้ถือว่าผู้ต้องโทษหรือทัณฑ์ซึ่งได้พ้นโทษหรือทัณฑ์โดยผลแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยมิเคยถูกลงโทษหรือทัณฑ์ในความผิดอันนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 3 ที่ได้แก้ไขไปในข้างต้น ส่วนอีกข้อ ๑ คือ ในมาตรา ๗ นั้นก็เป็นการแก้ไขถ้อยคำ คืออ่านว่า “การระงับคดี การระงับการพิจารณาทัณฑ์ หรือการได้รับการยกเว้น” ตัดคำว่า “เว้น” ออก คือ “ยก” หรือ “เว้น” ก็คือมีความหมายเหมือนกัน อีกตอน ๑

๓๑๘

ก็คือว่า ได้ก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลผู้ได้รับผล คำว่า “บุคคล” และ “ผู้” นั้นก็เป็นเรื่อง
ที่ซ้ำกัน ก็ตัดคำว่า “บุคคล” ออก เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ขอถามมติที่ประชุมครับ
ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยตามที่กรรมการได้แก้ไขมานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบด้วยมี ๙๔ เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยมี ๑ ครั้ง เป็นอันว่าเห็นชอบ

ต่อไปเป็นการพิจารณา ๔.๑ ครับ รายงานการศึกษาปัญหาการปลอมปนผลิต-
ภัณฑ์มันสำปะหลังอัดเม็ด ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วครับ

๑๒๘

เชิญกรรมการครบ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการชี้แจงด้วยครบ
เชิญ

นายคณิน บุญสุวรรณ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคกิจสังคม ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง โดยให้ทำการศึกษาปัญหาการปลอมปนผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังอัดเม็ด ทั้งนี้เพื่อเสนอรายงานต่อที่ประชุมสภา ท่านประธานที่เคารพ มูลเหตุที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอญัตติเพื่อที่จะให้สภานี้ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาปัญหาการปลอมปนผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังดังกล่าวนั้น ก็เนื่องจากว่าเมื่อประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๒๕ ที่ผ่านมานี้ ทางเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ได้ทำการอายัดผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังจำนวน ๒ รายด้วยกัน ในขณะที่กำลังเตรียมการที่จะส่งออกคือผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของบริษัทชัยเจริญ เอ็กซ์พอร์ต อิมพอร์ต จำกัด จำนวนประมาณ ๘๐๐ ตัน แล้วก็ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของบริษัทวรพล จำกัด จำนวนประมาณ ๕,๓๐๐ ตันครับ คณะกรรมการได้ทำการศึกษาปัญหาการปลอมปนมันสำปะหลังดังกล่าวทั้งนี้ นอกจากจะพิจารณาถึงปัญหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับมันสำปะหลังปลอมปนที่อายัดไว้ทั้ง ๒ รายดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการยังได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลู่ทางแล้วก็วิธีการในการที่จะแก้ไขแล้วก็ป้องกันปัญหาการปลอมปนผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่อันอาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคตได้ เพราะว่าการปลอมปนผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพื่อการส่งออกนั้น ได้ก่อให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจของประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง และมีผลทำให้ชาวไร่มันสำปะหลังซึ่งส่วนมากเป็นคนยากจนนั้น ต้องประสบเคราะห์กรรมไปโดยที่ไม่ได้เป็นผู้ก่อขึ้นมา นะครับ จากผลของการศึกษาของคณะกรรมการดังกล่าวนี้ กระผมก็อยากจะเรียนให้ทราบว่า คณะกรรมการดังกล่าวนี้สภาได้มีมติได้ตั้งไว้เป็นคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๕ คนด้วยกัน ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้แต่งตั้งให้ท่าน ส.ส. วัฒนา อัครเวม

เป็นประธานคณะกรรมการ และให้กระผมเป็นเลขานุการของคณะกรรมการครับ จากการศึกษาถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับมันสำปะหลังปลอมปนทั้ง ๒ รายการที่ถูกอายัดไว้ก็ได้ ข้อเท็จจริงตามที่เจ้าหน้าที่ได้มาให้การต่อคณะกรรมการนะครับ โดยที่คณะกรรมการ ก็ได้สอบถามถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติไป ก็ได้ความว่าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังปลอมปนทั้ง ๒ รายการดังกล่าวนี้ นะครับ คือของบริษัทวรพลพาณิชย์ที่ถูกอายัดไว้ที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี กับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่ถูกอายัดไว้ที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีของบริษัทชัยเจริญเอ็กซ์พอร์ต อิมพอร์ต จำกัด นั้นจากการตรวจสอบและการสอบสวนของเจ้าหน้าที่นั้น ในกรณีข้อเท็จจริงนั้น เจ้าหน้าที่จะต้องทำการพิสูจน์และแสวงหาข้อเท็จจริงตลอดจนพยานหลักฐานให้ได้ความจริงว่าเจ้าของสินค้าทั้ง ๒ ราย นะครับ เป็นผู้ลงมือเอาวัตถุดิบเจือปนผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังนั้นหรือไม่ นะครับ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังนั้น โดยรู้อยู่แต่แรกกว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ผลิตมาตรฐานหรือไม่ ทั้งนี้ ถ้าหากปรากฏว่าผู้ครอบครองสินค้านั้นมีเจตนาที่จะปลอมปนสินค้า หรือโดยรู้อยู่แต่แรกกว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ผลิตมาตรฐานแต่มีไว้ในครอบครอง แล้วก็จะต้องมีควมผิดในฐานฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่จากการดำเนินการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ นะครับ ซึ่งคณะกรรมการก็ได้สอบถามก็ได้ ความจริงว่า คณะกรรมการที่ได้ดำเนินการสอบสวนนั้นได้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้วได้สรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือหลักฐานว่าบริษัทวรพลพาณิชย์ จำกัด หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ชัยเจริญพืชผลเอ็กซ์พอร์ต เป็นผู้เอาวัตถุดิบเจือปนในผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่ถูกอายัดไว้ทั้ง ๒ รายการดังกล่าว นะครับ หรือว่ามีไว้ในครอบครองโดยรู้ว่าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังดังกล่าวเป็นสินค้าที่ผลิตผิดมาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทวรพลพาณิชย์ จำกัด ซึ่งครอบครองสินค้าที่ผลิตมาตรฐานดังกล่าวจำนวน ๕,๓๐๐ ตัน กับบริษัทชัยเจริญ เอ็กซ์พอร์ต อิมพอร์ต จำกัด ซึ่งครอบครองสินค้าที่ผลิตผิดมาตรฐานจำนวนประมาณ ๘๐๐ ตันนั้น จะต้องดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงคุณภาพ หรือทำลายสินค้าที่ถูกอายัด แล้วแต่กรณี นะครับ ในกรณีที่จะต้องทำลายสินค้านั้นก็เนื่องจากว่าถ้าหาก

๗๓๐

ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าสินค้าที่ผิดมาตรฐานนั้นมีส่วนผสมเจือปนที่เป็นลักษณะของการปลอมปนมากกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายก็จะต้องทำลายนะครับ โดยในทางปฏิบัติ นั้นกฎหมายก็ได้ให้ปฏิบัติในลักษณะที่อาจจะขอให้ทอนเป็นกอง ๆ เนื่องจากมีปริมาณมากด้วยกัน ทอนเป็นกองละประมาณ ๑๐๐ ตัน แล้วให้เอาแต่ละกองนั้นไปตรวจพิสูจน์ ถ้าหากพบว่ามีส่วนปลอมปนเกินกว่าที่มาตรฐานกำหนดก็ต้องทำลายสินค้าดังกล่าวไปนะครับ ซึ่งทั้ง ๒ รายการดังกล่าวนี้ ก็ปรากฏในภายหลังเมื่อเร็ว ๆ นี้เองนะครับ ว่าจากผลของการดำเนินการของเจ้าหน้าที่แล้ว คณะกรรมการก็ได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่ว่าสำหรับ รายของบริษัทชัยเจริญ อิมพอร์ต เอกซ์พอร์ต จำนวน ๘๐๐ ตันเศษนั้น เจ้าหน้าที่ได้ทำการพิสูจน์ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ามีส่วนที่จะต้องทำลาย คือผิดมาตรฐานไป มีส่วนเจือปนมากกว่ามาตรฐานที่กำหนดในกฎหมายนะครับประมาณ ๖๐๐ ตัน เพราะฉะนั้น จำนวน ๖๐๐ ตันที่ว่านี้ก็จะต้องถูกทำลายไป ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็ได้ดำเนินการทำลายไป โดยการฝัง ฝังจำนวน ๖๐๐ ตัน ส่วนอีก ๒๐๐ ตันนั้นก็ให้ผู้ครอบครอง คือบริษัทชัยเจริญ อิมพอร์ต เอกซ์พอร์ต นั้นนำไปแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องตามมาตรฐานสินค้าดังกล่าวต่อไปนะครับ

ส่วนรายที่ ๒ คือรายของบริษัทวรพลพาณิชย์ จำกัด ซึ่งถูกอายัดไว้ที่สต็อก นั้นมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ ๕,๓๐๐ ตันนะครับ จากผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ที่ได้มา ให้การต่อคณะกรรมการก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เจ้าหน้าที่ได้ทำการพิสูจน์ตรวจสอบมันสำปะหลังกองดังกล่าวแล้ว และพิสูจน์พบว่ามีส่วนเจือปนอยู่ในตอนแรกนะครับที่ทอนเป็นกอง ๆ กองละ ๑๐๐ ตันนั้น ทั้ง ๓ กอง ปรากฏว่าทั้ง ๓ กองก็ผิดมาตรฐานทั้งหมด จึงต้องทำลายไปทั้งหมดนะครับ จึงเหลืออีกประมาณ ๕,๐๐๐ ตัน ซึ่งจะต้องทำการพิสูจน์ตรวจสอบต่อไป ก็ปรากฏว่าทางบริษัทวรพล จำกัด ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ว่ากองที่ถูกอายัดไว้ดังกล่าวนี้ เนื่องจากถูกไฟไหม้ในบางตอน จึงขอร้องให้ทางเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของบริษัทประกันภัยมาตรวจสอบเพื่อที่จะชดใช้ค่าเสียหาย แล้วก็ปรากฏว่าทางบริษัทประกันภัย ซึ่งรับประกันภัยสินค้าดังกล่าวของบริษัทวรพลพาณิชย์ ในวันนั้นก็ได้ชดใช้ค่าเสียหายให้กับบริษัท

บรรพลาณิชย์จำนวนประมาณ ๔ ล้านบาทเศษ แล้วหลังจากนั้นเจ้าของผู้ครอบครองสินค้า ที่ถูกอายัดไว้ดังกล่าว ก็เห็นว่ากองสินค้านี้มีมาตรฐาน ซึ่งผิดไปจากที่กฎหมาย กำหนด คงจะไม่สามารถที่จะแก้ไขอะไรต่อไปได้ จึงเห็นว่าควรจะทำลาย ซึ่งจากรายงานของเจ้าหน้าที่เช่นเดียวกันนะครับ บอกว่ามันสำปะหลังจำนวนรวมทั้งสิ้น ๕,๓๐๐ ตันของบริษัทบรรพลาณิชย์ จำกัด นั้นได้ถูกเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ดำเนินการร่วมกับเจ้าของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังดังกล่าวนี้ฝังไปที่โกดังของบริษัทบรรพลาณิชย์ จำกัด ทั้งนี้ก็เป็น รายงานทั้งหมดที่คณะกรรมการก็ได้ดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงใน ขอบข่ายอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเท่าที่จะทำได้

ส่วนอีกประเด็นหนึ่ง คือประเด็นเกี่ยวกับการศึกษาหาช่องทางในการแก้ไขปัญหา การปลอมปนมันสำปะหลัง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจของประเทศชาติเป็นส่วนรวมนั้น คณะกรรมการก็ได้ทำการปรึกษาหารือกัน และก็ได้เสนอแนะ เป็นข้อเสนอต่าง ๆ รวมหลายประการด้วยกัน ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานที่ได้เสนอต่อที่ประชุมสภาไปแล้ว นะครับ จึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานในเบื้องต้นเพียงแค่นี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น เอา เชิญ ๆ ครับ

นายพลศักดิ์ สุดสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุดสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย ผมมีความข้องใจในข้อ เกี่ยวกับการที่จะตรวจตราให้เรียบร้อยเกี่ยวกับมาตรฐานราคาสินค้าให้เรียบร้อยนั้นว่ามีสิ่ง เจ็บปนนั้นเป็นเหตุที่สุดวิสัย ตามรายงานที่ได้เสนอเข้ามานี้ ผมมีความสงสัยเป็นอย่างยิ่ง ที่ว่าอาจจะเกิดมาจากหัวมันสำปะหลังนั้นไม่เป็นความจริง เพราะผมเป็นเจ้าของรังมัน ไม่ เป็นความจริงแต่ประการใด เมื่อมาถึงโรงงานอัดมันเม็ดนี้ครับมีการปลอมปน ฉะนั้นจึง กล่าวหาว่าเกษตรกรนั้น สิ่งเจ็บปนอาจจะมากับหัวมันสำปะหลังนั้นไม่เป็นความจริงแต่

๗๓๒

อย่างไม่ น่าสนใจทางออกของบริษัทก็กล่าวหาถึงเกษตรกรเท่านั้น ฉะนั้นถ้าหากจะให้ดีที่สุด
 การตรวจมันอัดเม็ดก็ดีไม่ถึงเครื่องมือวิทยาศาสตร์ ของง่ายนิดเดียวเอาเช่นนี้ สิ่งเจือปน
 อย่างอื่นถ้าเป็นทรายแล้วนะครบต้องจมน้ำลงไป ถ้าเป็นเกลบเป็นรำหรืออย่างอื่นแล้วมัน
 ก็ลอยน้ำขึ้นมา ส่วนแบ่งมัน สำปะหลังนั้นมันก็แยกสัดส่วนออกไปไม่ต้องหาเครื่องมือ
 วิทยาศาสตร์แต่อย่างใด เพราะผมได้ชำนาญในการทำมันสำปะหลัง ฉะนั้นบริษัทต่าง ๆ
 ที่กล่าวหาว่าอาจจะเจือปนมาจากหัวมันสำปะหลังก็ได้ อันนี้ไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด
 ความจริงนั้นอยู่ที่โรงงานอัดมันเม็ด โรงงานอัดมันเม็ดนี้ครบผมไปเห็นกับตามมาแล้วหลาย
 โรงที่สุดที่เขาต้องทำเช่นนี้ไหนจะเกลบ ไหนจะรำ ไหนจะเอาขี้เลื่อยมาผสม ผมถามเขา
 เอามาผสมทำไม มันก็คล้าย ๆ มันสำปะหลังนี้แหละ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ทรายขาว ถ้า
 หากว่าเราจะปล่อยให้บริษัทผู้ค้ำมันสำปะหลังส่งออกนอกประเทศได้ทำอย่างนี้หรือกรรมการ
 ผู้ตรวจตราสินค้ามาตรฐานนั้นยังอ่อนแออยู่ ผมว่ามันไม่น่าจะเป็นไปได้ ถ้าอยากจะรักษา
 เสถียรภาพทางเศรษฐกิจการส่งออกแล้วหรือรักษาคุณภาพการส่งออกแล้ว ไม่ต้องหาเครื่อง
 มือวิทยาศาสตร์หรือครบ เอาอย่างที่ผมว่านี้ อย่าไปหลงหลอกเขาง่าย ๆ ใส่วัสดุที่เหลือ
 นั้น ครบที่ว่าเผาไปแล้วนั้นนะมันหายไปด้วยการเผาไฟไหม้มันนั้น ผมว่าการยกยอกถ่ายเท
 สินค้าที่อายุจัดไว้แล้วนั้นมันผิดกฎหมายแล้วครับ ผิดกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สิน แล้วทำไม
 ไม่เอาตัวบุคคลคนนั้นมาดำเนินคดีอาญา ทำไมปล่อยให้ลอยนวลอยู่ได้อย่างนั้น อันนี้
 เป็นผลเสียหายแก่ประเทศชาติบ้านเมืองที่เป็นรายได้ของรัฐ และเป็นผลสะท้อนกลับไปถึง
 ความเดือดร้อนของเกษตรกรเป็นอย่างยิ่ง ปราบให้เข็ดตราบชึ้ครบบุคคลพวกนี้ถ้าหากว่า
 ไม่ปราบบุคคลพวกนี้แล้ว แล้วต่อไปละครบมันจะมีปลอมปนสินค้าอีกหลายชนิดไม่ว่า
 จะแบ่งมันสำปะหลัง ข้าวโพดก็เหมือนมันก็ต้องมีการปลอมปนกันไป ฉะนั้นผมจึงขังใจ
 เป็นอย่างยิ่งที่คณะกรรมการบอกว่าส่วนที่เหลือนั้นได้ถูกไฟเผาไปแล้วเจ้าของบริษัทวรพล
 นั้นได้ขอเงินจากบริษัทประกันภัยให้ค่าชดเชยนั้น อันนี้มีความจริงครบเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘
 มีโรงงานมันตั้งใกล้ ๆ กับโรงงานของผมขายมันไม่ออกแล้วกลางวันแสก ๆ ด้วยครับ แล้ว
 ไฟเผา ไฟเผานายอำเภอก็มาดูมาดูว่าเกิดไฟไหม้ ผมบอกว่าทำไมไม่ดับ ทำไมไม่ดับไฟ
 แล้วกลัวจะไม่ไหม้บ้านเรือนของคนอื่นหรือ ไม่เป็นไร ๆ ไม่ไหม้หรอก ๆ นี้คือเล่ห์เหลี่ยม

ของพ่อค้า เมื่อขายมันไม่ออกก็หาเลห์เหลียม เมื่อถูกอายัดเหมือนกับบริษัทวรพลนี้ก็เหมือนกัน ถ้าถูกอายัดแล้วก็หาวิธีเลห์เหลียมที่จะไม่เอาความผิดมาใส่ตัว ก็ไปหาวิธีการเผาเท่านั้นเองครับ แล้วไปขอเงินจากประกันภัยเพื่อชดเชยรายได้ของตนเพื่อไม่ให้ขาดทุน ฉะนั้นการที่บริษัทวรพลพาณิชย์ จำกัด ได้กระทำไปนั้นผมว่าผิดกฎหมายอย่างแน่นอน แล้วทำไมคณะกรรมการชุดนี้จึงไม่เสนอข้อมูลไปว่าให้เอาบุคคลคนนั้นบริษัทนั้นมาดำเนินคดีเพื่อให้เป็นตัวอย่าง และอย่าให้เป็นเยี่ยงอย่างในการปลอมปนในอนาคตครับ นี่ผมขออภิปรายไว้แค่นี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายบุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น ในฐานะที่เป็น กรรมการวิสามัญที่ได้เดินทางไปศึกษาและกัตุด้วยตัวตัวเองกับคณะกรรมการวิสามัญ ท่านอื่น ๆ ถึงที่ทำการของบริษัทวรพล พาณิชย จำกัด เลขที่ ๑๑/๑๖ หมู่ ๔ ตำบล สัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี กระผมก็อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานและออกจะ เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดหนองคายว่าเจตนาของบริษัทนั้นมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ เพราะว่าการปลอมปนนั้นปลอมปนตั้ง ๕,๓๐๐ ตัน มีปริมาณมากเหลือเกิน ส่วนผลเสียหายต่อเกษตรกรนั้นกระผมก็เห็นด้วยครับที่บ้านกระผมหรือที่บ้านพวกเราชาวชนบททั้งหลายทั้งปวงที่มีอาชีพปลูกลูกมันล้มปะหลังขายไม่ออกก็เพราะพวกพ่อค้าที่เห็นแก่ได้พวกนี้ กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ทำไมกระผมเป็นกรรมการจึงมีความเห็นว่า บริษัทนั้นมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ อันที่ ๑ วิธีปลอมปนนั้นมันแนบเนียนแล้วก็ปริมาณมันมาก กระผมคิดว่าลานมันหรือเกษตรกรที่เขาปลูกลูกมันไม่มีเวลาที่จะมาแม้กระทั่งหามันมาปลอมปนหรอกครับ ส่วนมากเขาขายเป็นหัวมันสด ทีนี้ที่เห็นเจตนาที่เด่นชัดที่สุดก็คือว่า ไอ้โกดังเก็บมันนะครับเขาอ้างว่ามันเกิดไฟไหม้เนื่องจากการสันดาปเพราะการทับถมของมัน และไฟไหม้เป็นหย่อม ๆ อันนี้ท่านประธานกรรมการเองก็ไม่เชื่อ คือคุณวัฒนา อัครเวม ซึ่งเป็นกรรมการวิสามัญของเราก็ไม่เชื่อ และอีกประการหนึ่งเราได้สอบถามเจ้าหน้าที่จากสำนักงานมาตรฐานสินค้าซึ่งอันนี้กระผมจำเป็นจะต้องขอกราบเรียนท่านประธานขอ-

๗๓๔

กล่าวโทษนะครับ กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ผู้มีชื่อดังต่อไปนี้ต่อท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ขอให้ไปพยายามหาทางสอบสวนเอามาลงโทษด้วย กระจกผมจะกล่าวโทษว่าปฏิบัติหน้าที่และละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ มิชอบอย่างไร กระจกผมจะกราบเรียนว่า คณะกรรมการที่ไปได้สอบถามว่าคุณได้ดูแลการฝังนื้ออย่างไร ใกล้ชิดไหม เขาตอบกระจกผมว่าดูแลอย่างใกล้ชิด มีเวรมียามกันพอหลังเลิกงานแล้วเขาพูดเป็นภาษาอังกฤษว่าได้ซีน (Seen) ซีนโกดักกันเรียบริ้อยแล้วค่อยกลับ กระจกผมถามพรรคพวกที่เขาดูว่าไอซีนโกดักนี้เป็นอย่างไร ก็ซิงเชือกครับ ซิงเชือกผ่านโกดักที่มีกอมัน กระจกผมก็ว่าซิงเชือกล้อมรอบโกดักไว้เฉยๆ โดยไม่มีอะไรผนึกปิดเอาแน่นหนาบางครั้งตีตราให้มันเป็นที่ชัดเจนว่าของนั้นเป็นของผิดกฎหมาย กระจกผมก็ไม่รู้ว่ามันจะซีนได้อย่างไร เสร็จแล้วเขาบอกว่าทำลายหมดฝังหมด แต่พวกเราที่ไม่เชื่อครับ เพราะว่ากอดินที่มันขึ้นมากับปริมาณมันที่ลงไปมันไม่น่าจะบรรจุมันได้ถึง ๕,๓๐๐ ตัน เสร็จแล้วเมื่อไม่เชื่อเราก็ไม่พูดได้แต่เพียงสอบถามว่าใช้เวลากี่วันกี่ชั่วโมง คำนวณเวลาตัดทั้งหมด ปริมาตรที่ลงทั้งหมดคือเอาตั้งแต่ที่ว่าหลุม ๒๐ เมตรกว้างนะครับ ยาว ๒๕ เมตร ลึก ๕ เมตรคูณกันไปได้ก็ลูกบาศก์เมตรแล้วมันทั้งหมดจะลงก็ลูกบาศก์เมตร คำนวณดูแล้วมันเป็นไปได้ เมื่อเราไม่เชื่อ ก็มีคนหวังดีจากชาวชลบุรี ชาวระยองครับมารายงานต่อท่านหัวหน้าคณะกรรมการของเราว่า มีมันส่วนหนึ่งถูกขนไปกองไว้ไปซ่อนไว้ในสวนยางนะครับ ไปซ่อนไว้ในสวนยาง เราก็ได้เดินทางไป ไปดูมันนะครับตามที่รายงานนะครับไปจนถึงอำเภอเมือง จังหวัดระยองนะครับ บุกลงไปในป่าลึกมาก กระจกผมก็เสียว ๆ เหมือนกันว่าเพื่อนมันไหลขึ้นมาอีกสักชุด ๒ ชุด สงสัยจะเป็นผีเสื้อเมืองชลบุรีเสียแล้วกระจกผม เพราะว่าเมืองชลบุรีนั้นก็ได้อ่าวว่ามีอุปปีนมากพอสมควร แต่บังเอิญไปกับท่านประธานกรรมการที่มีมือปืนติดไปด้วยและก็มีตำรวจกองปราบนะครับ นำหน้าไปด้วยก็เลยได้เห็นด้วยตาว่ามีกอมันอยู่ กอมันที่ถูกเผาไหม้แล้วกองประมาณสัก ๑๐๐ กว่าตันเห็นจะได้ และมีรอยขนไปบ้าง เมื่อเป็นอย่างนี้ กระจกผมจึงไม่ไว้ใจเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการทำลายมันเหล่านี้ และต่อการรักษามาตรฐานสินค้า กระจกผมค่อนข้างจะแน่ใจว่าเจ้าหน้าที่เหล่านี้มีส่วนได้เสียกับบริษัทนะครับ เพราะฉะนั้นกระจกผมจึงขอกกล่าวโทษ มีใครบ้างขอให้บันทึกเอาไว้ และก็

ขอผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยคือ ๑. นายสกุล หาญสุทธีวรินทร์ นักวิชาการมาตรฐาน
 สิ้นค้า ๗ ๒. นายประเสริฐ เชื้อผู้ดี เจ้าหน้าที่บริหารมาตรฐานสิ้นค้า ๖ ๓. นายอุทัย
 ชูแผน เจ้าหน้าที่บริหารงานมาตรฐานสิ้นค้า ๖ ๔. นายธนากร สิทธิเดช นักวิชาการ
 มาตรฐานสิ้นค้า ๕ นะครับ ๕. นายประเทือง วิริยะจารีย์ เจ้าหน้าที่บริหารงานมาตรฐาน
 สิ้นค้า ๕ แล้วยัง ๖. นายประยูร หักธิการ ช่างภาพ ส่วนอีกเจ้าหน้าที่ฝ่ายหนึ่ง คือ
 เจ้าหน้าที่จากสำนักงานมาตรฐานสิ้นค้าภาคตะวันออก ซึ่งอยู่ที่จังหวัดชลบุรีนั้นนะครับ
 พวกนี้ได้ร่วมสมคบกันด้วย ก็มี ๑ นายเสน่ห์ แสนประสาน เจ้าหน้าที่บริหารงาน-
 มาตรฐานสิ้นค้า ๗ ๒. นายอมรินทร์ คงพันธ์ุ เจ้าหน้าที่งานมาตรฐานสิ้นค้า ๕ ๓. นาย
 จิระ ชาติการ นักวิชาการมาตรฐานสิ้นค้า ๔ ๔. นายก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา นัก-
 วิชาการมาตรฐานสิ้นค้า ๔ ๕. นายสุนทร กล้าแข็ง เจ้าหน้าที่งานมาตรฐานสิ้นค้า ๔
 และ ๖. นายพร การะเกษ พนักงานมาตรฐานสิ้นค้าชั้น ๑ นอกจากนั้นเมื่อพวกกระผม
 และคณะกรรมการมาประชุมกัน ก็มีรองอธิบดีท่านหนึ่งเข้ามาปกป้องคนของตัวเองว่า
 เป็นไปไม่ได้ ไม่มีการทุจริต การปกป้องนั้นทำอย่างน่าเกลียดมากนะครับ ทำอย่างน่า-
 เกลียด กล่าวหาจนกระทั่งคณะกรรมการว่าไม่มีหน้าที่ที่จะต้องไปดูกองมันอะไรถึงขนาด
 นั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ก็ในเมื่อพวกกระผมได้รับการอนุมัติจากสภาแห่งนี้ให้ไป
 ศึกษาดูซิว่ามันปลอมปนจริงไหม และมีเจตนาจริงไหม ก็ไปดูไปเห็นปลอมปนจริง ๆ ส่วน
 จับไม่ได้ไล่ไม่ทันว่าใครเป็นคนปลอมปนเท่านั้นเองว่าบริษัทนี้ปลอมปน หรือปลอมปน
 มาจากที่อื่น ตรงนี้ที่จับไม่ได้ เมื่อจับได้ว่าปลอมปนก็ให้ทำลาย บริษัทก็ทำลายเหมือน
 กัน แต่ทำลายเป็นเพียงส่วนหนึ่ง และส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ
 ควบคุมการทำลายสิ้นค้าซึ่งไม่ได้มาตรฐานเหล่านี้ให้มันหมดสิ้นไป กลับกลายเป็นว่า
 เจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้ปฏิบัติ หรือถ้าปฏิบัติก็ปฏิบัติโดยมิชอบ จึงปล่อยให้มันพวกนี้ขน-
 ย้ายจากจุด ๆ หนึ่ง คืออำเภอสตึกไปตั้งอำเภอเมือง จังหวัดระยอง ระยะทางก็ไกลโข
 เหมือนกันละครับ ชาวบ้านชาวเมืองเขารู้กันทั่ว เมื่อเป็นอย่างนี้ กระผมจึงอยากจะกราบ
 เรียนไว้ให้สภาแห่งนี้ได้ทราบ และให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ทราบ
 ครั้งหนึ่งว่าลูกน้องของท่านปฏิบัติงานกันอย่างนี้หรือครับประเทศชาติจึงจะล่มจม เกษตรกร

๗๓๖

ผู้ปลุกมันก็พากันฉิบหายเพราะขายมันไม่ได้ เนื่องจากว่าต่างประเทศไม่ยอมรับซื้อ ผลที่ตกมาคือผลตกกระทบต่อเศรษฐกิจของชาติเป็นการส่วนรวม กระทบจึงจำเป็นจะต้องกล่าวไว้อย่างนี้อีกชั้นหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

(นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับเรื่องนี้ก็พอแล้วครับ พอแล้วครับ ฯ

นายตรงค์ สิงห์โตทอง (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ตรงค์ สิงห์โตทอง พรรคกิจสังคม ผู้ที่นำเรื่องเสนอในสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่พุธที่ ๒๑ กรกฎาคมครับ โดยเฉพาะเรื่องนี้นะครับ กระทบขอประทานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เหตุการณ์ปลอมปนมันสำปะหลังมันเกิดขึ้นในเขตจังหวัดชลบุรีมาหลายสมัย และมีการกำหนดโทษนะครับ บางครั้งมีมันเทียมอยู่ในโรงงานเพียงไม่ถึง ๑๐ ตัน ก็โดนโทษถึง ๒, ๓ ปี อีกเจ้าหนึ่งนะครับ นายฮังฮั่ว หรือนักโทษตลอดชีวิตเพียงไม่เท่าไร แต่ปัญหาที่มีการเสนอนั้น กระทบก็มีความรู้สึกว่าดังที่เจ้าหน้าที่กองมาตรฐานได้ดำเนินการในเรื่องการจับมันสำปะหลัง กระทบขอกราบเรียนว่า กระทบมีความสนใจเป็นพิเศษ ในฐานะที่กระทบเองเป็นนายกสมาคมชาวไร่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระทบจำเป็นในฐานะที่กระทบผู้แทนราษฎรจำเป็นจะต้องมากราบเรียนและเสนอจนกระทั่งตั้งกรรมธิการวิสามัญขึ้นได้รับมอบหมายในสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ เราก็ติดตามมาตลอดเวลานะครับ มันมีข่าวสืบสวนว่าขายอยู่พอสมควรในการจับมันสำปะหลัง หรือการควบคุมดูแลมันสำปะหลัง ของบริษัทวรพลที่ ๕,๓๐๐ ตัน ความจริงแล้วคณะกรรมการได้สอบสวนในรายงานการประชุมมีอยู่ว่า ๖,๐๐๐ กว่าตันครับ แต่เมื่อเอากันจริงมี ๕,๓๐๐ ตัน เออละ ๕,๓๐๐ ตันก็ ๕,๓๐๐ ตัน แต่เมื่อเราสืบสวนทวนความกันมาแล้วอะไรแล้วท่านคณะกรรมการท่านประธาน วัฒนา อัศวเหมม ขอกราบเรียนในที่นี้ ท่านก็ได้ชี้แจงถึงปัญหาประเด็นต่าง ๆ นะครับ ที่ได้สอบสวนกันมา แต่ความเคลือบแคลงความสงสัยก็ยังมีอยู่ในตัวกระทบเองซึ่งเป็นคณะกรรมการร่วมด้วย จากกรณีปัญหาที่เราจับหรือว่ากรตรตรวจพบนั้นมี ๒ บริษัท บริษัทไทยเจริญ

พืชผล เอ็กซ์พอร์ต ซึ่งอยู่ในจังหวัดชลบุรี ๘๐๐ ตันนะครับ บริษัทวรพลพาณิชย์ จำกัด ๕,๓๐๐ ตัน สำหรับบริษัทไทยเจริญพืชผล เอ็กซ์พอร์ต ได้มีการตรวจถ่ายกองกันไปแล้ว ตรวจกัน ปรากฏว่าปลอมปนไป ๖๐๐ ตัน แต่เจ้าหน้าที่กองมาตรฐานสินค้าได้ทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดให้มาร่วมในการฝัง อันนี้ก็มีเจ้าหน้าที่พาณิชย์จังหวัดและอุตสาหกรรมจังหวัดและสื่อมวลชนได้ร่วมกันมาเป็นสักขีพยานในการฝัง อันนี้เราก็ถือว่ามีทุกฝ่ายเข้ามา ร่วม แต่บริษัทวรพลไม่ได้แจ้งให้ผู้ว่าราชการ คือฝังแล้วไปแจ้งด้วยวาจา แต่บริษัทของ ไทยเจริญนั้น ได้เป็นลายลักษณ์อักษรถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีนะครับ บริษัทของ วรพลนั้นขอทราบเรียนด้วยนะครับว่า ฝังแล้วถึงไปแจ้งฝังวันที่ ๘ ที่ ๙ ไปแจ้ง กระผม ขอทราบเรียนว่ามีเลศนัย คำว่า “มีเลศนัย” ในที่นี้หมายความว่าทำไมบริษัทอีกบริษัทหนึ่ง ถึงมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายจังหวัดเข้าไปร่วม แต่อีกบริษัทหนึ่งทำไมไม่มีเจ้าหน้าที่จังหวัดไปร่วม สาเหตุมีหลายสาเหตุครับ อย่างกรณีที่บริษัทวรพลที่กระผมสงสัยหรือว่าที่พวกเราเคลือบ แคลงใจกันอยู่นั้น จากเรื่องการแยกกองในวันที่ ๒๗ สิงหาคม แยกกองกันพิสูจน์ก็ หมายความว่าแยกกองละ ๑๐๐ ตัน จากตัวอย่างไปพิสูจน์กัน ก็ยังไม่รู้ว่าปนหรือไม่ปน ปลอมหรือไม่ปลอม แต่พอวันที่ ๓๐ ไฟเกิดไหม้ ไหม้ที่โรงงานไหม้กัน ๓ วัน แล้วถึง ไปแจ้งเจ้าหน้าที่ ไปแจ้งตำรวจ อันนี้เป็นการยืนยันได้ครับ ไปแจ้งตำรวจว่าไฟไหม้ แต่ อยากรู้แล้วแต่ในสาเหตุมูลเหตุต่าง ๆ นั้น กระผมสตั้บรับฟังมาในฐานะเป็นผู้แทน ราษฎรจังหวัดชลบุรี มีข่าวว่าลือกันในหมู่มัน สำปะหลังทั้งชาวไร่ทั้งโรงงานว่าคณะ กรรมการพิจารณาเรื่องมีการรับสินจ้างรางวัล เพราะฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ มันติดตามมา ตอนหลังนี้เราก็มีการเคลือบแคลงใจการฝังนั้นตามที่คณะกรรมการได้ทราบเรียนไปเมื่อ สักครู่นี้แล้วว่าการฝังนั้นเป็นการชี้ชัดว่าเราคณะกรรมการนั้นไม่สามารถจะไปซุกไปคู้ย อะไรได้ทั้งสิ้น เมื่อได้สอบสวนทวนความกับเจ้าหน้าที่แล้วที่ไปกัน ก็บอกว่าฝังทุกเมตร อันนี้เราก็ได้ตรวจดูหลุมฝังอะไรต่าง ๆ แต่อัตราส่วน ๒๐ เมตร กับ ๒๕ เมตร และลึก ๕ เมตรเท่านั้น เอละครับ เอามัน ๕,๓๐๐ ตันไปลองดูได้ มันได้ราว ๑,๐๐๐ กว่าตัน เท่านั้นเอง ไม่อยากพูด ไม่อยากจะชี้แจงในที่นี้ว่าอันนั้นเป็นเรื่องที่นอกเหนือกว่าความ รู้สึก แต่เราก็ต้องยอมรับ แต่มีคนมาบอกว่ามันนี้ได้ถ่ายเทเข้าไปอยู่จังหวัดระยอง และ

๗๓๘

นำไปด้วยอันนี้ละครับตามข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ได้ลงมาแล้วก็คุณคณินต่าง ๆ อะไรวุ่นวายต่าง ๆ นั้นถ้าเขามาบอกเราไม่ไปดูเราจะเห็นหรือครับ เราเพียงแค่ไปดูให้รู้เท่านั้นเอง แต่เมื่อไปดูแล้วก็พบ ห่างไปจากที่ทำการฝั่งนั้นราว ๆ ๒๐ หรือ ๓๐ กิโลเมตรเท่านั้นเอง เราก็ไปพบกองมันนะครับ กองมันเป็นสีน้ำตาลแสดงว่ามันนั้นเราก็วิงัยไม่ได้ว่ามันจะเผาหรือไม่เผาแต่สีมันบอกเหตุอยู่ว่าเผา นะครับ เป็นมันที่ขาดคุณภาพแล้วเผาไว้แล้วด้วย แต่ที่ส่วนที่เขามาแจ้งนั้นเขาบอกว่าได้มีการเอาไปปนกันเพื่อจะทำการส่ง เวลานั้นมันขายดีเหลือเกิน เรือมาตั้ง ๓๐ กว่าลำ มารออยู่ที่เกาะสีชังนะครับ อะไรร่าง ๆ เหล่านี้ นะครับ นี่เป็นเรื่องที่เคลือบแคลงใจ เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจในเรื่องการมันสำปะหลังนั้นเราต้องยอมรับในสภาพข้อเท็จจริงว่า เวลานั้นราคาหัวมันกำลังดี ตามที่กระผมได้ขอเรียนหรือว่าได้กราบเรียนเป็นขั้นต้นนั้น คือหมายความว่าเรายื่นอุทิศโดยลงชื่อกันมานั้น มันตอนระยะนั้น กิโลกรัมละ ๓๐-๔๐ สตางค์ เวลานั้นขึ้นไปอีก ๑ บาท ๑๐ สตางค์ ๑ บาท ๒๐ สตางค์ ไม่ทราบว่าความดีอันนี้จะเป็นของคณะกรรมการหรือไม่ หรือการพิจารณาหรือไม่ กระผมจะไม่กราบเรียนในที่นี้ ผมก็อยากจะเล่าความเดิมสักนิดหนึ่งนะครับ ในฐานะที่ผมสัมผัสกับเรื่องนี้มาตลอดเวลา กระผมขอกราบเรียนเรื่องมันสำปะหลังในจังหวัดชลบุรี ในการที่มันราคาตกมานั้นต่อเนื่องจากปัญหาในการปลอมปน ผมครับเคยเอามันสำปะหลังมาเผาที่หน้าศาลากลางจังหวัดชลบุรี จากราคาตกลงมาเหลือบาทหนึ่ง ๑๐ กว่าบาทแล้วเราก็เผามันกันจนกระทั่งต่างประเทศเข้าใจว่าเรานั้นได้มีการปลอมแปลงปน แต่ว่าต่อเนื้อมากก็เป็นระยะเป็นขั้นเป็นตอนมีการจับกัน มีการลงโทษกัน มีการอะไรกัน ก็รู้สึกว่ายู่ในสภาพที่แน่นอนครับ ก็ดีขึ้น แต่ในขณะนี้เหตุการณ์นั้น เรากำลังขายมันได้ราคาในปัจจุบันนี้ และก็มาเกิดปัญหาอย่างนี้ กระผมในฐานะเป็น กรรมการและเป็นผู้เสนออุทิศตัวอันนี้เข้ามา ด้วยความเจตนา ด้วยความบริสุทธิ์ใจ จริงจังที่ผมเองเป็นเกษตรกรคนหนึ่งอยู่กับไร่มันและไร่อ้อย ก็จำเป็นเหลือเกินที่จะขอกราบเรียนในสภานี้ ไว้เป็นแนวทางว่าการที่ท่านกรรมการได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ได้กล่าวหาเน้นหนักของเจ้าหน้าที่ลงไปนั้น และกระผมเองก็ได้รับเช่นเดียวกับคณะกรรมการเหมือนกัน คือหมายความว่าได้ถูกการบิดเบือนข้อเท็จจริงบางสิ่งบางอย่างไป แต่ ๒ หู

ผมนี้เต็มไปด้วยความตำหนิของประชาชนนะครับ ทั้งชาวไร่ได้ถูกตำหนิมาในลักษณะที่ว่า จะมีการรู้จักกัน อะไรกัน ฉะนั้นขอกราบเรียนในที่ประชุมนี้ด้วยนะครับ เพราะในฐานะที่เป็นคณะกรรมการ และมีความห่วงใยเป็นอย่างมากในด้านเศรษฐกิจด้านนี้และด้วยเจตนารมณ์ของตัวเอง ขอกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจ เห็นเศรษฐกิจของบ้านเมืองนั้นเป็นสิ่งที่ความปรารถนาของกระผม อยากจะให้มิชข้อเสียดังกล่าวในการที่มีคุณภาพของสินค้าด้านนี้ออกไปสู่ต่างประเทศ เพราะกระผมไปต่างประเทศมาแล้ว ได้รับเชิญจากเนเธอร์แลนด์ ประเทศตลาดร่วมยุโรปมาแล้ว ถูกการต่อว่ามาว่าเขาไม่ได้ซื้อทราย เขาซื้อมันสำปะหลัง เขาเอาทรายขึ้นมาให้ดู เขาบอกว่าทรายเมืองเขาก็มี เรื่องอะไรจะซื้อทรายเมืองไทยไป กระผมถูกต่อว่ามาแล้ว และถูกต่อว่าก็คือ คุณดู่ ณ บางน้อย อำนวยการอิมพอร์ต ขออ้างอิงเลยครับ ไปด้วยกันนะครับ อันนี้ก็ขอกราบเรียนด้วยขอให้ที่ประชุมนี้ นะครับ ที่ผมได้กราบเรียนมานี้ก็ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และด้วยความยึดมั่นในตัวเองนะครับ ก็ขอเล่าเพียงสรุปย่อ ๆ เพราะเวลาล่วงเลยมามากพอสมควร ขอกราบเรียนแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาสั้น ๆ นิด ๆ เถอะครับเวลาจวนแจแล้ว

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมบุญเทียม เขมาภิรัตน์ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณคณะกรรมการและก็ต้องขอชมเชยที่ได้ทำหน้าที่นี้ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และก็เกี่ยวกับเศรษฐกิจของบ้านของเมือง เกี่ยวกับข้อเสียดังกล่าวของประเทศไทย ที่ผมต้องกล่าวอย่างนี้เพราะว่าในฐานะที่เป็นกรรมการไอโป (AIPO) ได้มีโอกาสไปร่วมประชุมกับอี.อี.ซี. (E.E.C.) สภายุโรปเขา เราก็ได้พูดกันเรื่องนี้ เพราะทางยุโรปนั้นเขาอยากจะตัดโควต้ามันสำปะหลัง ประเทศที่เขาต่อต้านอย่างเช่นประเทศฝรั่งเศส เขามีการรณรงค์ต่อต้านสินค้าออกของเราอย่างมาก เวลาประชุมกับเขาเขาก็ต่อว่าเรื่องอย่างที่ท่านกรรมการตรงนี้ได้บอกไว้ และเราก็ไม่รู้จะพูดกับเขาอย่างไร เราก็ได้แต่พูดให้เขาได้เห็นได้เข้าใจว่าสถานการณ์ของบ้านเมืองเรานั้น เรื่องของเศรษฐกิจก็มีความสำคัญที่จะก่อให้เกิดความมั่นคงกับประเทศ ในเมื่อประเทศเรานั้นมีประเทศข้างบ้านที่มีกำลังจ่ออยู่ ก็ขอให้เขาได้

๗๔๐

เห็นใจ เขาก็พยายามช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับทางฝ่ายไทยเราด้วยที่จะต้องทำให้ไม่มีสินค้าปลอมปนไปขายเขา จะทำให้ชื่อเสียงของเราเสียหายไปหน้าที่ของกรมการค้าที่ได้ทำมานั้นก็เป็นหน้าที่ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญที่มีอยู่ แต่ว่าทางรัฐบาลน่าจะจะได้สนองสนใจและทำหน้าที่ให้เต็มที่กว่านี้ ข้าราชการประจำมักจะต่อว่าแล้วก็บอกว่ากรมการค้ามีหน้าที่อะไร ทั้งๆ ที่ตัวเองนั้นไม่รู้เลยว่าหน้าที่ของสถานนั้นคือหน้าที่ของการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของรัฐบาล เวลากรมการค้าเข้าไปทำงานไปดูแล้วทำถูกต้องหรือไม่ เสียผลประโยชน์หรือไม่ ก็มักจะหาว่าไปก้าวก่าย ซึ่งผมก็อยากที่จะฝากในที่นี้ให้ทางรัฐบาลได้ไปบอกกับข้าราชการประจำด้วยว่า หน้าที่นี้เป็นหน้าที่สำคัญของสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องทำงานให้กับประชาชน ผมได้พยายามเสนอกฎหมายที่จะให้อำนาจหน้าที่ของกรมการค้าให้เหมือนกับประเทศข้างบ้านที่เขาเจริญแล้ว แต่ว่าก็ยังไม่สามารถผ่านกรมการค้าวินิจฉัยร่างได้ ก็หวังว่าในสมัยหน้าจะมีโอกาส ก็ขอขอบคุณกรมการค้าไว้ในที่นี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายประยูร สุรนิวศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรมการค้า กรมประมง ประยูร สุรนิวศ์ จากอุดรธานี สังกัดพรรคชาติประชาธิปไตย กรมผมได้ฟัง คณะกรรมการแถลงต่อสภาแห่งนี้ และได้ฟัง ส่วนมากมีข้อสงสัยในคำแถลงของคณะกรรมการ บางท่านก็บอกว่าข้าพเจ้าได้ยินอยู่เต็มหู ข้าพเจ้าได้ยินว่าคนนั้นแล้วอย่างนั้น แล้วอย่างนี้พระพุทธรเจ้าได้ตรัสไว้เมื่อ ๒๕๐๐ ปี ล่วงมาแล้ว ในกาลามสูตร ๑๐ ประการ อย่างฟังเชื่อในสิ่งที่คนเขาเล่ามาเช่นนั้น มันจะมีอะไรแอบแฝงอยู่ครั้งนี้หรือไม่ มีกรรมการท่านหนึ่งบอกว่า บริษัทวรพลนั้น มีมันปลอมอยู่ ๕,๓๐๐ ตัน ท่านมีวิธีตรวจนับอย่างไร ถึงได้ครบ ๕,๓๐๐ ตัน ท่านใช้วิธี แซมปลิง (Sampling) อย่างไรในการตรวจอันนั้นท่านเอา ๕,๓๐๐ ตันนั้นมานับ มาตรวจแต่ละกิโลกรัม อย่างนั้นหรือ หรือตรวจแต่ละเม็ด อย่างนั้นหรือท่านใช้ทฤษฎีอะไรในการที่จะไปตรวจสอบและสรุปลงไปว่า ๕,๓๐๐ ตันนั้นคือมันปลอม บริษัทไทยเจริญพืชผลนั้น ๘๐๐ ตัน ท่านเอา ๘๐๐ ตันนั้นมาเช็คทุกกิโลกรัมทุกตันอย่างนั้นหรือ เขามีวิธีการที่จะ แซมปลิงครับที่จะตรวจสอบไม่ใช่ที่ท่านได้มา

๑ เหมือนกับโจทย์เลข เราออกเลขให้นักเรียนทำ ๑๐ ข้อ เขาทำถูก ๙ ข้อ แต่ผิด ๑ ข้อ ท่านไปย่ำแต่ข้อที่ผิดเท่านั้น ข้อที่ถูก ๙ ข้อท่านไม่ได้พูดถึงเลย ข้อนั้นมันทำผิดอย่างนั้น สะกดก็ผิดเขียนเครื่องหมายบวก (+) ก็ผิด ใส่เครื่องหมายเท่ากับ (=) ก็ผิดแต่อีก ๙ ข้อ ที่ถูกนั้นในเกณฑ์การตัดสินทั่วไปเขาให้เกียรตินิยมนะครับ การในครั้งนี้นักคิดที่ยื่นมาใน ครั้งกระโน้นมันมีการเมืองแอบแฝงกันอยู่ กระผมขอกราบเรียนถามกรรมการว่า ที่ท่าน รายงานว่า ๕,๓๐๐ ต้นนั้นทำด้วยวิธีตรวจเช็คอย่างไร หรือว่าเขาบอกท่านมาว่าอย่างนั้น ท่านไปตรวจสอบอย่างไรการตรวจสอบนั้นถึงจะเรียกว่ามันถูกต้องอย่างนั้น ได้ยินคนนั้น เต็มหูว่าคนนั้นพูดว่าอย่างนั้น พระพุทธเจ้าสั่งสอนแล้วว่าในกาลามสูตร คนพูดเช่นนั้น ไม่จำเป็นต้องเชื่อ ตำราพูดอย่างนั้นไม่จำเป็นต้องเชื่อ เชื่อในเหตุและผลด้วยวิธีการตาม หลักวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้องเท่านั้น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานเพียงแค่นี้ครับ ขอบ คุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอนิดเดียวนะครับ พุด ๒
 หนแล้วก็เอาแต่น้อยหน่อยครับ

นายพลศักดิ์ สุธสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุธสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย กระผมมีความสงสัย เป็นอย่างยิ่ง แต่ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณท่านกรรมการโดยเอาข้อมูลต่างๆ มาแจ้งใน รัฐสภานี้ แต่กระผมสงสัยเหลือเกินว่ามัน ๘๐๐ ต้นเศษนั้น ทำลายไป ๖๐๐ ต้นไปฝั่ง โดยนำไปฝั่ง ขุดหลุมฝัง อันนี้ครับท่านไปดูกับตาท่านหรือไม่ถ้าไปดูด้วยตานะครับ มัน ๖๐๐ ต้นแน่ๆ ครับ มันต้องขุดดินกว้างไม่น้อยกว่า ๑ ตารางไร่ ลึก ๑ เมตร จึงจะฝังมัน ๖๐๐ ต้นนี้ได้ แล้วก็ทำไมจึงให้เขาอำพรางท่านได้ แล้วส่วนบริษัทที่ว่าเผาไปนั้นก็ไหม้ เป็นหย่อมๆ นั่นก็ท่านกรรมการท่านหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่ปรึกษาพรรคท่าน บอกว่าท่านไม่เชื่อ นี่เป็นความจริง เป็นเจตนาชัดๆ ของพ่อค้าคนนั้น สมคบกับข้าราชการ คงจะทำลายทรัพย์สินส่วนที่ได้อายุัดไว้ นั้นให้พ้นการกระทำคามผิด ฉะนั้นกระผมจึง ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล แต่เสียใจเหลือเกินวันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ไม่มา แล้วท่านจะเลี้ยงไว้ทำไมคนหย่อมคนนิดเดียวเท่านั้นท่านจะไป

๓๔๒

เลี้ยงไว้ทำไม ท่านจะเลี้ยงไว้ทำลายเศรษฐกิจของประเทศชาติกันอย่างไรหรือ ท่านไม่
 คำนึงถึงคน ๔๘ ล้านคนหรือ ไอ้คนหยิบมือเดียวไล่ออกไปซิครับเรียกว่าสมคบหรือว่าสมรู้
 เป็นใจกับพ่อค้า เอามันไปฝังนะมันไม่มีความหมายหรอกครับ มันต้องเผาคือหน้าหลักฐาน
 พยานจึงเรียกว่าทำลายทรัพย์สิน เอาไปฝังอำพรางที่ว่าไฟไหม้เป็นหย่อม ๆ ก็อำพราง ฉะนั้น
 กระทบจึงขอเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๗พณฯ รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ อย่าให้บุคคลเจ้าพวกนี้อยู่ในแผ่นดินไทย ทำลายเศรษฐกิจ
 สมคบหรือสมรู้เป็นใจกับพ่อค้าทำลายเศรษฐกิจของชาติ ทำลายรายได้ของประชาชน
 ฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ที่คณะกรรมการได้นำมานี้เป็นความจริงกันทั้งนั้น แล้วคนหยิบมือ
 เดียวท่านจะเลี้ยงไว้ทำไม ต้องสอบสวนถึงเรื่องวินัยซิครับเอาไปฝังแล้วมันมีความหมาย
 ไหม แล้วไปตรวจดูสภาพว่า ๖๐๐ ตันนี้มันเป็นจำนวนลึกเท่าไร ตื้นเท่าไร กว้างเท่าไร
 ยาวเท่าไร ฝังไว้ทำไม ทำไมไม่เผาเอาเผาไฟต่อหน้าหลักฐานพยาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ก็ผู้ว่าราชการจังหวัด มีพาณิชย์จังหวัด เผาคือหน้ากันซิครับ จึงแสดงเจตนาบริสุทธิ์ของ
 คณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายกองมาตรฐานราคาสินค้า นี้แสดงว่าสมรู้เป็นใจกับพ่อค้า ฉะนั้นกระทบ
 จึงขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๗พณฯ รัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงพาณิชย์อย่าเลี้ยงบุคคลหยิบมือเดียวไว้ทำลายชาติบ้านเมืองทำลายเศรษฐกิจ
 ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าได้พูดกันมาพอสมควร
 แล้วครับแหม กรรมการก็ไม่น่าจะชี้แจงให้ยืดยาวยุ่งยากไปอีก

นายรณรงค์ มัลลานนท์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบ
 รณรงค์ มัลลานนท์ ส.ส. จังหวัดฉะเชิงเทราครับ กระทบต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่าง
 ยิ่งสำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรคประชากรไทยซึ่งได้กราบเรียนชี้แจงในที่ประชุม
 นี้ด้วยเหตุด้วยผลที่เห็นใจคณะกรรมการได้ออกไปทำงานด้วยความสุจริตใจและจริงจัง
 เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและเศรษฐกิจอันมั่นคง แต่ในโอกาสเดียวกันกระทบเสียใจ
 อย่างยิ่งที่มีสมาชิกสภาผู้แทนบางท่านได้กล่าวโทษกรรมการวิสามัญว่ามีเหตุผลอย่างไรใน
 การตรวจเช็คมันปลอมปนจำนวนตั้ง ๕,๐๐๐ กว่าตันนั้น จะดูด้วยสายตาหรือจะวัดกันด้วย

ปริมาณอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ กระผมซึ่งปัญญาชนรวมทั้งกรรมาธิการหลายท่าน
 ที่ไปดูด้วยกันนั้นหลายลูกตาไม่ใช่ตาเดียว แต่การมองเห็นไม่ใช่จำนวน ๕,๓๐๐ ตัน
 กระผมขอกราบเรียนชี้แจงในที่นี้ว่าอาจจะมากกว่านั้นด้วยซ้ำไป แต่การตรวจที่ออกมาเป็น
 ตัวเลขถึง ๕,๓๐๐ ตันนั้น เป็นการตรวจเช็คของเจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์ ไม่ใช่เป็นการ
 ตรวจเช็คของคณะกรรมการขอเรียนชี้แจงในที่นี้ ท่านประธานที่เคารพ พวกเราทำงาน
 ด้วยความสุจริตใจ ไม่ได้มีสิ่งใดมาเคลือบแฝงในจิตใจและได้รับผลประโยชน์จากใครทั้งสิ้น
 การทำงานครั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ ปกป้องผู้ที่ได้กระทำความดีเท่านั้น เรา
 จะทำลายผู้ที่ทำลายเศรษฐกิจของประเทศชาติ นายฮังฮัวได้ถูกศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิต
 ในกรณีเดียวกันนี้ด้วย มันเพียงไม่กี่ร้อยตันด้วยซ้ำไป ท่านนายกสมาคมพ่อค้ามันนังอยู่
 คือ คุณตรงค์ สิงห์โตทอง ได้เคยเผามันเป็นที่ออจาวแห่งประเทศไทยมาแล้วที่ชลบุรี และ
 เราอยู่ในชนบทรรมนิยมประเพณีอันเดียวกัน มีรัฐธรรมนูญอันเดียวกันที่ใช้อยู่ในขณะนี้
 และอยู่ในประเทศไทยด้วย ไม่ใช่ต่างประเทศด้วย แต่ทำไมผู้กระทำความผิดซึ่งได้ระบุว่า
 มันนี้ปลอมปนจริง ๆ แล้วถึงจะต้องเอาไปฝังไปเผาทั้งนั้นไม่มีความผิดในกฎหมายที่ใช้กับ
 คนที่กำลังติดคุกติดตารางอยู่ นายฮังฮัวยังติดอยู่เดี๋ยวนี เราไม่มีเจตนาจะเอาพ่อค้าผู้กระ
 ทำความผิดนั้นไปถึงชีวิตหรือถึงอะไรหรอกครับ แต่เราเห็นวโน้มไปถึงบรรดาพวกชาวไร่
 ที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากการขายมันไม่ออก มันเป็นเรื่องปัญหาเศรษฐกิจของ
 ประเทศชาตินะครับ ท่านประธานที่เคารพ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยแล้วเราไปทำงานนี้ควักเงิน
 ส่วนตัวครับ แต่ละท่านนี้ไปโดยใช้เงินส่วนตัวกันทั้งนั้น เพื่อให้ผลประโยชน์นั้นได้เกิด
 อย่างแท้จริงได้เกิดความเป็นธรรมกับชาวไร่ เราทำงานกันไม่ได้เห็นแก่เหน็ดแก่เหนื่อยและ
 ไม่ได้ปกป้องฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด กระผมเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่กรรมาธิการชุดนี้นั้นได้ทำด้วย
 ความสุจริตใจ แต่ว่าภาพพจน์ที่มองออกมานั้น ในลักษณะของกรรมาธิการนั้นมีเจตนาที่
 ไม่บริสุทธิ์ กลั่นแกล้งบุคคลที่ได้กระทำการค้าเพื่อประโยชน์ของตัวเอง เราไม่สามารถจะ
 ทำเช่นนั้นได้นะครับ กระผมขอกราบเรียนด้วยความสุจริตใจ คณะกรรมาธิการนั้นเราทำ
 ด้วยความสุจริตใจมิได้มีสิ่งใดเคลือบแฝง ขอประทานกราบเรียนท่านนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พวกกันมาพอสมควรแล้วกระ
 ผมขอมติที่ประชุมนะครับว่าควรจะอภิปรายต่อไปหรือไม่ หรือควรจะจบกันได้แล้วครับ

๗๔๔

ร้อยตรี ประพาส ลิ้มประพันธ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมต้องขอขอบคุณคณะกรรมการที่ได้เข้าไปศึกษาถึงเกี่ยวกับการปลอมปนมันสำปะหลังในครั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์เองไม่ได้นิ่งนอนใจและได้ดำเนินการทุกประการในการที่จะให้การค้ำขายของมันสำปะหลังเป็นไปอย่างราบรื่น เมื่อเราได้พบว่าพ่อค้าคนใดทำการปลอมปน เราก็ได้ทำการจับกุม ซึ่งท่านทั้งหลายก็ได้ทราบอยู่แล้ว สำหรับที่มีข่าวว่าเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์จะมีการทุจริตนั้น ทางกระทรวงได้ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงไปแล้ว และปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดมีความผิดตามที่ได้มีข่าว เราก็จะจัดการอย่างเด็ดขาด กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ในการดำเนินการของกระทรวงพาณิชย์ในระยะนั้นเราได้พยายามทุกวิถีทางที่จัดระบบการค้ำให้อยู่ในระบบที่ถูกที่ควรแล้วก็สุจริตยุติธรรมและได้เป็นประโยชน์กับทุก ๆ ฝ่ายไม่ว่าจะเป็นชาวไร่ พ่อค้า และผู้ส่งออกทั้งหมด ท่านจะสังเกตเห็นว่าในช่วงระยะที่ผ่านมากระทรวงพาณิชย์ได้สามารถให้ชาวไร่ได้รับเงินจากหัวมันสำปะหลังเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากเกินกว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจากตัวเลขจะเห็นว่าในปีก่อน ๆ นั้นชาวไร่สามารถขายหัวมันได้ได้เพียง ๒๐, ๓๐, ๔๐ สตางค์เท่านั้น แต่ปัจจุบันนี้ชาวไร่หลังจากที่เราได้จัดระบบการค้ำมันสำปะหลังแล้วก็มีกำไรจากกับทาง อ.อี.ซี. และตลาดอื่น ๆ ด้วยนั้น ทำให้ตอนนี้ชาวไร่สามารถจะขายหัวมันสำปะหลังได้ ๙๙ สตางค์ ถึง ๑ บาท ๒๐ สตางค์ ขณะนี้ กระผมขอกราบเรียนยืนยันในที่นี้ว่า กระทรวงพาณิชย์พยายามในทุกวิถีทางที่จะให้ทุกอย่างเป็นไปตามที่ถูกที่ควรและสุจริตยุติธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

นายวัฒนา อัครวิกรม (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายวัฒนา อัครวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะกรรมการก่อนอื่นนั้นผมอยากจะกราบเรียนเกี่ยวกับเรื่องมันสำปะหลังนี้ ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการชุดนี้ กรรมการชุดนี้สังเกตเห็นเรื่องมันสำปะหลังนี้เป็นสิ่งสำคัญเป็นสินค้าขายออกกรองจากข้าว บางปีก็เหนือข้าวซึ่งทำเงินให้ประเทศไทยในจำนวนเป็นหมื่น ๆ ล้าน สิ่งที่สำคัญที่สุดในเรื่องกรรมการชุดนี้น่าจะจบลงไปเมื่อสมัยที่ประชุมสมัย

สามัญอยู่แล้วนะครับ ที่นี้ปัญหาเมื่อเราทำรายงานมาถึงสภาตามที่เลขานุการของกรรมธิการ
ได้รายงานให้สภาได้ทราบ แต่ผลดังที่รายงานท่านได้มีอยู่ในมือทุกท่านแล้วที่อ่านไปแล้ว
แต่ต่อมาสภาไม่ได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้เนื่องจากปิดสมัยประชุมไป ในปัจจุบันก็ถือว่า
เมื่อยังไม่ได้รายงานสภาผู้แทนราษฎร หน้าที่ของกรรมธิการก็ยังไม่สิ้นสุดลงนะครับ ดังนั้น
ก็มีประชาชนรวมทั้งสื่อมวลชนจำนวนมากมายำทำหนังสือมาที่สภาผู้แทนราษฎรนะครับ ผล
ในหนังสือได้พิจารณากันอยู่แล้วว่าหนังสือแต่ละฉบับมันเป็นผลเสียหายแก่สภาแห่งนี้
อย่างมากมายรวมทั้งกรรมธิการ ยกตัวอย่างเช่นสภาโดยกรรมธิการได้ดำเนินการเกี่ยวกับ
เรื่องมันสำปะหลัง ก็มีจดหมายมาไม่ใช่ถึงผมนะครับ ถึงสภาผู้แทนราษฎรโดยผ่านเข้าไป
สภาให้กรรมธิการพิจารณาว่าคณะกรรมการชุดนี้ ได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องมันสำปะหลัง คำว่า
“อ้อซ่า” ก็มี “จำนวนเป็นแสน” ก็มี “เป็นหมื่น” ก็มี และก็มีการบอกกล่าวต่าง ๆ มาว่า
มันสำปะหลังที่ทางกระทรวงพาณิชย์นั้นได้เอาตัดไว้ได้เกิดไฟไหม้ และเมื่อเกิดไฟไหม้ก็เกิด
การไปฝั่ง เมื่อเกิดการฝั่งแล้วก็บอกว่าฝั่งไม่ครบจำนวน ผมคิดว่าในฐานะประธานกรรม
ธิการชุดนี้ก็มีหน้าที่ครับจะต้องเรียกประชุมแล้วก็ใช้สิทธิ์ในการเป็นกรรมธิการสามารถ
เพราะเรื่องนี้ยังไม่ได้รายงานในที่ประชุมนะครับก็เรียกประชุมกันแล้ว ผลยุติออกมาว่าเรา
ต้องไปดูการทำลายมันสำปะหลัง ๑. ไฟไหม้ ๒. มันต่าง ๆ ที่ฝั่งไปนั้นฝั่งจริงหรือไม่
นี่เป็นหน้าที่กรรมธิการในมติที่ประชุมกรรมธิการนั้นได้อนุมัติให้เดินทางไปดูมัน
ทำลายมันสำปะหลังนั้นนะครับ เมื่อไปถึงครับเราให้เกียรติเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะ
กระทรวงพาณิชย์ ได้มีกรรมธิการหลายท่านสงสัยว่า หลุม บ่อที่ขุดขึ้นมาแล้วฝังมันนั้น
มันฝังได้ครบถ้วนจำนวน ๕,๓๐๐ ตันหรือไม่ ผมขอทราบเรียนในฐานะที่ผมเป็นนักก่อสร้าง
และในฐานะที่ค้ำมันมาด้วย ผมกล้ายืนยันว่าไม่ถึง ๕,๓๐๐ ตัน ในฐานะประธาน แต่เรา
ให้เกียรติกระทรวงพาณิชย์และเจ้าหน้าที่ เราให้เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการทำลายมัน
นี้ได้สอบถามว่าคณะกรรมการที่ตั้งมาทำลายมันนั้นท่านเห็นไหมตั้งแต่เม็ดแรก
ลงหลุมถึงเม็ดสุดท้ายแล้วท่านแน่ใจหรือไม่ว่า ๕,๓๐๐ ตัน อันนี้มีเทพอดอยู่ที่สภาผู้แทน
ราษฎร ถึงจะไม่มีลายเซ็นอะไรต่าง ๆ แต่ผมให้เจ้าหน้าที่กรรมธิการของสภาชุดนี้ได้อัด
เทพไว้ คณะกรรมการชุดนี้เมื่อไปเกิดความไม่สบายใจ มีเทร็คเตอร์ที่จะไปขุด

๓๔๖

ผมในฐานะประธานกรรมการใช้อำนาจไม่ให้ชุด เราต้องให้เกียรติหน้าที่ของกรรมการ
 ในสภาผู้แทนราษฎรนี้ ผมต้องขอกราบ ถ้ากราบเท่าหมอบูญเทียมได้จะไปกราบเดี๋ยวนี้
 กรรมการของสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกับยักษ์ไม่มีกระบองนะครับ ไม่มีหน้าที่อะไร มี
 หน้าที่อย่างเดียว เมื่อไปดูแล้วก็กลับมารายงานสภาผู้แทนราษฎรพร้อมกับรายงานให้สภา
 ดำเนินการส่วนสภาจะเอาด้วย หรือรัฐบาลจะดำเนินการไปหรือไม่นั่นเป็นสิทธิ์ แต่ก็เป็
 สิทธิ์ของกรรมการที่น่าจะไปดูไว้ อันนี้ผมต้องขอขอบคุณท่านหมอบูญเทียม เราทำ
 หน้าที่ถูกต้อง แต่ครั้งเมื่อไปถึงบ่อไปตรวจเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีประชาชนผู้หวังดีครับ ได้มา
 หากรรมการแล้วบอกว่าอันนี้เท่าที่กรรมการหลายท่าน เขาเป็นคนอยู่วงนอกและเข้า
 มาดูเหตุการณ์อะไรต่าง ๆ คณะกรรมการหลายท่านไม่เชื่อ ๕,๓๐๐ ตัน เขาก็บอกว่า
 เขารู้เบาะแสและได้ดำเนินการมัน ๕,๓๐๐ ตันนี้ บางส่วนได้ขนย้ายไปไว้ที่อื่น เราดูกัน
 เสร็จแล้ว แล้วก็บันทึกกันเสร็จจะกลับอยู่แล้ว ผมได้ปรึกษาพีตรงค์ สิงห์โตทอง รวมทั้ง
 คุณคณิตรวมทั้งกรรมการที่ไปทั้งหมดว่า เอาใหม่ เราจะไปดูใหม่ ที่มีเจ้าหน้าที่ของ
 กระทรวงพาณิชย์มาด้วยกัน แต่สรุปแล้ว ผมเองก็ปรึกษากันแล้ว บอกน่าจะไปดูแต่การ
 ไปดูนั้นนะ เราจะบอกเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์หรือไม่ พร้อมทั้งคณะกรรมการ
 ของกระทรวงที่ตั้งมา จะบอกใหม่ ผมเองผมขอใช้สิทธิ์ บอกไม่บอก เราหมดหน้าที่แล้ว
 แต่เราไม่ดูบุกเข้าไปในป่านะครับ เข้าไปในสวน แต่ไปดูก็เอาเจ้าหน้าที่ตามไปด้วย แต่ครั้ง
 เมื่อไปเห็นแล้วมันกองอยู่ วันนั้นผมไม่ได้เอารูปถ่าย แล้วผมก็ขอกราบเรียนท่านประธาน
 สภาที่เคารพว่า ผมเสียใจในฐานะกรรมการ ท่านบรรจวาระแล้ว ผมขออนุญาตแจก
 เอกสารสำคัญ ๆ ในสภาผู้แทนราษฎรนี้ แต่ท่านไม่อนุมัติให้แจกนะครับ ไม่อนุมัติ ถ้า
 อนุมัติท่านจะเห็นจริงเห็นจิงขึ้นมาตามกรรมการ ท่านไม่อนุมัติให้แจกนะครับ ผมเอง
 ก็ต้อง ถ้าท่านอยากได้ ผมจะพิมพ์แล้วเอามาให้ท่านดู สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง เมื่อพบ
 แล้วหน้าที่กรรมการเหมือนกับยักษ์ไม่มีกระบองจะดำเนินการอะไรจับหรือ ไม่ใช่หน้าที่
 ของผม แล้วก็ไม่ใช่หน้าที่ของกรรมการทุกคน เราให้เจ้าหน้าที่ไปดู แล้วดูปฏิกริยาว่า
 เขาจะอย่างไร นี่ครับเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ไม่ทำครับ ไม่ทำ กลับมาบอกให้ผู้แทนราษฎร
 จับสิ คุณคณิตในฐานะเลขาธิการบอกว่า ผู้แทนราษฎรเงินเดือน ๑๘,๐๐๐ บาท จะไปทำ

อะไรกันมากมาย แค่นี้กลับ เขาก็ไม่ได้ทำอะไร ต่างคนต่างกลับนะครับ นี่คือข้อเท็จจริง แต่เราก็เรียกประชุมเพื่อจะทำรายงานให้สภาผู้แทนราษฎร. ในวันที่ ๔ มีนาคม มีการเรียกประชุม โดยท่านรองซึ่งเป็นกรรมาธิการ ชื่อคุณณรงค์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา สิ่งแรกที่ได้เกิดการประชุมนั้น ผมขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายเต็มสภานี้ได้ทราบว่า กรรมาธิการมีมาไม่ครบครับก็ประชุมไม่ได้ เมื่อประชุมไม่ได้ในฐานะประธานก็ขอปรึกษา ขอปรึกษาแก่ปรึกษา ท่านรองซึ่งเป็นกรรมาธิการคนหนึ่ง คุณณรงค์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ได้คัดค้านในการเดินทางไปในคราวนั้นว่า กรรมาธิการที่ไปด้วยกันในวันนั้นมี ๘ คน หรือ ๙ คน ผมจำไม่ได้ ไม่ครบองค์ประชุม ผมขอท่านไม่ใช่หรือครับ กรรมาธิการประชุมกันแล้วขออนุมัติให้เดินทางไปดู จะไป ๒ คน ก็ได้ ๓ คนก็ได้ ถือว่าทำหน้าที่ถูกต้องแล้ว ท่านไม่น่าจะเอาประเด็นนี้มาว่าไม่ถูกต้อง ไปไม่ครบองค์ประชุม ไม่ใช่เพราะไม่ได้เป็นการประชุม ไปตรวจแล้วไปดูนะครับ ไม่ครบองค์ประชุมไปดูไม่ได้ ไม่มีสิทธิ์ด้วย ก้าวก้าวราชการด้วยนะนี่สิ่งหนึ่ง ผมขอกราบเรียนในที่ประชุมนี้ได้ทราบสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ก็มีผู้แทนราษฎรในจังหวัดเดียวกันกับผมนะครับ และผมต้องขอกราบเรียนว่าพรรคประชากรไทยนี้ผมเคารพอย่างมาก พรรคประชากรไทย คือเป็นพรรคที่มีบุคคลเป็นระเบียบเรียบร้อย ก็เข้าไปประชุมในกรรมาธิการเช่นเดียวกัน บอกว่าไม่เห็นด้วยเมื่อไม่เห็นด้วยก็เป็นสิทธิ์ แล้วก็บอกให้ผมมาแจ้งให้ที่สภานี้ได้ทราบด้วย ไม่เห็นด้วยในการดำเนินการของกรรมาธิการก็เป็นสิทธิ์ของทุกคนที่จะดำเนินการได้นะครับ แต่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ไม่สำคัญ บอกว่าที่ไม่ไป เพราะไม่เห็นด้วย แต่การที่ไม่ไปในวันประชุมนั้นนะผมก็ขอกราบเรียนท่านกรรมาธิการมาเซ็นชื่อ แต่ไม่ได้เข้าประชุม อยากจะได้เบี้ยเลี้ยง ๑๐๐ บาท เท่านั้น แล้วก็ไม่ได้เข้าประชุมนะครับ สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ผมขอกราบเรียนท่านนะครับก็มีท่านกรรมาธิการหลายท่านไปดูครั้งแรกมันเกมลงไปแล้ว มาดูครั้งที่ 2 นี้ทำไม่ถึงกรรมาธิการ ผมก็ได้บอกแล้ว มีข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ แล้วก็มีการข่าวว่ากรรมาธิการชุดนี้ได้มีผลประโยชน์ ผมคิดว่าต้องไปดู อันนี้ผมก็คิดว่าไปดูแล้วก็ไม่ได้ผิดนะครับ เพราะยังไม่ได้รายงานในสภา แล้วก็มารายงานในครั้งที่ ๒

๗๔๘

ส่วนข้อถามท่านรัฐมนตรีมาอยู่ที่นี้ ในฐานะที่ผมก็เคยอยู่กระทรวงเหมือนกัน นะครับ แล้วก็อยากให้ท่านถามด้วย ถามแล้วอยากจะให้ท่านตอบด้วย อย่างที่คณะกรรมการชุดนี้ได้เดินทางไป ไปตรวจแล้วก็ได้รายงานสภานี้ รายงานอย่างตรงไปตรงมา ไม่ได้กั๊กก่ายท้ง ๆ ที่รัฐอยู่ต่ำกว่าไม่ถึง ๕,๓๐๐ ตัน ก็ไม่ชุด ให้เกียรติแก่กระทรวงพาณิชย์ แต่เวลาประชุมกันนะครับ เจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ได้บอกว่า คณะกรรมการชุดนี้ ไม่มีหน้าที่และเข้าไปกั๊กก่ายข้าราชการประจำ ผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วย กรุณาตอบให้สภานี้ได้ทราบว่า ที่ผมเล่ามานี้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นเรื่องจริงทั้งนั้น ไม่มีอะไร ต่อเติมว่ากรรมการชุดนี้กั๊กก่ายใหม่ การไปดำเนินการนะครับ อยากจะให้สภาผู้แทนนี้ ได้พิจารณาด้วยครับ สิ่งที่ผมพูดมานี้ผมขอกราบเรียนในฐานะที่เป็นกรรมการแล้ว กรรมการทุกคนนั้นทำหน้าที่อย่างถูกต้อง ทำอย่างตรงไปตรงมา เพื่อจะรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติไว้เท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือที่กรรมการขอให้แจกก็ได้แจกไปแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่ได้แจกไปแล้ว

นายจันทรา จรรยาคำหนึ่ง (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จันทรา จรรยาคำหนึ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรค ประชาธิปัตย์ กระผมรู้สึกดีใจและขอขอบพระคุณคณะกรรมการเป็น อย่างยิ่งที่สามารถติดตามผลเกี่ยวกับมันสำปะหลัง เพื่อจะได้ทราบข้อมูลว่ามันเป็นเหตุมาจากที่ไหน เป็นอย่างไร ทำให้พี่น้องชาวไร่จังหวัดขอนแก่นของกระผมซึ่งปลูกมันเต็มบ้านเต็มเมืองไปแล้ว ขายไม่ได้ราคา มันก็เป็นต้นเหตุมาจากนี้ กระผมจะได้นำไปบอกชาวบ้าน บอกว่าสาเหตุที่พี่น้องชาวขอนแก่นที่ปลูกมันสำปะหลังขายไม่ได้ราคา ก็เพราะว่ามีคนหนักแผ่นดินพยายามจะปลอมปนมันสำปะหลังแล้วส่งออกไปได้ เป็นต้นเหตุที่ทำให้เขาไม่ซื้อและไม่ได้ราคาอันนี้ละครับกระผมจะได้นอนตาหลับ จะได้บอกพี่น้องว่ามันมีคนพวกหนึ่งร่วมกันโกงร่วมกัน กิน ท่านสมาชิกที่เคารพครับ กระผมรู้สึกเสียใจอย่างยิ่งที่พี่น้องของกระผมปลูกมันแล้ว ขายได้ราคาเพียงกิโลกรัมละ ๓๐,๔๐ แต่เดี๋ยวนี้รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ บอกว่าขายได้ ๘๐,๘๐ จะขายได้ ๕๐๐ กระผมก็ไม่ตั้งใจ เพราะขณะนี้มันของชาวบ้านมันหมดไปแล้วครับ

ขณะที่เขาปลุกขณะที่เขาขายละครับ ถึงหน้าเขาจะขายก็ถูกพ่อค้าโก่งราคาของเขานี้ครับ ไปปลอมปนทำให้ส่งออกไปไม่ได้ละครับ ขณะนั้นครับราคามันตกต่ำครับ เขาไม่ซื้อครับ แต่เดี๋ยวนี้เขาจะซื้อเท่าไรก็ตามครับ มันมันหมดไปแล้วครับ ก็เหลืออีกไม่กี่คนครับที่ยังเหลืออยู่ท่านประธานที่เคารพครับ การกระทำอย่างนี้ครับ เป็นการบ่อนทำลายเศรษฐกิจของชาวไร่ชาวนาอย่างยิ่งครับ โดยเฉพาะก็คนยากคนจนครับ เขาไม่มีที่ทำอยู่ทำกินหรือเขาไม่มีพอจะเลี้ยงลูกเลี้ยงเมียของเขาได้ละครับ ก็มีเล็ก ๆ น้อย ๆ ละครับไปปลุกมันอยู่ที่ป่าที่ดงหัวไร่ปลายนานั้นแหละครับ บางคนไม่มีที่เลยก็ไปปลุกในป่าสงวนอย่างนั้นแหละครับ ก็ถูกพ่อค้าไปซื้อของเขาในราคาที่ต่ำที่สุดครับ เดี่ยวนี้มันหมดแล้วครับ เขาต้องหาเข้ากินค่าพวกนี้แหละครับอยู่นานไม่ได้ครับ เหมือนกับปลุกข้าวก็ต้องรีบขายครับ หน้าเก็บเกี่ยวก็มีพวกหนึ่ง ละครับก็ร่วมกันพยายามทำทุกวิถีทาง แล้วก็เจ้าหน้าที่ก็คงจะเป็นใจกับพ่อค้าพวกนี้ ละครับซึ่งมีรายชื่อตามที่กรมการเสาะแสวงหามาที่นี่ครับ ข้าราชการระดับ ซี.๗ นี้ก็มีครับอย่างนี้ละครับ กระผมคิดว่าพวกนี้ละครับอย่างน้อย ๆ ก็ต้องมีการสมรู้เป็นใจหรือคิดการร่วมกันมานานแล้วครับ กระผมอยากจะขอแจ้งให้จับดำเนินการอย่างท่านกรมการ บางท่านได้เสนอไปแล้วครับ ขอสนับสนุน ถ้าหากว่าท่านประธานไม่ฝากไปให้รัฐบาลหรือรัฐบาลผู้มีอำนาจในการบริหารนี้ครับจะไม่ดำเนินการแก่เจ้าหน้าที่พวกนี้ครับ ต่อไปจะเป็นเยี่ยงอย่างต่อไปอีกครับ คนใดมีหน้าที่ตำแหน่งมี โอกาสควบคุมก็จะไปหากินกับพ่อค้าอีก เป็นการเอารัดเอาเปรียบชาวไร่ชาวนา เขาทำงานอย่างอาบเหงื่อต่างน้ำนี้ครับ เพื่อหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องของเขา แต่ขณะเดียวกันก็พวกที่มาทำนาบนหลังคนนี้ละครับพยายามทุจริตหลายสิ่งหลายอย่างทำให้เขาเดือดร้อนเต็มที : กระผมว่าถ้าหากรัฐบาลของเราจะปล่อยปละละเลยไม่สนใจกับข้าราชการประเภทที่หากินแบบนี้บ้านเมืองของเราจะไม่มีความสุขต่อไปครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอแจ้งความครับ กระผมขอให้แจ้งความตามท่านกรมการที่เสนอไปแล้วด้วยครับ ขอสนับสนุน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับได้กล่าวกันมาก็พอสมควรนะครับ เรื่องนี้ก็ตามข้อบังคับก็เมื่อรายงานสภาแล้วก็ไม่ได้บอกว่าจะให้ทำอะไร

๑๕๐

ต่อไป ผมเห็นว่าควรจะได้ส่งเรื่องนี้ไปให้รัฐบาลได้พิจารณาต่อไป ก็ขอถามมติที่ประชุมครับ ก็จะเอาอย่างไรอีกละครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : คือผมอยากจะถามว่า คือผมยังข้องใจนะครับ เมื่อญัตตินี้เข้ามาผมมานั่งฟังแล้วผมจับประเด็นอะไรไม่ถูก แล้วท่านประธานจะขอมตินี้ ผมก็ยังไม่รู้จะขอลักษณะไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรส่งให้รัฐบาล

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : มันไม่มีเรื่องเลยในนี้ว่าจะส่ง ไม่ส่งเพียงแต่มาเล่าให้ฟัง อยากจะให้กรรมาธิการสรุปประเด็นนี้ครับมีอะไร จะได้มีรายงานการประชุมไปส่งรัฐบาลได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาสรุปแล้วครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ไม่ใช่มานั่งเล่าพวกผมฟังแล้วก็ยกมือเข้าไป อย่างนี้มันก็ไม่รู้จะยกไม่ถูกนะครับ ๑. ท่านว่าอย่างไร ๒. เป็นอย่างไร คนปลอมปนหรืออย่างไร หรืออะไร จะได้มีข้อมูลเสนอรัฐบาลไปแก้ไขนะครับ คืออยู่ๆ มานั่งเล่าให้ผมฟังแล้วก็ยกมือส่งไปไหน ผมมาอ่านดูไม่รู้เอาอะไรเป็นข้อพิจารณาเลยครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานให้แยกประเด็นให้ชัดเจนซิครับว่า ญัตติที่เสนอเข้ามานี้ ความประสงค์มันมีอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั้นซิครับก็จะได้ถามที่ประชุมว่า เราจะเห็นควรอย่างไร เพราะว่าตามข้อบังคับ ข้อ ๘๒ ก็ว่าเมื่อกรรมาธิการพิจารณาสอบสวนแล้วก็แจ้งให้สภาทราบ แล้วสภาจะลงมติว่าควรจะทำอย่างไรต่อไป ควรว่าอย่างไร ก็จบเรื่องกัน หรือว่าจะส่งให้รัฐบาลต่อไป ผมเห็นว่าควรส่งเรื่องนี้ให้รัฐบาลเขาต่อไปครับ คุณว่าอย่างไรครับ

นายสนิท กุลเจริญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สนธิ กุญเจริญ กรรมาธิการ ท่านประธานครับ ความจริงกระผมน่าจะประท้วง แต่ว่าผ่านวาระไปแล้ว ท่านประธานไม่เห็นกระผมยกมือ กระผมขอกราบเรียนครับว่า เมื่อคืนมีกรรมาธิการท่านหนึ่งพูดจากะทบกระทั่งเสียตีสี่ว่ามีสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดเดียวกัน

นะครับในการที่ประชุมครั้งสุดท้าย วันที่ ๔ มีนาคมนั้น แล้วเมื่อวานนี้ประชุมอีกทีหนึ่ง วันที่ ๔ มีนาคมนั้นมีการเรียกประชุมครับท่านประธาน กระผมขึ้นไปนั่งรอ มีการนัดประชุม ๒ โมงเย็น แล้วขณะเดียวกันที่สภาก็มีประชุมด้วย กระผมขึ้นไปนั่งรอจนเกือบ ๔๐ นาทีนะครับ ประธานเองซึ่งทำหน้าที่เรื่องนี้ก็ไม่เข้าห้องประชุม มีเจ้าหน้าที่มาประชุมเพียง ๒ คน เป็นกรรมการด้วยเป็นเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ ท่านประธานครับข้างล่างกดออก กระผมว่ามันสมควรแก่เวลาที่จะลงมาข้างล่างแล้ว เพราะว่านัดประชุม ๒ โมง แต่ปรากฏว่ากรรมการที่รับผิดชอบ ๒๕ ท่านนั้น มีเพียง ๓ ครับผม ท่านครับท่านเป็นผู้แทนราษฎรมาหลายสมัย ท่านก็ยอมทราบว่าการประชุมนี้มีกำหนดเวลาอย่างไรบ้าง ขณะเดียวกันนั้นในวันนั้นที่ประชุมมีมติให้เดินทางไปที่จังหวัดชลบุรี เพื่อไปดูการปลอมปนที่มีปัญหานั้น ได้เผาและทำลายอย่างไรบ้าง กระผมเห็นว่าทำหน้าที่กรรมการมาตั้งแต่สภามอบหมายนั้น ได้ตรวจสอบไปพบไปเห็นว่ามันมีอะไรบ้างดังที่กรรมการได้รายงานต่อสภาเมื่อกี้ กระผมเห็นว่าแจ้งชัดแล้ว หน้าที่ต่อไปจะทำการอย่างไรก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายผู้บริหารคือรัฐบาล กระผมจึงไม่ยอมเดินทางไปด้วย ก็ไม่เห็นว่ามีปัญหา แล้วเมื่อวานนี้ประชุมก็ไม่ครบองค์นะครับ เราก็คูยกกันปรึกษากันมันก็เป็นหน้าที่สิทธิของกระผมที่จะแสดงออกในที่ประชุมที่ปรึกษาเมื่อวานนี้ ก็เป็นเช่นนั้นนะครับ กระผมเองที่ไม่ไปด้วยนั้นเพราะว่าแต่ก่อนที่จะเดินทางไปดูการฝังแบ็งมันที่ว่ามีปัญหา นั้นก็มีการหาเสียงที่จังหวัดกระผม มีการด่าเสียดสีหาว่ากระผมนี้ไปรับเงินรับรองฝ่ายที่ดำเนินการคือพ่อค้ามา กระผมว่าวันนี้มีการพูดที่มีการบันทึกการประชุมนั้นก็คงจะนำไปหาเสียงอีก เพราะฉะนั้นกระผมอยากขอแก้ตัวว่าผู้ที่พูดเมื่อกี้มีแอบแฝงเรื่องการเมืองมาอยู่ ซึ่งกระผมเองในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดเดียวกับคุณวัฒนา อัครเวท ซึ่งได้ดำเนินการพูดจาเพื่อจะเอาการประชุมนี้ครับไปหาเสียง กระผมขอกราบเรียนครับว่า เมื่อวันที่ ๔ นั้น กระผมขึ้นไปประชุม แต่การประชุมที่นักรอกรรมการครบองค์ประชุมนี้ตั้ง ๔๐ กว่านาทีนั้น กระผมเห็นว่ามันเกินความจำเป็น และก็การประชุมที่ผ่านมาั้นเจ้าหน้าที่ชุดกรรมการที่สภามอบหมายได้ดำเนินการได้สมบูรณ์แบบแล้วครับ แล้วทำสรุปส่งสภาแล้วรอบรรจุวาระเข้าประชุมแล้วด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงลงมาข้างล่างแล้วไม่ขึ้นไปอีกครั้งหนึ่ง กระผมขอกราบเรียนเท่านั้นครับ

๑๕๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั้นครับ ผมว่าน่าจะพอแล้ว กรรมการไม่ต้องประท้วงอะไร ไม่มีประโยชน์อะไรหรอก ผมว่าขอทีเถอะน่าจะได้จบเรื่องกันเสียทีหนึ่ง บางทีอาจจะมีเรื่องอื่นต่อไปอีกครับ

นายคณิน บุญวรรณ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตครับ ซึ่งแจ้งตามที่ท่าน ส.ส. บัญจะ เกสรทอง ช้องใจนะครับ คือจะเสนอรายงานอะไรต่อรัฐบาลนี้ครับ รายงานนี้ความจริงคณะกรรมการได้สรุปไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว และก็เสนอไว้ในระเบียบวาระการประชุมหลายครั้งหลายหนที่ผ่านมาจนไม่สามารถที่จะบรรจุเข้าระเบียบวาระได้ จนกระทั่งมาถึงวันนี้ก็เข้าใจว่าท่านก็คงจะไม่อยู่ในมือนะครับ แต่ว่ารายงานการประชุมของคณะกรรมการนั้น ได้เสนอไปให้ที่ประชุมทราบแล้วนะครับ เพียงแต่ว่าวันนี้ท่านอาจจะไม่ได้เอาติดมา ในรายงานนี้ก็มีลายเซ็นของผมน้อยตรงท้าย เป็นการรับรองว่ารายงานการประชุมของคณะกรรมการครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะเสนอรัฐบาลก็คงจะเสนอรายงานที่วันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั้นครับ ผมก็เห็นว่าควรน่าจะเสนอเรื่องไปให้รัฐบาลได้ประกอบการพิจารณา ก็ขอมติที่ประชุมเสียหน่อยก็แล้วกันครับ ท่านผู้ใดเห็นควรว่าส่งรายงานนี้ไปให้รัฐบาลพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันส่งเรื่องไปให้รัฐบาลพิจารณา เอาคุณสมานว่าอย่างไร

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอกราบเท้าต่อท่านผู้เป็นประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติด้วยครับ คือเมื่อเข้าญัตติมันต่อเนื่องแล้วทางรัฐบาลท่านขอมานะครับ ก็เป็นที่น่าเห็นใจเพราะพรุ่งนี้จะเสนอวุฒิสภาแล้ว คือ ๕.๗๕ ครับ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. . . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ คือทหารที่ยากจนแต่ว่าขอให้ตั้งนายช่วย ขอให้
ท่านขึ้นพิจารณาด้วยครับ กระผมขอผู้รับรองด้วยครับ คือพรั่งนี้จะเสนอวุฒิปฯ ด้วย อีก
นิดเดียวครับคือทางรัฐบาลท่านขอมา

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็แล้วแต่ที่ประชุมคณะครับจะ
พิจารณากันต่อไปหรือจะเลิก ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระนำเรื่องตามที่คุณสมาน
เสนอนี้เข้าสู่การพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็เห็นด้วยเป็น
เอกฉันท์ เรื่องก็สั้น ๆ นะครับ เอาครับ เชิญรัฐมนตรีเลยครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช-
บัญญัติธรรมนุญศาลทหาร พ.ศ. ....

โดยมีหลักการ ดังนี้ครับ คือการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ แห่งพระราช-
บัญญัติธรรมนุญศาลทหาร ปี ๒๕๓๘ โดยให้ศาลตั้งทนายให้แก่จำเลยที่ยากจนในคดีที่มี
อัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปีได้

โดยเหตุผลที่ว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีบทบัญญัติอันนี้เอามาใช้มาแต่ก่อน
แต่ว่าเมื่อเข้านี้ทางสภาได้ออกกฎหมายผ่านกฎหมายให้ทนายและให้ศาลมีอำนาจแต่งตั้ง
ทนายให้แก่จำเลยได้ เป็นกฎหมายที่ต่อเนื่องกัน จึงขอความกรุณาได้พิจารณาฉบับนี้ด้วย
ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย
กฎหมายนี้ก็มียู่ ๓ มาตราครับ เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายผมก็ขอถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใด
เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕

(๑) ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายหรือไม่ ถ้าไม่มีและจำเลยต้องการก็ให้ศาลตั้งทนายให้

(๒) ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีแต่ไม่ถึงสิบปี ถ้าจำเลยแถลงต่อศาลก่อนเริ่มพิจารณาว่าจำเลยยากจนและต้องการทนาย ก็ให้ศาลตั้งทนายให้ ในการนี้ศาลอาจได้ส่วนเพื่อให้เกิดความเข้าใจเสียเป็นคณยากจนจริง

ให้ศาลตั้งทนายให้ทนายที่ศาลตั้งตาม (๑) มีสิทธิ์ (๕) ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด”

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป ถ้าไม่มีผู้ใดแก้ไขต่อคำก็ถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ผมก็ขอพิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยโปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่มีนะครับ เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ วันนั้นก็ได้ประชุมกันมาพอสมควรแล้ว ก็ขอขอบคุณ ขอเลิกการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๒๓ นาฬิกา

ผู้จตุรายนงานการประชุม

บึงอร แก่นกุล

บุญพา เผ่าสำราญ

สุภาภรณ์ มาลัยทัต

สุจิตรา ทองมา

เยาวเรศ นवलสกุล

ประเสริฐ ปั่นสิน

กฤษณา มิ่งสุวรรณ

ชลอลักษณ์ ธรรมผล

สุจิตรา ไกรบุบผา

กรรณา พิมพ์สุวรรณ

นนทลี จำปาคง

สมศรี ใจอ่อนนุ่ม

ปราณี เอกรัตนากุล

สุดคะนึง ดิษยาธิคม

ยุวณช พิณสุวรรณ

พัชนี คล้ายสุวรรณ

รัชนี ชันธิโชติ

กัลยา พิมพ์เสน

พรรณบุบผา วิไลวงษ์

ทิพรัตน์ สาดประดับ

อัมพา กันทิโกวิทย์

พัชรี ไชยคำพา

รุจิรา เมล็ดแดง

ภูษชงค์ เอกบุตร

อรสา เจียมเจริญ

บุษราคัม สกลวาริ

นัยนา อ่อนเจริญ

ชนิกา ศรีสมวงษ์

เปรมจิต บุญหล่อ

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

ตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../..... (.....)

วันที่.....

.....
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

(คณะกรรมการยังมีได้ตรวจ และสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งนี้ คณะกรรมการตรวจรายการประชุมยังมีได้ตรวจ และสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๖ ตามมาตรา ๑๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๒๖ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒๔ วรรคสอง

กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา

(พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา)

เลขาธิการรัฐสภา